

CATALUNYA+ CRISTIANA

SETMANARI D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSA

Any XXIV • Núm. 1.213 • 1,60 €

19 • desembre • 2002

«És sobretot en els pobres
on es rep el Crist»
Sant Benet

Dibuix: Lluçà Navarro

I allí a Betlem Déu neix

Vora meu cau la neu
la fosca nit llueix.
Cau la neu vora meu
i allí a Betlem Déu neix.

La terra s'engalana
coberta de blancor.
La neu es torna grana
al bes del Déu-Nadó.

Oh, Déu meu! Avui voldria
ser com Tu un pa ben tou:
espargint pau i alegria
soterrant de tots el jou,

i sembrar arreu bonança
les ferides oblidant.
Llavors, viurem la gaubança
d'estimar com Déu-Infant.

La Mare-Verge blanca
ens somriu amorosa
en eixa Nit de Nadal...

P. Jordi M. Bou i Simó
Monjo de Poblet

Bon Nadal

Editorial

Definir el Nadal

Trobar una definició per al Nadal que sigui compartida per tothom és una tasca francament difícil. Perquè cadascú té una experiència i un sentiment cap a aquesta gran festa que recorda el naixement de Jesucrist. Per a uns quants aquests dies són només un temps de descans, de vacances, de festes, de compres, de grans àpats i sopars, de regals... Està clar que els que pensen així tot i que diguin que celebren el Nadal, no recoden en absolut un esdeveniment cabdal per a la història de la humanitat com és la vinguda al món del Fill de Déu.

Per als cristians aquests dies són molt especials, i no ens podem deixar endur per l'esperit consumista que domina els carrers i els mitjans de comunicació. Tampoc per tantes tradicions gens religioses que s'han instal·lat entre nosaltres i que s'han assimilat en la majoria de les llars, fins i tot, les dels cristians. Potser per tot això és difícil, fins i tot, per a un creient, definir el Nadal, ja que és possible que es barregin elements que són fidels als orígens de la festa del naixement de l'Infant-Déu juntament amb altres que no hi tenen res a veure.

És per això que us suggerim algunes paraules que sense ser definitives ni excloents de moltes altres ens poden ajudar a entendre el veritable i profund sentit d'aquesta gran festa.

La primera paraula seria la *il·lusió*, que és una cosa pròpia i característica de tot naixement. Quan un nen ha de venir al món tota la família i el cercle d'amistats estan emocionats i sobretot molt il·lusionats. Tant és que sigui el primer, el segon o el tercer fill, un naixement sempre és sinònim d'il·lusió. El mateix passa amb nosaltres, la gran família dels cristians: esperem il·lusionats el naixement del Nen de tots, d'aquest Déu que es fa petit per estar amb nosaltres. És igual que cada any ho celebrem, perquè cada naixement continua sent emocionant.

La segona, la *pobresa*, ja que no podem oblidar com va ser realment el naixement del Fill de Déu. En una establia abandonada, amb l'única escalfor de dos animals i sense cap de les condicions òptimes per a un part, allà va néixer el nostre Redemptor. Jesús neix com un pobre i s'envolta de pobres, com els pastors i altres protagonistes allunyats de riqueses i comoditats.

La tercera, la *senzillesa*. El record del naixement humil de Jesucrist ens obliga a viure aquests dies amb

senzillesa. Cosa gens fàcil ja que s'ha institucionalitzat el Nadal com un temps per gastar i comprar. Sense treure el valor sentimental que tenen els regals, no podem oblidar que aquests dies es malbarata, es compren coses moltes vegades innecessàries o que s'abandonen al cap de poc temps. Tampoc no cal gastar sumes econòmiques considerables en menjar, en uns dies en què tots anem amb l'estómac saturat dels àpats anteriors i on aliments de preu elevat acaben a sobre de la taula sense que ja ningú no pugui menjar-se'ls.

La quarta, l'*acollida*. Josep i Maria es van haver de refugiar en una establia perquè van ser rebutjats a les cases i hostals de Betlem. Que trist seria, per tant, que nosaltres que commemorem aquest fet, fóssim incapaços de donar acollida als que avui dia són forasters o estrangers en la nostra terra. És cert que el problema de la immigració és complex i que no podem ser ingenus, però aquests dies més que mai hem de tenir un esperit de gran acollida a les nostres llars i en el nostre cor no només amb els nostres familiars i amics, sinó també amb tots els necessitats.

La cinquena, la *generositat*. Déu ha estat infinitament generós amb nosaltres, ens ha donat el seu propi Fill perquè vingués al món en el primer Nadal, perquè la humanitat necessitava la seva presència. Ara nosaltres hem de ser generosos amb els que ens

necessiten, solidaris amb els més pobres, per això es diu que aquests dies són de bons sentiments i estem més disposats a ajudar els altres. Càritas ens ho recorda un any més amb la seva col·lecta nadalenca que se celebra sempre l'últim diumenge abans de celebrar el naixement de Crist.

I la sisena, l'*esperança*. Enmig de tants conflictes bèl·lics, terrorisme, violència i injustícia com hi ha al món, l'arribada del Nadal és una espurna d'esperança. Déu ha nascut per portar-nos un missatge de pau i d'amor, la humanitat per uns dies està més sensible a aquest missatge, encara que després l'oblidi de nou. Els cristians creiem en un Regne on imperarà aquesta pau i aquest amor, aquesta és la nostra esperança, ho és sempre però amb més motiu aquests dies joiosos.

La direcció, redacció i personal de Catalunya Cristiana us desitgen un Sant i Joiós Nadal.

José de Pádua

CATALUNYA CRISTIANA

Director: Mn. R. Octavi Sánchez

Sotsdirectora: Gna. Gemma Morató

Redactors: Eduard Brufau, Miquel Àngel Codina, Samuel Gutiérrez, Rosa M. Jané, Carme Munté, Rosa Peraire

Lingüista: Montserrat Pibernat

Arxiu i fotografia: Eulàlia Grande

Corresponsals: Guillem Farré, GIRONA; Guillem Ferrer, ILLES BALEARS; Jordi Curcó, LLEIDA; Marçal Sarrats, MADRID; Lluís Serra i Miriam Díez, ROMA; Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Ramon Estany, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Joaquim Blanc i Roman Casanova, TORTOSA; Fàtima Alemany, VIC

Col·laboradors externs: Gmà. Adrià, Pilarín Bayés, Joan Carrera, Francesc Gamissans, Enric Graupera, Joan Guiteras, Joan Antoni Mateo, Francesc Nicolau, Cristóbal Sàrrias, Pere Tena, Ferran L. Tognetta, P-J Ynaraja, Joan Manuel Gutiérrez

Fundadors: Mn. Joan E. Jàrque i Mn. Francesc Malsosa

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Redacció, administració, publicitat i promoció:

C/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014 BARCELONA

Tel. 934 092 810, Fax 934 092 820

E-mail: catcris@ibernet.com

Pàgina web: www.catalunyacristiana.com

Gerent: Jaume Vinyals

Publicitat: Josep Harris

Promoció: Alfons Miralles

Secretaria i subscripcions: Victòria Camps, Antònia Canals

Administració i comptabilitat: Isabel Giralt i Montserrat Altamirano

Autoedició i compaginació: Carlos Aguado

Impressió: Impressions Intercomarcals, SA Ctra. C-1.411, Km 34. Polígon industrial El Cementiri. Tel. 938 788 403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

Difusió controlada per

Membre de la UCIP

International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC

Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS EN CATALÀ O CASTELLÀ

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra,

Gibraltar i Portugal: 80,60 €

Resta d'Europa: 146,74 €

Amèrica i Àfrica: 178,30 €

Àsia i Oceania: 243,82 €

LA TIRA

Per Pilarín

SÓC EL QUE TÉ MENYS DINERS DEL BARRI PERÒ SÓC RIC EN IL·LUSIÓ

D'IL·LUSIÓ EN TINC MOLTA PER LES FESTES, TOT I QUE...

DE SENZILLESA EN TÉ L'ÀVIA REMEI QUE TREBALLA TANT AMB...

L'ESPERANÇA...

DE DONAR BONA ACOLLIDA NO SOLAMENT ALS QUE S'ASSEUEN A TAULA, SINÓ A MOLTS MÉS.

en primer pla

Una mirada atenta a l'establia de Betlem

■ El naixement de Jesús és una gran lliçó d'amor

El Nadal ens convida a apropar-nos al pessebre i a contemplar aquest gran misteri. Una mirada des del cor capaç de veure que en aquest esdeveniment, el naixement d'un infant, s'hi troba la millor notícia mai explicada: Déu ha complert la seva prome-

sa i ens ha enviat el Messies. Mirant aquest nen amb els ulls de Maria podem veure que a Betlem se'ns parla de pobresa, d'il·lusió, de senzillesa, d'esperança, d'acollida... en definitiva, de l'Amor amb majúscules.

«Trobareu un infant faixat amb bolquers i posat en una menjadora» (Lc 2,12)

Pobresa. Tot un Déu prescindeix de la seva magnificència i per apropar-se a la humanitat es fa home. En la figura d'un infant embolcallat en bolquers i adormit en un pessebre el Salvador es fa present entre nosaltres. I ho fa de manera pobre, sense ostentacions ni símbols de poder o riquesa. La pobresa serà constant en la vida de Jesús de Natzaret. Aquesta és una de les ensenyances que ens presenta l'establia de Betlem.

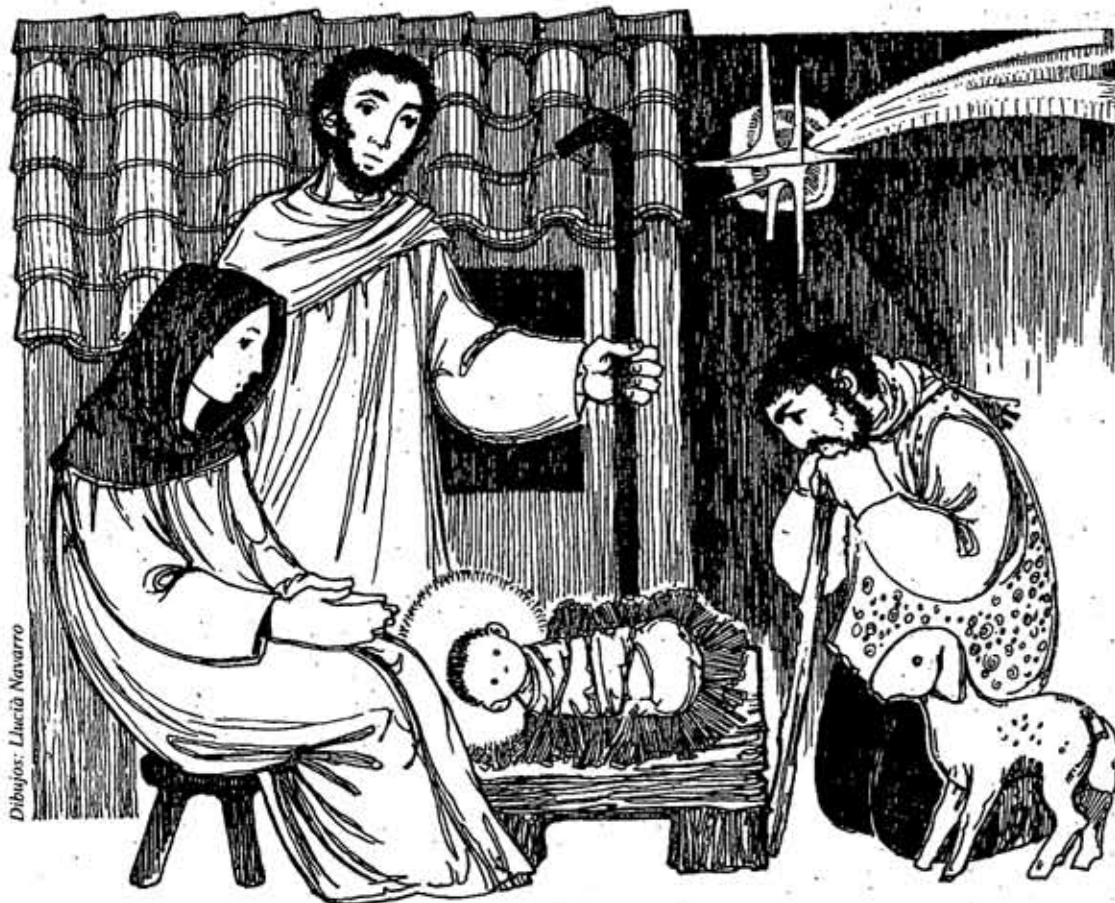
Els franciscans han vist en aquesta pobresa com «Déu en Jesús s'ha convertit en un dels nostres. Jesús no va venir per ser pobre, sinó per ensenyar-nos a viure la vida com un do», assenyala el franciscà Josep Gendrau i Valls. L'esperit franciscà és esperit d'humilitat i senzillesa, i la humilitat reclama desprendre, i l'abandonament exigeix pobresa, recorda aquest frare. «La pobresa de Nadal és saber-se desprendre de tot el que ens impedeix ser nosaltres, és a dir, persones lliures i alliberadores. La pobresa ens fa lliures», indica fra Josep. En aquest sentit, insisteix que el naixement de Jesús no ens parla de la pobresa material, perquè no és bona, ni volguda per Déu, ni per ningú, «sinó de la pobresa que ens fa lliures i ajuda a viure la vida amb generositat i confiança en la Providència».

A Betlem, Jesús va iniciar un camí de pobresa que és un model vàlid avui. Per a Josep Gendrau, si existeix una paràbola evangèlica que sigui un model de vida franciscana, sens dubte és el sermó de la muntanya: «No us preocupeu per la vostra vida... Mireu els ocells del cel: no semben, ni seguen, ni recullen en graners, i el vostre Pare celestial els alimenta. No valeu més vosaltres que no pas ells?» Se-

gons aquest franciscà, «és aquest abandonament espontani de l'infant entre les mans d'un pare misericordiós el que guia la pobresa franciscana més que una preocupació ascètica contra els estralls de la riquesa».

Cada Nadal la publicitat és més agres-

pacients amb els altres. Hem de viure la nostra existència tal com Déu la va assumir», assegura aquest franciscà. Dit d'una altra manera, viure la pobresa es traduirà a ser «lliures, benignes, amables, alegres, honestos, generosos; mirar els altres sentint el batec terrenal que ens

Dibuixos: Lucía Navarro

siva i ens empeny a un afany consumista desmesurat. Sembla que pobresa i Nadal són dos conceptes que estan renyits. La nostra societat, valora el Nadal en termes de benefici econòmic, i se'ns donen totes les facilitats per comprar sense aturar-nos a pensar què celebrem. A tot estirar, se'ns «venen» unes festes encaramel·lades que res o ben poc tenen a veure amb l'esperit nadalenc.

Fra Gendrau ens recomana recuperar el sentit d'aquestes festes aprenent a ser «generosos» i no deixant-nos dominar «per les coses materials; sent bons i millors, fent-nos humans els uns pels altres». Viure la pobresa en aquesta societat opulenta i consumista no és senzill. Per això, s'ha de recordar que «la vida val la pena i per tant hem de superar-nos cada dia; exigir-nos a nosaltres mateixos i ser

agermana a Crist; hem de fer-nos proïsme de cada persona perquè disminueixin i, si és possible, desapareguin totes les diferències de raça, cultura, religió i economia, perquè en Crist tot i tots som germans, germans que sabem compartir i que volem el bé per a l'altre». (R.M.J.)

**LAMPADARIS
ELECTRÒNICS**

Fàbrica i oficines
a Sabadell

S.A.T. a tot Catalunya

Tel. 937 276 676
937 276 822

«Déu te guard, plena de la gràcia del Senyor! Ell és amb tu» (Lc 1,28)

Il·lusió. Aquesta salutació de l'àngel a Maria va canviar la vida de la jove verge de Natzaret. La mateixa il·lusió que compartien Maria i Josep la viuen en aquests moments Miguel Àngel Cabellos i Luisa Gutiérrez. Aquest matrimoni està esperant el seu primer fill, en aquest cas una nena, i per a ells aquest Nadal és molt especial: «Ara que s'apropa el Nadal, i a partir d'aquesta experiència tan meravellosa, resulta molt més fàcil entendre la vivència de Maria i Josep a Betlem i fer-la extensiva al sentiment cristià que generen aquestes dates. La il·lusió de Maria i Josep com a pares, que avui nosaltres vivim plenament, es converteix aquests dies en una il·lusió universal per a tots els cristians.»

Miguel Àngel i Luisa coincideixen a afirmar que la idea de donar a llum un ésser humà, fruit de l'amor de dues persones, «produeix una sèrie de sentiments molt profunds que és molt difícil resumir en poques paraules», encara que «potser el de la il·lusió és el que més bé pot englobar-los tots». Igual que Maria i Josep, aquesta jove parella viu aquesta il·lusió dia a dia, «a mesura que anem notant com la nostra filla creix en el si matern, com comença a moure's». Tots dos reconeixen que «mai no havíem entès tan plenament el que significa el miracle de la vida».

Aquest Nadal, al costat de l'establia, Miguel Àngel i Luisa senten més que mai que l'Infant de Betlem «és per a nosaltres una font d'il·lusió i alegria, ja que el que nosaltres ara sentim deu ser molt similar a allò que Maria i Josep van experimentar en aquells moments». L'arribada de la seva primera filla significa per a Miguel Àngel i Luisa una font d'il·lusió, esperança i alegria. En aquest aspecte, subratllen que l'autèntic Nadal també té aquest significat: «Il·lusió per una vida nova, esperança en el futur que Crist ens promet i alegria per poder compartir el sentiment de ser cristià.»

Capella de la Santa Faç

Jonqueres, 15, pral.
08003 Barcelona

Horari de cultes

Tots els dies laborables
De dilluns a divendres:
Exposició Major del Santíssim
Sagrament
De 10.30 a 13.30 i de 16 a 19 h

Dijous
A les 18 h Hora Santa Eucarística
A les 19 h - Santa Missa

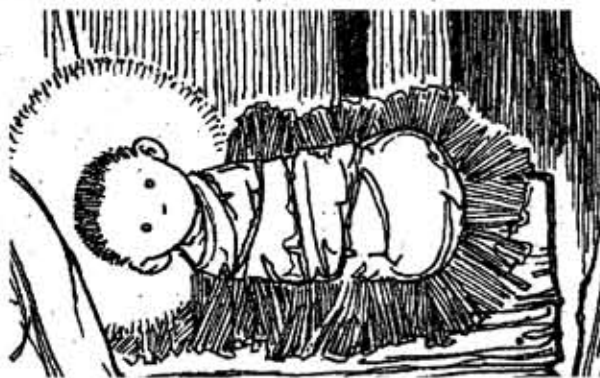
«Avui, a la ciutat de David, us ha nascut el Salvador, que és el Messies, el Senyor» (Lc 2,11)

Esperança. El naixement del Salvador porta esperança a un món que n'està molt necessitat. A Betlem neix aquesta esperança per a tota la humanitat de tots els temps. En els nostres dies, un poble que s'aferra a l'esperança és l'argentí. Des de fa més d'un any les males notícies i els pronòstics gens favorables n'omplen els informatius.

Davant de tantes penúries, ens podem preguntar com viurà el Nadal aquest poble. «És temptador pensar que en aquesta terra beneïda on els nostres fills moren víctimes de la corrupció d'uns quants i del silenci i del desinterès de molts, el Nadal, temps d'esperança i de reconciliació, es troba ben lluny.» La qui així s'expressa és Rosana Chehín des de Tucumán, una de les regions més afectades per la crisi. Ella és mare de tres fills, doctora en Bioquímica i es dedica a la investigació científica i a la docència universitària. Rosana comparteix amb el seu poble el drama que afecta tota la nació argentina i que ha fet arribar mostres de solidaritat d'arreu del món.

La pobresa en què es troben immersos tants argentins «commou, mobilitza i dol», assenyala Rosana. Sembla que en aquesta

situació no hi ha lloc per a l'esperança. Amb tot, enmig d'aquest panorama, aquesta tucumana està convençuda que aquest Nadal trobarà diferents els argentins: «Trobarà tots els homes de bona voluntat i amb capacitat de reacció d'aquest poble units i compromesos en una croada contra la corrupció i la pobresa.»

A exemple de l'Infant de Betlem, sembrador d'esperança, cada cop hi ha més argentins disposats a ser portadors d'aquesta esperança per als seus germans i germanes. Així, es multipliquen les iniciatives solidàries organitzades per persones anònimes, «que amb generositat i amor al pròxim són forts exemples de vida», confirma Rosana Chehín. Aquesta laica compromesa comparteix una mostra d'aquesta

esperança: «Ahir vaig visitar un menjador d'infants i gent gran molt pobra, mantingut només gràcies a la generositat d'un grup de veïns. Vaig preguntar a l'ecònoma que cuinava pel nombre aproximat de comensals i em va contestar: "Ha llegit mai allò de la multiplicació dels pans i els peixos? Doncs bé, en aquesta olla passa una cosa semblant i que mai no deixa de sorprendre'm. De vegades vénen a menjar noranta persones i altres vegades cent vint. No sabem mai quants, perquè les portes del menjador sempre estan obertes. Ja no m'espanta, perquè d'aquesta olla sempre en surt alguna cosa per emplenar tots els plats. Tant li fa quanta gent hi hagi, és com una benedicció per a mi, com aquell Crist del mar de Galilea que és aquí a la vora, molta prop, com si ens donés un cop de mà en tot això..."»

Generositat. A aquesta esperança cal unir-hi la generositat, i els argentins han demostrat que amb la crisi s'ha multiplicat el seu suport als més necessitats. Així mateix ho ratifica, per exemple, una col·lecta solidària realitzada sota el lema «Els teus germans et necessiten a tu», que ha recaptat més de 700 mil dòlars que es repartiran entre les divuit diòcesis més necessitades del país. El responsable d'aquesta iniciativa que porta a terme la Comissió Episcopal d'Ajuda a les Regions Més Necessitades, Luis Porrini, explica que «això significa que, malgrat la crisi, el poble és solidari quan té en qui confiar i sap com es distribueixen els diners».

Aquest Nadal, els bisbes argentins no es cansen de repetir que el Senyor és a prop i que no cal angoixar-se. Durant tot l'Advent han recordat als fidels que «és temps d'esperança» i que per tant cal esperar «el Senyor que ve per entrar en cada cor, en cada família i en aquesta Argentina ferida i empobrida, perquè hi hagi un lloc per néixer i perquè tot reneixi». Els prelatos es mostren molt propers a les necessitats del poble argentí i expressen que «tenim una gran confiança en el Senyor i voldríem viure aquest Nadal amb una solidaritat més profunda, més autèntica i més concreta per sortir a l'encontre de les necessitats dels nostres germans».

Maria ens convida a mirar Jesús, l'esperança, i ens ho dona amb generositat. Rosana veu el rostre del petit Jesús en les cares dels nens argentins que assisteixen als menjadors. Passar una estona amb ells, dedicar-los temps i afecte, permet «tornar a casa amb les alforges plenes d'eufòria i el

«A exemple de l'Infant de Betlem, sembrador d'esperança, cada cop hi ha més argentins disposats a ser portadors d'aquesta esperança per als seus germans i germanes»

cor literalment a vessar. Sens dubte, quan dones reps el cent per u».

Totes aquestes experiències fan que Rosana Chehín, com molts argentins, sigui capaç de tenir esperança enmig de tant de dolor. «Déu és amb nosaltres i aquest any

el seu naixement ens trobarà a tots amb el cor més tou, amb la terra remoguda i fèrtil perquè hi reneixi l'esperança.»

El testimoni que ens arriba d'Argentina ens interpel·la a viure el Nadal «amb el compromís de treballar els uns pels altres. No hi ha Nadal consumint només tradicions. No hi ha Nadal si no som capaços d'escollir i veure en l'altre una mica de l'Evangeli. No hi ha Nadal sense Bona Notícia», afirma Rosana Chehín.

Segons ella, cal obrir el cor i simplement saber mirar per trobar-hi bones notícies: «Aquest Nadal, aquí a Tucumán i arreu del nostre país, ens trobarà agermanats, compromesos amb la pobresa, mantinguts i continguts per tants homes de bona voluntat que des de diferents llocs del món ens fan sentir que en això, no estem sols, que són al nostre costat i ens aixequen amb el seu ajut. Per a tots els que troben en l'altre la Bona Notícia, bon Nadal! (R.M.J.)

**PLACES
VACANTS**

*Un petit Lourdes
a Barcelona*

**Centre de Dia
Bernardette**
per a persones amb disminució
psíquica profunda

**FUNDACIÓ HOSPITALITAT
DE LA MARE DE DÉU DE LOURDES**

Tel. 93 323 89 10

Consell de Cent, 224-228, bxs. 08011 Barcelona. Direcció: Anna Pérez. Horari: de 9 a 5, de dl a dv. Si no teniu la plaça demanada al Dep. de Benestar Social, us assessorarem sobre tot el que cal fer.

SIGNUM)))
Joan Fondevila i Guinart - email: signum@coac.net
NOU TELEFON: 93 847 61 09

**BON NADAL
I FELIC
ANY NOU
2003**

La La Do Mi La

ESTUDIS FREQUENCIALS · AUTOMATITZACIÓ
CARILLONS I CAMPANES HARMONITZADES
QUE DRINGUEN I BRANDEN NETES I CLARES

«El qui és la Paraula s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres» (Jn 1,14)

«No havien trobat cap lloc on hostatjar-se» (Lc 2,7)

Acollida. El Fill de Déu, el que ve a donar-se a la humanitat i a acollir tothom, no troba un lloc on néixer. Als nostres dies la història es repeteix i molts cops Jesús no troba l'acollida que desitja. Quants immigrants arriben a les nostres ciutats buscant un espai on ser ben rebuts? A la parròquia de la Mare de Déu de Betlem els immigrants llatinoamericans han trobat aquest espai. «A aquests immigrants que provenen de Llatinoamèrica els veiem com a germans. Aquí troben el seu espai perquè se senten valorats i estimats... se senten com a casa. D'alguna manera són protagonistes», indica el P. Raimon Negre, s.j., vicari de la parròquia.

Els diumenges, a les 20.00, la parròquia de Betlem acull una missa que els llatinoamericans han fet seva i en la qual arriben a participar unes 350 o 400 persones. S'hi viu una veritable festa cada setmana. «No es tracta d'una missa extra, és una missa parroquial oberta a tota la comunitat», subratlla el P. Negre. «Jo hi gaudeixo molt i ell ho noten. No és la missa dels "llatins", és la missa de tot aquell que hi vulgui anar».

Els llatinoamericans han trobat a la parròquia una acollida cordial. S'ha creat fins i tot un grup, Amics de Betlem, que es reuneix una hora abans de l'eucaristia per pregar, per compartir, per preparar els cants... d'aquesta manera s'ha creat una petita comunitat al voltant de l'eucaristia. Aquest grup, format per una vintena de persones, va enviar una carta al Papa per donar-se a conèixer i va rebre una resposta del Vaticà en què se'ls anima a prosse-

guir la seva tasca.

Ja fa uns cinc o sis anys que funciona aquest grup, i si els membres d'aquesta comunitat llatinoamericana se senten molt ben acollits, la seva presència també ha impactat a la parròquia. Així, el vicari assegura que «com a sacerdot m'animen moltíssim. Intento sintonitzar amb ells, els parlo de manera casolana, amb passió... ells ho noten i responen».

La raó per la qual han fet de la parròquia la seva «segona llar» és perquè s'hi senten molt a gust, comenta el P. Negre: «Fins i tot algun m'ha arribat a dir que "ha nascut" a Barcelona. És molt bonic perquè continuament hi ha gent nova.»

Nadal també es viu a fons a la parròquia, i més si es té en compte la riquesa de tradicions que aporten els diferents països que formen la comunitat llatinoamericana. «Per Nadal parlem de Crist fet home i procurem no només que els llatinoamericans se sentin acollits, sinó que s'acullin entre ells. La relació entre ells no sempre és fàcil, no es pot idealitzar perquè vénen de països diferents i amb problemes diferents.» Especialment en aquestes festes es posa en relleu el desig de ser acollits, perquè «tenen molts problemes de soledat, entre altres. Estan separats de la família i necessiten que hi hagi algú al seu costat que els escolti...», diu el P. Negre. Per a ell, el secret per viure autènticament Nadal consisteix a seguir el mandat de Jesús d'estimar com Ell ho va fer: «Ens hem de sentir estimats per Jesús, i per això necessitem la pregària diària, per poder estimar com Ell amb alegria, goig i confiança.»

Senzillesa. Déu, s'apropa a la humanitat d'una manera molt senzilla, com un nen. Qui sap bé què és la senzillesa és la gran família del Cottolengo: acollits-discapacitats físics i/o psíquics, voluntaris i germanes saben que Nadal és el misteri de la senzillesa. «Tot un Déu es fa nen, petit, feble, indefens, pobre. És fer-se home per dir-nos, amb la seva vida, que ens estima amb bogeria, tant que no li importa passar per les nostres mateixes dificultats. I no escull un palau, ni una gran mansió, escull una casa humil, escull uns pares i una vida senzilla», expliquen des del Cottolengo.

La senzillesa de què ens parla el Nen de Betlem és que no calen grans coses per ser feliços i fer feliços els qui tenim a prop. Així, les germanes i totes les persones que estan vinculades al Cottolengo comparteixen que aquesta senzillesa «ens ensenya que l'Amor rau a saber viure el moment present com si fos únic, que donar-se als petits detalls és el que ens va construint i enriquint com a persones, com a fills d'aquest Déu que és capaç de fer-se nen per ser llum petita que encengui una gran flama».

Al Cottolengo s'intenta que la vida sigui com la de la família de Natzaret. Tots viuen en la senzillesa de qui «no posseeix res però ho té tot cada dia, des de la sa lut, és un regal d'un Pare que ens estima amb predilecció». Al Cottolengo cada persona és important per allò que és i la vida d'aquesta casa està impregnada de detalls senzills que la uneix a Jesús nascut en un pessebre: «Ajudar a menjar un altre que no pot fer-ho sol, poder escriure una felicitació a un familiar absent encara que sigui amb una lletra molt gran, arribar a caminar amb crosses en lloc d'anar en cadira de rodes, tenir un paper al nostre pessebre vivent i portar al Nen Déu l'ofrena tot i el munt de dificultats motrius, somriure amb els que comencen a comunicar-se i balucegen les seves primeres paraules...»

La senzillesa de Betlem es respira al Cottolengo, on «els gestos d'amor ens uneixen com a família i ens donen l'alegria que neix d'una actitud confiada en el Senyor que es va voler fer infant indefens». Aques-

ta vivència contrasta amb la nostra societat que situa la seva escala de valors a «tenir més» i a «poder més».

Cada Nadal és una gran festa al Cottolengo. La casa ho viu any rere any amb especial força perquè «és Déu mateix

qui s'encarna en cadascun dels nostres acollits. I quan tens el privilegi de poder estar prop d'ells perceps la tendresa d'aquest Pare que els estima i en ells ens estima a tots. És Nadal fet realitat».

La família del Cottolengo té molt clar que no és difícil viure Nadal amb senzillesa perquè «el mateix Nadal ja ho és. Es tracta d'oblidar-nos del "nadal" que ens ofereix la societat de consum i apropar-nos a aquest Nadal que és compartir el que som amb els que tenim més a prop». Es tracta de compartir el temps, el somriure, l'escolta... l'amor. Com deia el fundador del Cottolengo, el pare Jacinto Alegre, «estimar els pobres per amor de Déu, però amor d'obres, no de paraules». Des del Cottolengo es posa l'accent en el fet que aquesta actitud no només s'ha de donar un cop l'any, per Nadal, sinó «cada dia, com el Déu que es va fer nen per portar-nos la salvació a tots. També a tu».

Reportatge: Rosa M. Jané Chueca

Dibujos: Lluçà Navarro

SOCIETAT GRIGNON DE MONTFORT

Edita i reparteix gratuïtament els llibres de sant Lluís M. Grignon de Montfort. Demani'ls sense compromís. Publica una circular mensual per als socis. Inscriviu's i col·laboreu a l'extensió del Regne de Crist per Maria.

S.G.M. - c/ Palau, 3 - 08002 Barcelona
Tel. i Fax 933 180 829

Para publicar oficiales, necrológicas o cualquier anuncio comercial en este u otro medio como: La Vanguardia, El Periódico, Avui, Borme, etc.

ANUNCIOS URGENTES

c/ Villarreal, 108 (08011 Barcelona)

Tel. 93-452.53.82 Fax 93-451.06.65

anuncios@centralAnuncios.es www.anunciosurgentes.es

A los lectores de esta revista se les aplicará un descuento en cualquier publicación.

Servicio abierto las 24 horas

Amb gran goig us anunciem

DEL 29 DE DESEMBRE AL 3 DE GENER DEL 2003

TERRA SANTA

El país de Jesús

**Preus
especials**

**Pelegrinatge
especial de
solidaritat
amb els
nostres
germans**

Places limitades

*Al·leluia! Som a la casa del Senyor.
Quina alegria quan em van dir:
«Anem a la casa del Senyor!»
Ja han arribat els nostres peus
al teu llindar, Jerusalem (Salm 121).*

VISITAREM:

Jerusalem (Sant Sepulcre, via Dolorosa, cenacle,
muntanya de les Oliveres)
Betània, Betlem, Natzaret, Cafarnaüm:
(llac de Galilea, riu Jordà, el mont Tabor).

**Guiatge religiós a càrrec de
Mons. Joan E. Jarque i Jutglar.**

Com a «pelegrins de la Paraula»

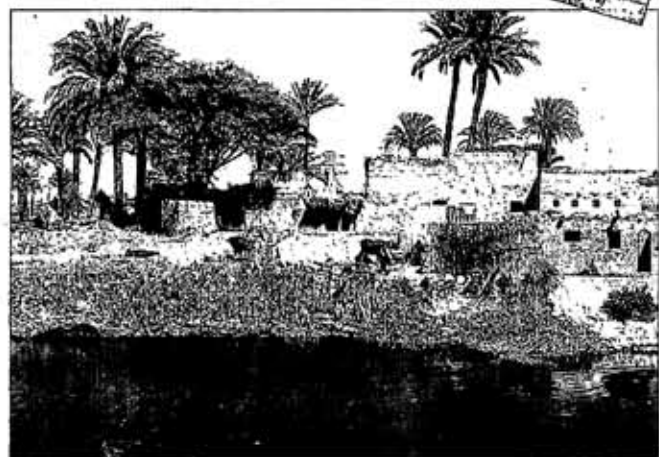
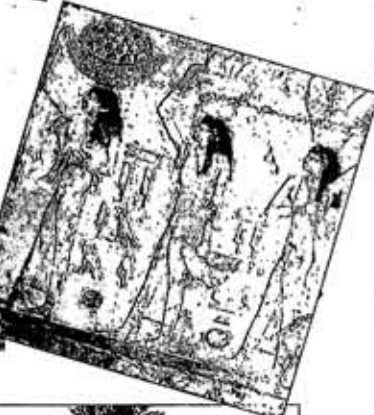

AVANÇAMENT DE LA PROGRAMACIÓ PER AL 2003

Egipte i creuer pel Nil

del passat faraònic al cristianisme primitiu

del 24 de febrer al 7 de març del 2003

VISITES:

- ☐ El Caire
- ☐ El Minià
- ☐ Tell-el-Amarna
- ☐ Memfis
- ☐ Sakara
- ☐ Gizeh
- ☐ Tebes
- ☐ Luxor
- ☐ Karnak
- ☐ Monestir de Sant Simeó
- ☐ Esna
- ☐ Udfu
- ☐ Kom Ombo
- ☐ Aswan
- ☐ Abu Simbel

AMB L'ASSISTÈNCIA TÈCNICA DE

MERCATRAVEL S.A.

DEMANEU INFORMACIÓ A: AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA
c/ Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona, Tel. 934 092 700 - Fax 934 092 701

Itàlia

església en el món

L'experiència del setge a la basílica de la Nativitat

■ Missatge d'Advent del P. Giacomo Bini als frares menors

ROMA.— Ens cal captar els signes de la presència de Déu perquè aquest Nadal no ens passi desapercebut. Aquest és el missatge que ha escrit el P. Giacomo Bini, ministre general o.f.m., dirigit a tots els frares en començar l'Advent i tenint present, per tant, el Nadal.

El missatge conté una reflexió sobre el significat del setge a la basílica de la Nativitat, ocorregut la primavera d'enguany durant 40 dies. «En l'experiència dolorosa i dramàtica de la impotència d'aquests dies, davant del perill que corrien els nostres germans, i davant la violència de les armes dins i fora del lloc sant, m'ha semblat descobrir una "paràbola" de la situació crítica en què ens trobem en la nostra vida diària», assenyala el P. Bini. I afegeix: «Amenaçats dins i fora per tantes formes de violència, sembla que ja no aconseguim custodiar les portes de la nostra interioritat i que permetem l'entrada de tota mena d'"hostes", desitjats o no, que atrauen la nostra curiositat superficial. Des de fora ens sentim continuament agredits per un món seductor i mancat de valors que ens distreu d'allò essencial, i del qual

no ens sabem defensar.»

El P. Bini assegura que calen «ulls nous» per «captar els signes de la collita que està llesta, de la transformació que es va produint més enllà del que apareix superficialment». Aquesta mirada nova ha d'aconseguir percebre «el sentit veritable de la història i de la vida» i saber «reconèixer el rostre del Senyor en el rostre del pobre, del marginat i humiliat, i en les ferides interiors i exteriors del "leprós" del nostre temps».

«Només així —acaba la carta— la nostra existència no serà una aventura egoista sense sentit o una recerca frustrada», sinó que formarà part de la transformació lenta i progressiva del món, de la qual només Déu coneix el temps i la manera de la seva plena realització. «A nosaltres se'ns demana que mirem amb mirada

El missatge recorda el setge sofert pels franciscans a la basílica de la Nativitat.

«penetrant» vers horitzons encara no traçats; i, sobretot, que tinguem un cor obert a tothom, no replegat sobre ell mateix, que sàpiga esperar el canvi que s'està produint encara abans de veure'l realitzat.»

D'altra banda, després que l'asser Aragat anunciés l'anul·lació de les festes de Nadal civils a Betlem per l'ocupació isra-

eliana, el portaveu de la Custòdia Franciscana de Terra Santa, el P. David Jaeger, ha afirmat que les festes religioses seran respectades. El P. Jaeger afirmava davant dels micròfons de Ràdio Vaticana que «no hi ha cap intenció per part nostra de suspendre les observances religioses a Betlem amb motiu del Sant Nadal». (VID)

VATICA

Els secrets més íntims de la mare Teresa de Calcuta

ROMA.— La mare Teresa va viure i va sentir Jesús en més d'una ocasió, però només ho va confessar al seu director espiritual perquè no volia que se sabés. Amb l'obertura del procés de beatificació, han sortit a la llum cartes i un diari personal que expressen les inquietants trobades de la religiosa amb Jesucrist, els dubtes de fe que va tenir al llarg de la vida i la certesa de sentir-se petita, poca cosa i plena de patiments interiors.

El pare Brian Kolodiejchuk, postulant de la causa de beatificació, ha explicat que la mare Teresa va fer un vot secret a Jesús i va abandonar la seva congregació de la Congregació de Loreto per fundar les Missioneres de la Caritat no per «inspiració» sinó perquè realment Jesús li ho va demanar en persona. Aquesta revelació, inèdita fins avui, converteix la vida de la mare Teresa en excepcional i obligarà a reescriure les biografies publicades fins

ara. La veu de Jesús la va sentir durant el 1946 i el 1947. Jesús li deia que volia religioses índies, que fossin com Marta i Maria, que tinguessin com a vocació «estimar, patir i salvar ànimes» i que «vestissin com les índies, pobres i senzilles».

Aquestes veus l'espantaven, reconeix al seu diari la religiosa, que en vida sempre va negar que hagués tingut visions. Segons Saverio Gaeta, autor del llibre *El secreto de Madre Teresa*, la mare dels

pobres sempre va voler negar les visions sobrenaturals perquè volia passar desapercebuda, volia situar Jesús al centre i romandre a l'ombra.

A part d'aquestes revelacions, s'ha sabut que va patir experiències de «foscó interior» que va poder superar gràcies a la confiança i a la fe. Per a més informació es pot consultar —també en castellà— la web següent: www.motherteresacause.info (M.D.B.)

El Papa demana valor als franciscans seglars

ROMA.— El Papa ha demanat als franciscans seglars que siguin «testimonis valents i coherents de vida cristiana». Joan Pau II va fer aquesta petició als membres de la presidència del Consell Internacional de l'Orde Franciscà Secular, reunits en el desè capítol general sota el tema de la comunió vital recíproca. Per al Papa, «l'orde franciscà secular és un gran servei a la causa del Regne de Déu en el món d'avui». Els franciscans seculars han renovat la legislació per tal de portar a terme més coordinació i comunió amb tota la família franciscana.

El Pontífex va insistir que els franciscans

seglars han d'oferir un aportació pròpia, inspirada en la persona i el missatge de sant Francesc d'Assís, per tal d'accelerar l'arribada d'una civilització en la qual la dignitat de l'ésser humà, la divisió de responsabilitats i l'amor siguin realitats vives. Un dels deures que tenen els seguidors seglars de sant Francesc és, segons el Papa, «aprofundir en les bases de la veritable fraternitat universal». Així mateix, Joan Pau II els va recomanar que considerin la família com a «àmbit prioritari on viure el compromís cristià i la vocació franciscana» mitjançant «l'oració, la catequesi i la promoció del respecte per la vida». (M.D.B.)

SOCIETAT GRIGNON DE MONTFORT

Difon l'ESCLAVITUD MARIANA D'AMOR propugnada per sant Lluís Maria Grignon de Montfort i recomanada per Joan Pau II, «com el camí fàcil, perfecte i segur per arribar a la unió amb Déu, que és la perfecció cristiana» (TVD-152).

Es necessiten voluntaris/àries per als treballs de difusió.

S.G.M. - c/ Palau, 3 - 08002 Barcelona
Tel. i Fax 933 180 829

Costa d'Ivori

Augmenta el nombre de refugiats i orfes

■ L'Església s'aboca amb els desplaçats pels enfrontaments

ABIDJAN.— Després de l'intent de cop d'estat a Costa d'Ivori el 19 de setembre passat, la situació política i econòmica continua sent preocupant. Les darreres notícies que arriben ens parlen que l'enfrontament entre el Govern i els rebels s'ha concentrat a l'oest del país i que continua creixent el nombre de refugiats.

Al tancament d'aquesta edició, els enfrontaments s'havien concentrat a l'oest del país. «Allà, la vida de la missió salesiana està condicionada per l'arribada de 2.500 refugiats», explica el P. Lorenzo Campillo, salesià, rector de Sant Francesc d'Assís a Abidjan. En aquesta zona han sorgit dos nous grups rebels, el Moviment per la Justícia i la Pau i el Moviment Popular Ivorià del Gran Oest. També s'han trobat dues fosses comunes: «Cada bàndol, el governamental i el rebel, es culpa mútuament. Cal una comissió internacional que controli la situació», assegura aquest religiós salesià. Sembla que a l'oest, aquests grups han realitzat actes de violència contra la població civil i que han saquejat i destrossat també les oficines diocesanes, informa l'agència Fides.

L'alto el foc no es respecta, assenyalava el P. Lorenzo, i les negociacions de pau no prosperen. A Abidjan la situació és més o menys tranquil·la malgrat que hi ha esta-

blert el toc de queda cada dia. Els salesians tenen comunitat també al nord del país, a Korhogo. Això no obstant, «fa dues setmanes que no tenim notícies d'ells. Les comunicacions estan tallades, però en principi sembla que estan bé», afirma el religiós. Al nord, la població pateix moltíssim, hi ha gent que ho ha perdut tot. Des de la parròquia de Sant Francesc d'Assís d'Abidjan s'han enviat dos combois, en col·laboració amb Càritas, amb menjar, roba i medicines.

D'altra banda, el govern ha fet una crida per reclutar 3.000 joves d'entre 20 i 30 anys: «Molts no tenen res a perdre i es formen llargues cues per allistar-se. És terrible. El govern s'ha gastat molts diners per armar aquests joves», indica el P. Lorenzo. Això no obstant, han sorgit veus discordants en aquest tema per part dels partits de l'oposició i d'uns quants grups socials, «però són veus molt tímides que no poden competir

Els enfrontaments provoquen un augment d'orfes.

cats i refugiats. Intentem donar suport als qui ho han perdut tot». Una mostra d'aquesta feina és l'atenció als orfes: «En el nostre centre de nois del carrer d'Abidjan hem acollit deu nois procedents de Bouaké que s'han quedat sense família. Cada cop hi ha més orfes.»

Aquest Nadal els cristians tenen una tasca molt especial, ja que «els grups cristians estan molt entusiasmats a demanar la pau i a ser instruments de pau. Aquesta és la consigna que ens ha donat el nostre bisbe», explica el P. Lorenzo. Per això, tot l'Advent es viu en un clima d'esperança, d'espera del Príncep de la pau:

«És el nostre desig i el nostre compromís calmar els esperits i que hi hagi comunió de cors malgrat les discrepàncies polítiques que hi poden haver entre les persones. La xenofòbia al nostre país és terrible; no havia vist mai res de semblant.»

Refugiats

El P. Lorenzo creu que a Costa d'Ivori poden haver-hi més de 300.000 desplaçats. Hi ha gent que no cobra el sou des de fa dos mesos, manquen recursos, cada dia tanquen empreses i augmenta l'atur. Al nord i a l'oest l'economia s'ha aturat. Aquesta realitat provoca que «tota la nostra feina, i la de totes les missions catòliques, s'hagi hagut d'adaptar als despla-

«És el nostre desig i el nostre compromís calmar els esperits i que hi hagi comunió de cors malgrat les discrepàncies polítiques que hi poden haver entre les persones. La xenofòbia al nostre país és terrible; no havia vist mai res de semblant.»

Enguany la parròquia de Sant Francesc d'Assís d'Abidjan ha decidit que no hi haurà elements festius en les celebracions de Nadal «per solidaritat amb els nostres germans del nord i de l'oest».

Rosa Maria Jané Chueca

R. D. CONGO

Suport de l'Església a la pau

KINSHASA.— La revista *Mundo Negro*, dels Missioners Combonians, informa que el 28 de desembre tindrà lloc a Kinshasa la Festa de la Pau. És una iniciativa de la comissió conjunta de Justícia i Pau de l'ASUMA (Associació de Superiors Majors) i de la USUMA (Unió de Superiors Majors) a favor d'un proper restabliment de la pau. La festa començarà amb una marxa pels carrers de la ciutat i acabarà amb una celebració ecumènica i un temps de diàleg i de trobada per la pau. Aquesta iniciativa dels religiosos i religioses que treballen a la República Democràtica del Congo se suma a les nombroses crides de la Conferència Episcopal Congoleesa i d'altres instàncies eclesials, de dins i fora del país, que exigeixen amb força un compromís internacional més gran per posar fi a una guerra que es remunta al 1998 i que ha causat més de dos milions de morts. (C.C.)

IRAQ

La comunitat cristiana acull les relíquies de santa Tereseta

BAGDAD.— Les relíquies de santa Tereseta de l'Infant Jesús, doctora de l'Església i patrona de les missions, es troben actualment a l'Iraq, on restaran fins després del Nadal. La presència de les relíquies és per a Iraq, segons el bisbe auxiliar del patriarca de Babilònia dels Caldeus, Emmanuel-Karim Delly, «un gran do espiritual per a la gent, sotmesa a la desconfiança en aquest temps de sofriment en el qual

pesa l'amenaça obscura de la guerra». Segons el bisbe, la religiosa és «una mística la vida de la qual va transcórrer en la pregària i en clausura», però que avui «és plenament missionera perquè el seu esperit toca els cors dels fidels d'arreu del món». Les relíquies visitaran unes cinquanta parròquies del país i confortaran el gairebé milió i mig de persones que formen la comunitat cristiana. (N.E.)

III Mil·lenni S.C.P.
"El Reducte dels Oficis" de Teresa Graupera
 La primera neuleria de Casa Graupera a Barcelona

Neules, xocolates i torrons d'alta qualitat.
 Alimentació selecta
 Artesania no alimentària
 Pintures, escultures, fusta, teixits, etc.

Qui presenti
aquest anunci
rebrà un
obsequi

Zona: Sagrada Família, c/ Padilla, 289-293 - 08025 Barcelona
 Tel. 934 361 327 - Fax 934 554 294 / info@III millenni.com

III Mil·lenni us desitja un Bon Nadal i un any 2003
 ple de pau i felicitat

Ruanda

«La vida continua a Ruanda, però encara necessitem ajuda»

■ Mons. Philippe Rukamba, bisbe de Butare (Ruanda), ha estat a Espanya per relançar la campanya de Càritas als Grans Llacs

Després de les massacres dels Grans Llacs en els últims deu anys, la postguerra ha tornat a sumir la Banya d'Àfrica en l'oblit. Països com Ruanda, Burundi o el Congo continuen immersos en una dramàtica situació de la qual difícilment sortiran sense l'ajuda exterior. Fa poc va ser a Barcelona Mons. Rukamba, bisbe de la diòcesi de Butare (Ru-

anda), amb l'objectiu de reimpulsar la campanya que Càritas Espanyola hi du a terme des del 1994. Aprofitant l'època nadalenca, Càritas torna a insistir en el record dels que després d'un terrible conflicte bèl·lic lluiten per tirar endavant i donar esperança al seu país. Si algú hi desitja col·laborar ho pot fer a través de Càritas diocesana de Barcelona.

—Quin és l'estat actual de la seva diòcesi i del país?

—Estem en pau, i això és el més important. La situació sembla tranquil·la. De moment, gràcies a Déu, es pot treballar, es pot avançar... Malgrat totes les dificultats, la vida continua a Ruanda! Això no obstant, les necessitats continuen sent molt grans i encara tenim moltes coses per les quals lluitar.

—Una d'elles i potser la més important és el difícil procés de reconciliació. Com es porta a terme aquest procés?

—Els ruandesos sempre hem caminat junts, però la guerra i les massacres d'aquests darrers anys han enfrontat els diferents grups ètnics i humans del país. Quan no hi havia polítiques que enfrontaven la gent entre ella, tot anava força bé. La gent vivia junta, hi havia matrimonis interètnics i no passava res. El problema va venir quan els polítics van voler instrumentalitzar les persones. Els polítics són els que han utilitzat i han mort en nom d'una o altra ètnia. Ells han manipulat la idea de raça. La gent del carrer no comprèn aquestes diferències tan grans, han viscut molts anys junts en pau, com a bons amics, casats entre ells... El poble no té problemes ètnics, el problema ve quan s'instrumentalitza. L'ètnia no és un problema a Ruanda.

Tot això, tanmateix, ara està calmat, enmig d'un procés de reconciliació que esperem que tingui èxit. El problema gros pot venir amb les anomenades jurisdiccions Gataca, una mena de tribunals populars, quan molts dels que han estat empresonats surtin de la presó.

—És el perdó el més difícil en aquests casos?

—I tant que sí! Perdonar vol dir oblidar i això és molt difícil quan vius al costat del que ha matat o ha col·laborat en la matança dels teus. Oblidar això no és fàcil, és una cosa totalment gratuïta, però precisament això és el que ens demana Jesús; és l'essència del cristianisme.

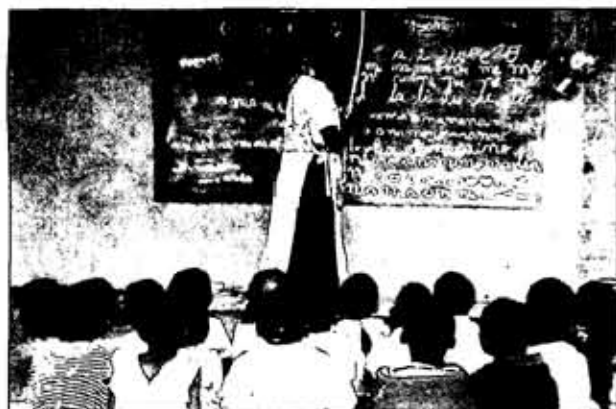
—Per a un catòlic, això és l'Evangeli en estat pur.

—Cara a cara davant l'enemic. Per això, els bisbes hem enviat una carta a totes les diòcesis, que ha estat llegida a totes les

esglésies, en què demanem sobretot dues coses. La primera, dir la veritat i només la veritat en les jurisdiccions Gataca. I la segona és acceptar i perdonar l'altre. Només des del perdó podré estar al costat d'aquell que m'ha fet mal. I el perdó per al cristià és essencial.

—Quina és la funció d'un bisbe en aquest procés?

—El primer que cal fer és animar i esperar tothom, especialment els joves,

L'educació serà una de les claus per tirar endavant.

a viure en la veritat i en el perdó. Això és fonamental. I per a això no ens hem de posicionar d'un costat o de l'altre sinó acollir a tots els grups o parts en «conflicte». Intentem fer treballar junts a les parròquies els diferents grups ètnics, intentant crear una situació d'escolta i respecte entre totes dues parts.

—Hi ha bona disposició per part de la gent?

—Hi ha molta bona disposició al país. Hi ha la voluntat de fer un pas cap a la reconciliació. Un dels moments més importants perquè es pugui dur a terme aquest procés de reconciliació és poder parlar. Només així es poden superar els traumatismes soferts. Dir el que un sent i allò perquè es pateix és molt important, i això, avui, a Ruanda ja es comença a fer. Les jurisdiccions Gataca, tribunals populars que posen en joc la mediació entre víctima i agressor, tenen un paper important en aquest nivell.

—Quines altres necessitats té el país?

—La necessitat més gran que hi ha actualment és ajudar els joves a estudiar. Una segona gran necessitat és ajudar les famílies, petites famílies, a reimpulsar-ne l'economia domèstica a través dels microcrèdits. El fet que una família comenci a tirar endavant ajuda molt a la reconciliació

i al treball conjunt amb altres grups.

A més, en poc temps desenes de milers de presos sortiran dels centres penitenciaris, i la possibilitat de treballar junts i de poder tenir una certa estabilitat serà molt important. També tenim el gran problema de sempre: la sida.

—Quin paper hi fa Càritas en aquestes necessitats?

—En la lluita contra la sida hi ha moltes ONG internacionals que treballen a Ruanda, però en el tema educatiu i de microcrèdits hi ha més necessitats. Per això l'Església ruandesa se centra especialment en aquests aspectes. Per això, ens és indispensable l'ajuda internacional, en aquest cas a través de Càritas Espanya.

—Occident ha oblidat Ruanda?

—Europa s'ha oblidat de Ruanda, però ho entenc, hi ha altres situacions molt greus en altres llocs. No obstant això, Càritas Espanyola ens ha ajudat molt i ara estan disposats a relançar la seva campanya i a emprendre noves accions al país.

—Des d'Europa es té una imatge real del que és Ruanda?

—Les imatges que ofereix la televisió són imatges del moment, quan es produeix la catàstrofe o hi ha una guerra, imatges molts cops atroces i cruels. Els mitjans reflecteixen aquesta realitat, que encara que no és falsa, tampoc no podem dir que sigui real. No és real, no mostra un moment concret de conflicte, i quan s'acaba aquest país és oblidat, i es dona a entendre que tot va bé, per molt que els problemes estructu-

Mons. Philippe Rukamba ha vingut a Espanya per demanar ajuda.

als i de fons, que van causar o van estar relacionats amb el conflicte, hi continuïn sent.

—Hi ha raons per a l'esperança a Ruanda?

—Sí, per descomptat. La primera és que som un mateix poble, i ens coneixem i convivim des de fa molt de temps. L'únic problema són els polítics. Ara hi ha pau i calma social i això és un pas molt important.

La segona és la voluntat de tothom. Hem viscut una massacre horrible, hem tocat fons i no podem ni ens volem enfonsar encara més. Un milió de persones han estat assassinades a cops de matxet i entre 200.000 i 300.000 persones continuen refugiades als boscos del Congo. Ruanda és un país destrossat, ja que la majoria de la població que podia dur el país ha mort. El 50% de la població té menys de 17 anys. En tal circumstància ja no tenim res a perdre i ens reneix l'esperança. Cal tirar endavant, cal lluitar per albirar un futur millor...

Jo, com a bisbe i com a ruandès, em meravello de la feina que s'està fent per tirar endavant, malgrat tot el que hem passat. La gent no ha perdut l'esperança ni la il·lusió. Això és un miracle!

Samuel Gutiérrez

SOCIETAT GRIGNION DE MONTFORT

Organitza GEMS (Grups d'Esclavitud Mariana d'Amor) en família, parròquies i cercles d'amistat, dedicats a l'oració i consagració segons les pautes de sant Lluís Maria Grignon de Montfort. Telefoni'ns i deixi'ns les seves dades.

S.G.M. - c/ Palau, 3 - 08002 Barcelona
Tel. i Fax 933 180 829

Espanya

El mar, un do de Déu

MADRID.— Els bisbes responsables de la Pastoral de l'Apostolat del Mar a Espanya (Luis Quinteiro), Portugal (Januario Torgal) i França (Pierre Molères), han emès un comunicat en què manifesten la seva preocupació pel bé comú, la sort de las famílies que viuen del mar i de les seves condicions de vida i del seu medi ambient.

Davant del vessament de combustible del petrolier *Prestige*, els prelats asseguren que entenen «amb respecte i voluntat de suport les queixes i els temors de tots aquells que estan o es veuran greument perjudicats en la seva professió, el seu futur, el seu equilibri humà i espiritual». Els prelats denuncien, a més, l'explotació freqüent de les tripulacions de mariners, les astúcies de certes companyies o armadors per escapar del control dels seus vaixells mitjançant banderes de conveniència i la seva voluntat d'utilitzar perillosament, fins a la usura, els vaixells.

«Ens dirigim encara més als responsables de la Unió Europea perquè les lleis de la dignitat i del benestar dels mariners, de la seguretat dels mars, de la protecció de les espècies, del control dels vaixells i de les tècniques de pesca s'apliquin fàcil-

Els bisbes lamenten el vessament del «Prestige».

ment», assenyalen els responsables de l'Apostolat del Mar. També confien que les Nacions Unides exerceixin la seva influència perquè aquesta reglamentació s'observi arreu del món.

Els bisbes rebutgen «que certes minories de poderosos (...) actuïn en la impunitat i exerceixin el seu poder de contaminar el mar i fins i tot de destruir-lo». En aquest sentit, subratllen «el nostre rebuig al fatalisme, la nostra voluntat d'educar l'opinió pública, el nostre desig d'orientar les comunitats cristianes a participar en tot allò que es fa en el si de la societat a favor de les persones que viuen en el mar, i a tot allò que s'oposa a la seva destrucció i a la degradació de les realitats marítimes».

El missatge finalitza demanant que s'atengui «la nostra crida al sentit comú, a

la justícia, al respecte i a la solidaritat internacional: el mar no és un abocador, és lloc de vida i do de Déu».

D'una altra banda, l'arquebisbe de Santiago de Compostel·la, Julián Barrio, ha explicat que vivim moments «per estar oberts a les instàncies de solidaritat, reconeixent també les diverses responsabilitats que poguessin haver-hi als efectes oportuns». L'arquebisbe parla d'ecologia i solidaritat i assenyalà que «tot esforç i diligència seran pocs a l'hora d'evitar la degradació dels recursos naturals bàsics. De vegades sobra arrogància i falta sensibilitat per organitzar una defensa coherent dels ecosistemes que no poden considerar-se simplement com «un contenidor extern» de la condició humana». (C.C.)

Suport de Joan Pau II als afectats pel «Prestige»

Al final de l'Àngelus del 8 de desembre, el Papa va expressar la seva solidaritat amb aquells que estan sent afectats pel desastre ecològic produït pel vessament del *Prestige*. «En aquest dia desitjo expressar el meu apropament a l'estimat poble gallec, que viu moments d'incertesa davant la greu catàstrofe que pateixen les seves costes i posa en perill el treball abnegat dels homes del mar i el progrés d'aquesta comunitat», va dir el bisbe de Roma. El Pontífex també va assenyalar que «mentre animo a tothom a comprometre's amb constància en aquest difícil problema, demano a Déu que es trobin aviat solucions pertinents i Galícia vegi amb renovada esperança el seu futur.» (ACI)

Maria com a model de fe

ROMA.— En la solemnitat de la Immaculada Concepció, el Papa va tenir un rècord molt especial per als pelegrins espanyols i va destacar que Maria ens ensenya a ser deixebles de Jesús. Joan Pau II va afirmar que Maria va ser la primera de beneficiar-se de «la salvació complida per Crist, preescollida des de l'eternitat per ser la seva mare». El Pontífex va subratllar que tots estem cridats a imitar-la: «Maria ha agradat a Déu per la seva humilitat. (...) ¡Heus aquí l'esclava del Senyor! És amb aquestes mateixes paraules que els creients estan cridats a acollir la voluntat divina en tota circumstància.» (ACI)

INSTITUT CAMBÓ

FUNDACIÓ BÍBLICA CATALANA

Nova etapa

La col·lecció de textos intertestamentaris, que ha estat iniciada el propassat mes de juny amb la publicació de la *Carta d'Aristeas* (edició bilingüe grec-català), a cura del biblista Frederic Raurell, presentarà, el proper mes de gener, en edició monolingüe, l'obra *Apocalipsi siríaca de Baruc*, traduïda directament del siríac pel professor Joan Ferrer.

El segon semestre del 2003, apareixerà, novament en edició bilingüe, el tercer volum d'aquesta col·lecció, els *Testaments dels Dotze Patriarques*, a càrrec dels professors Enric Cortès i Rosa Boixareu.

Vendes i subscripcions:

Editorial Alpha, S.A. Tel. 933 100 244.
Via Laletana, 30. 08003 Barcelona

Casa d'Espiritualitat Claret

Vic

PROGRAMA 2003

Cursets bíblics

- Claus per entrar a la Bíblia
- El llibre de l'Apocalipsi

Cursets de formació integral

- Enneagrama il·luminat per l'evangeli de Joan
- Habitar el propi cos

Cursets de litúrgia

- La Bíblia a l'Advent
- Bíblia a la Quaresma
- Les lectures dels diumenges

Exercicis espirituals

- Els exercicis espirituals com a factor dinamitzador de la pastoral parroquial
- Jesús, mestre de pregària
- En els fonaments de l'experiència religiosa
- Triduum pasqual

Jornades d'espiritualitat

- Escola de pregària
- Recés obert

És una casa renovada al cor de Vic.
Un lloc de recer, de pau i serenor.

T'hi trobaràs acollit, acompanyat
amb silenci.

Una casa oberta
a tota classe de persones,
grups, parroquies,
matrimonis, famílies...

Prop del pare Claret.

Informació i inscripcions:
CASA D'ESPIRITUALITAT CLARET
Rambla de Sant Domènec, 5
08500 Vic (Osona)
Tel. 938 850 544
mic@interausa.com

Centre d'Informació
de Catalunya

Palau Robert

EXPOSICIÓ

del 10 de desembre de 2002 al 30 de juny de 2003

els sentits del vi

Palau Robert

Centre d'Informació
de Catalunya

Passeig de Gràcia, 107
08008 Barcelona
Tel. 93 238 40 00
Fax 93 238 40 10

www.gencat.net/probert

Horari de visita:

dilluns de 16 a 19.30 h
de dimarts a dissabte
de 10 a 19.30 h
diumenge i festius
de 10 a 14.30 h

Visites concertades:

telèfon de reserves
93 292 11 71

Com arribar-hi:

Metro: línies 3 i 5
estació Diagonal
Ferrocarrils de la Generalitat:
estació Provença
Autobusos: 6, 7, 15, 17, 22,
24, 28, 33, 34, 68 i T1

Catalunya
País de vins

Generalitat de Catalunya

Amb el patrocini de
Caixa Penedès

Carta Dominical

Ricard M. Carles

Cardenal, arquebisbe de Barcelona

Com va ser el Nadal? Per què va ser Nadal?

Com va ser el Nadal? Segons Maria, ho explica de la següent manera un gran escriptor catòlic: «Tot va ser tan senzill; ell va venir, simplement. Me'l vaig trobar plorant entre la palla, com si el sol hagués entrat per la porta de la gruta, sense dolor, sense esgarips.»

«I llavors..., no m'ho podia creure. L'esperava diferent, un Déu enorme, resplendent, quelcom que assenyalsés la presència divina. I era un nen. Era un nen, només un nen. Un nen que plorava, que dirigia inermes la seva boqueta cap al meu pit, que no hagués pogut viure sense la meua tendresa.»

«I jo... no m'atrevia gairebé ni a tocar-lo, perquè sabia que a l'altra banda de la pell i la sang hi era Déu bategant, el mateix Déu que va crear l'univers» (Martín Descalzo).

Per què va ser Nadal? Déu ha enviat Jesús, el seu Fill,

al món. La revelació de Déu com a Pare, que envia Jesús, equival a la revelació de Déu com a amor. Gràcies a aquesta revelació, Déu és definit com a «Amor».

La paternitat de Déu i la filiació de Jesús estan en estricta correlació. Perquè Jesús ha viscut «en filiació», ens ha revelat Déu com a Pare i s'ha mostrat a si mateix com el Fill de Déu. La paternitat de Déu se'ns mostra en la missió de Jesús, el Fill, al món. Aquesta té com a finalitat que els homes rebem la filiació. L'enviament del Fill i la filiació divina dels homes estan per consegüent en relació íntima.

Així com la filiació divina de Jesús es reflecteix en tota la seva existència, també per a la vida concreta dels deixebles ha de tenir conseqüències el reconeixement de la paternitat de Déu: els deixebles han d'estimar i fer el bé a tots els homes sense distinció, a imitació del Pare misericordiós que fa ploure i fa sortir el sol sobre bons i

dolents. Només perquè Jesús és el Fill de Déu i l'anomena Pare pot ensenyar als deixebles a invocar-lo així i a viure la vida de fills; Ell és qui els introdueix en aquesta relació paternofilial.

Intervé l'«Esperit de santedat». Aquesta història de la filiació divina de Jesús com a home està lligada a l'actuació de l'Esperit en Jesús. L'Esperit Sant, en descendir sobre Maria, fa possible l'encarnació del Fill. En aquest sentit, la seva acció «precedeix» la del Fill.

Un aspecte important de la predestinació de tots els homes en Crist des d'abans de la creació del món és també la filiació divina, que certament no es viu sense el do de l'Esperit. La filiació divina, que és real, serà en la seva plenitud un do escatològic, a la fi dels temps. La vida i l'amor que Jesús té del Pare estan cridats a ser transmesos als seus deixebles. Déu, per tant, és Pare perquè és el principi, d'una manera molt real, de la vida eterna dels homes per mediació de Jesús.

Que la llum de Jesucrist, nascut a Betlem de la Mare de Déu, us acompanyi i il·lumini sempre. Amb tot afecte, us desitjo unes bones festes de Nadal.

Paraula i vida

Lluís Martínez Sistach

Arquebisbe de Tarragona i Primat

Nadal, festa d'amor

Nadal és el misteri de l'amor més pregon de Déu. L'amor de Déu envers els homes i les dones, criatures seves, féu possible el Nadal: Déu infant nascut a Betlem en una establia. Sembla impossible unir profundament, íntimament, l'omnipotència de Déu i la impotència d'un nadó. Això és Nadal! L'amor infinit de Déu ho ha fet possible.

Nadal només s'entén bé a la llum de la història de la Salvació. L'apòstol Pau ho recorda: «Quan arribà la plenitud del temps, Déu envià el seu Fill, nascut d'una dona.» Nadal és una festa típicament cristiana. Tanmateix, és una festa que ha anat entrant a totes les cultures del món, perquè el missatge de Nadal és curull de continguts i de valors que són universals: Déu, amor, senzillesa, família, pau, confiança.

Avui, especialment, el missatge de Nadal és molt necessari, enmig d'un món encisat pels avenços de la ciència i de la tècnica i desencisat per la manca d'hu-

manisme i sentit de la vida. La realitat de Déu que assumeix la naturalesa humana en tot igual a la nostra menys en el pecat, ens ajuda a redescobrir la grandesa de l'amor de Déu i la dignitat de tota persona humana.

En la petitesa i en la sublimitat del pessebre de Betlem trobem el fonament més pregon de la dignitat de tot home i de tota dona i el fonament dels drets humans. Perquè Déu encarnat, nascut en una establia de Betlem, terra de Judà, pronunciarà aquestes paraules divines i eternes: «Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquestes germans meus més petits, a mi m'ho fèieu.» Déu s'ha volgut identificar amb cada home i amb cada dona de la humanitat. Nadal reforça el pla de Déu que no ens permet separar l'amor a ell de l'amor als germans.

Nadal és la manifestació ben palesa que Déu cerca l'home. En el cristianisme, a diferència de les altres

religions, no és sols l'home que cerca Déu, sinó que Déu es fa realment present per tal de parlar d'ell mateix a l'home i per indicar-li el camí pel qual podrà arribar a ell. Si Déu ve a la recerca de l'home i de la dona, creats a la seva imatge i semblança, ho fa perquè els estima eternament i vol elevar-los a la dignitat inimaginable de fills adoptius seus.

El misteri de Nadal il·lumina fortament la grandesa i la dignitat de la naturalesa humana i alhora revela la sublimitat de la nostra vocació de fills i filles de Déu. Tot això s'expressa en aquesta antífona de vespres: «Oh admirable intercanvi! El Creador dels homes s'ha volgut fer home i ha nascut d'una verge; compartint la nostra humanitat, ens ha fet el do de la seva divinitat.» I sant Agustí ens diu que «Déu s'ha fet home perquè l'home arribés a ser Déu».

Ben cordialment, us desitjo a tots un joiós i sant Nadal, ple d'amor i fraternitat.

La pàgina

del nostre setmanari

www.catalunyacristiana.com

Els Pastorets del Vendrell

DIES: GENER 12, 19 i 26 — FEBRER 2 i 9, a les 5 de la tarda al Teatre La Lira

Informació i reserves: tels. 977 662 993 - 977 660 292

Bonificació especial per a grups i jubilats.

P autocars davant del teatre

Localitats: Caixa Catalunya i a les taquilles del teatre.

902 10 12 12

TEL·ENTRADA
CAIXA CATALUNYA

El 10% de la
recaptació total
de la taquilla
es destinarà a una
finalitat benèfica

Són... els Pastorets de Catalunya!

Aquesta representació teatral és una de les tradicions més arrelades a Catalunya

Nadal i «Pastorets»

Quan s'acosta Nadal, els *Pastorets* pugen a molts escenaris de Catalunya amb una rica diversitat d'autors i de versions. Els més prodigats són els de Lluís Millà, Francesc d'A. Picas, Serafí Pitarra, Josep M. Folch i Torres i Ramon Pàmies. Les posades en escena de totes aquestes representacions van acompanyades d'un gran entusiasme i voluntat de superació que les fa totalment encomiables. S'aconsegueixen versions de gran mèrit en les quals es procura, sobretot, que no decaigui el seu caràcter senzill i popular.

Per als creients Nadal és la celebració de la vinguda al món de Déu fet home. Crients o no, Nadal és la commemoració del naixement del personatge més impor-

rat per la il·lusió i la responsabilitat d'un llegat heretat moltes vegades durant generacions.

És aquesta una de les tradicions nadal·lenques més arrelades en el nostre país que cal valorar i conservar, i potenciar el que val i representa per a la nostra cultura religiosa-popular, cent vegades millor, amb totes les seves mancances i defectes, que el Nadal manipulat i adulterat pel consumisme, tan lluny del veritable esperit que ens porta aquest naixement tan festejat.

Que un any més la ingenuïtat i tendresa que ens porten aquestes representacions dels *Pastorets* ens apropin, almenys una mica, al missatge d'amor que fa més de dos mil anys ens va por-

Representació dels «Pastorets».

BARCELONA

Entitats que representen «Pastorets», «Estel de Natzaret» i pessebres vivents

- Esplai Canigó (Barcelona).
- Comunitat Sant Pere Claver (Barcelona, tel. 933 516 011).
- Centre Sant Pere Apòstol (Barcelona, tel. 932 682 509).
- Parròquia Sant Àngel Custodi (Barcelona).
- Casal Catòlic Sant Andreu (Barcelona, tel. 933 453 001).
- Centre Moral i Cultural del Poblenou (Barcelona, tel. 934 853 699).
- Centre Moral i Instructiu de Gràcia (Barcelona, tel. 932 181 964).
- Centre Parroquial Sant Vicenç de Sarrià (Barcelona, tel. 932 031 699).
- Centre Catòlic de Sants (Barcelona, tel. 933 325 037).
- Casal Calassanç (Barcelona, tel. 934 553 104).
- Centre Catòlic (L'Hospitalet de Llobregat, tel. 932 610 761).
- Centre Parroquial (Argentona, tel. 937 971 320).
- Parròquia de Santa Creu (Cabrils, tel. 937 531 904).
- Centre Catòlic-Sala Cabañas (Mataró, tel. 937 908 502).
- Joventut Catòlica (Molins de Rei, tel. 936 680 015).
- Casal Catequístic d'Olesa (Olesa de Montserrat, tel. 937 782 527).
- Casal Popular (Rubí, tel. 936 973 849).
- Centre Parroquial Sant Vicenç (Sabadell, tel. 937 179 401).
- Centre Parroquial (Sant Feliu de Llobregat, tel. 936 661 016).
- Centre Parroquial (Sant Fost de Campsentelles, tel. 935 932 475).
- Centre Parroquial (Sant Pere de Ribes, tel. 938 960 197).
- Centre Catòlic (Sant Vicenç dels Horts, tel. 936 561 626).
- Casal Sant Pere (Terrassa, tel. 937 830 729).
- Sala Crespi (Terrassa, tel. 937 830 729).
- Circol Catòlic (Vilanova i la Geltrú, tel. 938 937 900).
- Casal Popular (Vilassar de Dalt).
- Patronat Parroquial (Vilassar de Mar, tel. 937 501 819).

tant de la història de la humanitat. I, com tot fet històric transcendental, el poble se l'ha fet seu i l'ha plasmat de formes diferents segons l'època, la seva cultura i la seva identitat. També el nostre país, és clar, s'ha fet un Nadal a la seva mida, barreja de religió, tradició, folklore, sentimentalisme...: Missa del Gall, caga tió, nades, pessebre, *Pastorets*...

De la representació teatral del misteri de Nadal, quasi sempre vist des d'un caire ingenu i infantil, en diem *Pastorets*. Sota la disfressa d'àngels, dimonis i pastors, tot un munt d'actors aficionats porten, any rere any, aquesta tradició als escenaris dels nostres centres parroquials. Representacions que suposen gairebé sempre un veritable esforç, només supe-

tar un Nen Déu i que, de tan senzill, no hi ha forma que el sapiguem entendre. Serà que no sabem ser homes de bona voluntat...?

La Comissió diocesana de centres culturals catòlics, dependents de la Delegació general d'Apostolat Seglar, té cura des de la seva constitució de fer una crida a tots els centres parroquials i entitats culturals de la diòcesi de Barcelona per tal que continuïn mantenint viva aquesta tradició, i per això recull cada any una guia de les diverses representacions que es fan de totes les modalitats de *Pastorets*.

Josep Maria Cusachs i Josep Gili

Comissió diocesana de centres culturals catòlics
Arquebisbat de Barcelona

Aproximació cristiana al misteri de la llum

Després del període de preparació d'Advent, arriba el Nadal. En aquesta atmosfera es recorda, celebra i actualitza l'adveniment de Crist. Moltes famílies, mogudes per la fe en el nou naixement, reserven un espai a la llar per posar símbols i representacions cristianes. El pessebre o el naixement fan membraça i escenifiquen l'estima que ens apropa al Misteri de l'Encarnació del qui és la llum del món.

Fou per aquest Misteri que Déu va enviar l'àngel Gabriel al poble de Natzaret a anunciar la maternitat divina a una criatura excepcionalment pura i plena de gràcia. Aquest disseny ideat pel Creador en la nit dels temps va germinar i va prendre forma encarnada en les entranyes immaculades i virginals de Maria. La Mare de Déu va quedar gràvida de Jesús i el va infantejar en una solitud i desconeguda menjadora d'una cova de Betlem. El Verb esperat durant tants segles, es va allotjar fràgilment en un

rellevant que fa de Crist un ésser concret que ennobleix i divinitza tota la creació amb uns missatges i unes ensenyances que donen força, sentit i justificació a la nostra actuació cristiana. En Jesús es personalitza, comunica i transmet de forma exemplar i il·limitada a la humanitat sencera, el model d'home ideal que hem d'assolir i que conjuga valors com la bondat, l'abnegació, la veritat i la humilitat. El perdó i l'estimació de Déu arriba fins a una entrega absoluta que passa per deixar-se estimar per aquells que no fan el bé que volen i, a voltes, fan el mal que no voldrien. El poder, la grandesa i l'omnipotència de Crist rau i es manifesta, sense deixar de ser Déu,

naixent en la més pura humilitat humana, i es dona lliurament, incondicionalment i totalment als altres. A més, Jesús és el punt de confluència i de trobada de l'home que cerca Déu, com ens diu Ell mateix: «Ningú no arriba al Pare sinó per

«Amb la presència de Crist, va néixer el nou home»

mi.»

Fóra bo deturar-se un moment i pensar quin lloc hem d'ocupar els cristians en el pessebre. Amb això assolirem una plena consciència de germanor i confraternitat amb el proïsme. Pot semblar que la figura senzilla, neta i exemplar dels pastors ens serveix de bon inici, perquè envoltats de llum són al·licionadors d'humilitat, d'acostament i acollida a Déu infant. De fet Jesús no es va manifestar als poderosos d'aquest món, sinó a persones senzilles com els pastors. També nosaltres hem de compartir la mateixa dòcil espiritualitat per rebre la llum de la seva mirada i un fil de somniure i esperança del nostre Salvador.

Per acostar-s'hi espiritualment i trobar Jesús hem de fer ofrena de la nostra perso-

Per al cristià, l'encarnació és un punt

na necessitada d'ajuda. A nosaltres ens correspon trencar la cadena invisible de l'orgull que ens priva d'estimar els germans i d'anar cap a Déu.

Per assolir el nostre desig de plenitud ens cal seguir l'exemple de Jesús i ser amables, benignes, alegres, honestos i generosos amb els altres per així superar la nostra debilitat, afeixugada pel pes de les pròpies contradiccions. No ens pot atemorir, ni entristir ni fer por, la vinguda de Crist ja que no ha vingut a jutjar ni a condemnar sinó que en la seva infinitesa ha aparegut com un Infant que s'ha donat a ell mateix i que no resta indiferent ni aliè a les nostres febleses i humanes limitacions. La humanitat de Déu per a nosaltres ha de propiciar que en mirar els altres sentim el batec fraternal que ens agermana amb Crist.

La celebració del Nadal no és privativa dels cristians ni d'un sol dia sinó extensiva a tota la humanitat durant tot l'any senec. Jesús neix i fructifica una i altra vega-

da en la nostra vida i en la del proïsme i ens converteix en llum i sal. Hem de deixar que Déu quotidianament prengui forma, participi i romanguí en les nostres ànimes. Els cristians, amb l'aval que ofereix la pròpia fe, hem d'arraconar tot el que ens desconsoli i assemblar-nos i seguir Crist amb alegria. S'aprèn molt de la vida privada, silenciosa i exemplar de Jesús en el si de la sagrada família per poder practicar-la també nosaltres, bo i fomentant l'amor i anunciant la pau. Ningú no pot restar angoixat, trist ni indiferent, ja que en plena nit, de sobte, la llum alliberadora i vertadera de la Salvació, que revela i celebra el sentit absolut de la creació, esclata. En Jesús, la humanitat ha descobert el camí que mena vers Déu i que dona sentit a la nostra vulnerable existència.

Ramon Muntada i Artiles
Advocat

FILATÈLIA

per Enric Graupera

Bon Nadal!

Aquest segell d'Àustria, emès el 1983, mostra les figures d'un pessebre de l'església parroquial de Kitzbühel, al Tirol, de l'escultor Johann Giner, «l'avi» (1756-1833). Són figures en fusta tallada que formen part d'un pessebre de trenta-dues peces, totes policromades. Constitueixen una de les grans obres d'aquest artista. «Tot això va succeir perquè es complís allò que el Senyor havia anunciat pel profeta: La Verge concebrà i tindrà un fill, i li posaran el nom d'Emmanuel, que vol dir "Déu amb nosaltres"» (Mt 1,22-23).

Imatge d'aquest pessebre monumental.

Un pessebre digne de ser visitat

Des de la Torre de Claramunt, un poble de l'Anoia, voldria compartir amb els lectors de *Catalunya Cristiana* un fet que any rere any es repeteix, però que no pas per això deixa de ser molt bonic i ens ajuda a viure amb més intensitat les festes de Nadal.

El Sr. Gaspar Vilarrubias i Codina, un igualadí de soca-rel, manté una molt bona relació de veïnatge amb els habitants de la Torre de Claramunt. Des de fa gairebé quaranta anys té una casa al municipi i, per tant, podem considerarlo un veí més. Quan s'acosta el Nadal, en un espai del jardí, uns dos-cents metres quadrats, construeix un pessebre monumental, tot ell amb arbres, plantes... fins i tot el galzeran que creix en l'entorn.

Les lectures que acompanyen el so i la il·luminació són llegides pels quinze nets. Ells i elles són també els cantors,

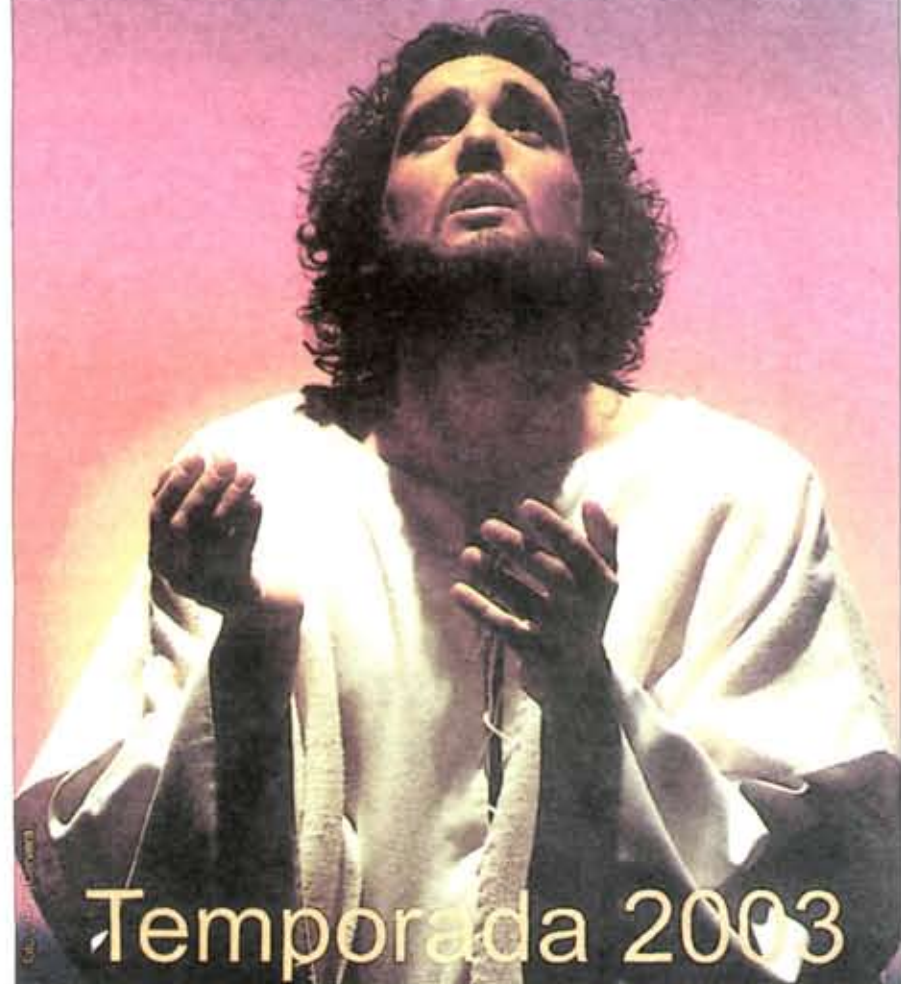
que interpreten nades i càntics en llatí, català i alemany; cinc d'aquests infants i adolescents viuen a Alemanya i canten en el Singkaben (cantors de la catedral de Salzburg).

Certament, no hi ha paraules per plasmar el que se sent en seguir la narració bíblica en un entorn tan bonic. Els que hem tingut el goig de viure-ho any rere any el considerem una bona catequesi nadalenca i, per això, us convidem a visitar-lo. Les escenes que es mediten són: l'anunciació, la visitació, el naixement, l'adoració dels pastors i dels Reis... sense oblidar una visió de la Jerusalem celestial.

Podeu visitar el pessebre al carrer c/ Els Tres Reis s/n la Torre de Claramunt.

Gna. M. Dolors Garcia, o.p.

La Passió de Cervera

Temporada 2003

Jesús és nat! Al·leluia!

Disposeu-vos a revivir la VIVÈNCIA DE LA VIDA, PASSIÓ, MORT I RESURRECCIÓ DE JESUCRIST, assistint a una representació de

«CRIST - MISTERI DE PASSIÓ» LA PASSIÓ DE CERVERA Temporada 2003

DIES DE REPRESENTACIÓ

En versió castellana: 9, 16, 23 i 30 de març i 1 de maig

En versió catalana: 6, 13 (Diumenge de Rams), 18 (Divendres Sant) i 27 d'abril

Informació, propaganda i reserva de localitats
Agències de viatges i despatx central:
Plaça de Santa Anna, 1 - 25200 Cervera
Telèfons: 973 530 357 - 973 532 661

ServiCaixa - 902 332 211
servicaixa.com

web: www.lapassio.org

Sis segles de tradició popular: 1481-2003
Una autèntica manifestació universal de fe i d'amor
300 actors en escena

Ei! Sóc en MASSAGRAN!

Coneixes la meva última peripècia? Llegeix
El segrest d'en MASSAGRAN

NOVETAT
núm. 15

**Col·lecciona
les aventures
d'en MASSAGRAN**
Demana'ls a la teva llibreria

TÍTOLS DE LA COL·LECCIÓ

1. AVENTURES EXTRAORDINÀRIES D'EN MASSAGRAN
2. AVENTURES ENCARA MÉS EXTRAORDINÀRIES D'EN MASSAGRAN
3. EN MASSAGRAN I EL QUADRAT MÀGIC
4. EN MASSAGRAN AL POL NORD
5. EN MASSAGRAN I ELS NEGRERS
6. EN MASSAGRAN I EL BRUIXOT BLANC
7. EN MASSAGRAN Á PAGUI-PAGUI
8. EN MASSAGRAN I ELS PELLS-ROGES
9. EN MASSAGRAN I ELS PIRATES
10. ELS JOCS OLÍMPICS D'EN MASSAGRAN
11. EN MASSAGRAN I EL GEGANT DEL MAR
12. EN MASSAGRAN I LA DIADEMA ROBADA
13. EN MASSAGRAN A L'ILLA DEL SECRET
14. EN MASSAGRAN AL CASTELL DE KALRUK
15. EL SEGREST D'EN MASSAGRAN

Guió **R. Folch i Camarasa**
Il·lustracions **J. Ma Madorell**

Casals

Edita des de 1870

Editorial Casals, S.A. Casp, 79 - 08013 Barcelona / tel. 93 244 95 50

opinió

Punt de vista

Jesús Farré

Delegat regional A.I.C. Barcelona

Fe en les obres d'un voluntariat cristià

La fe comença en el més íntim de l'home, però no es queda allà. Segons la seva pròpia dinàmica tendeix a expressar-se en obres exteriors que flueixen d'ella i configuren tota la vida del creient. Si manquen aquestes obres, el poder transformador de la fe no aconsegueix veritablement el seu efecte.

Creure és acollir la Paraula salvadora de Déu, la Paraula que està unida a l'amor. «Nosaltres hem conegut l'amor que Déu ens té i hi hem cregut» (1Jn 4,16). La vida de fe és una vida d'amor amb Crist. La intimitat amb el Salvador ens porta a la seva imitació. En altres paraules, el cristià està cridat a expressar, amb generositat humil, l'amor als homes, en actes de comprensió, de solidaritat i de servei abnegat. Només així segueix veritablement les empremtes del seu Mestre. «Només compta la fe que actua per l'amor» (Ga 5,6).

Tots els creients som Església. En aquesta comunitat de creients, certament, hi ha serveis i tasques diferents. Però tots estem cridats a donar un cop de mà a les càrregues dels altres i a donar —cadascú a la seva manera— «testimoni de la fe i de l'amor de Déu» (Rm 12,2-3).

Cada cristià és cridat a ser testimoni de l'amor i de la misericòrdia de Déu i a lliurar el temps que pugui, generosament, al servei dels altres. El nostre model és Crist, que ens ha revelat el misteri diví més profund: Déu és aquell que es dona per complet, aquell que es lliura sense reserves, sense mesura, i que convida els seus amics a fer el mateix. Totalment entregats en el present i confiant en el futur, el present viure'l amb passió i llançar-nos al futur. Que aquest pensament estigui sempre ben present en cadascú de nosaltres com el millor servei a Déu i als homes.

Evidentment, cal aprofundir la nostra fe i adquirir una preparació i una formació adequada que ens permeti donar una resposta a un món a la recerca d'un sentit i saber donar aquesta ajuda. El papa Joan Pau II ha dit recentment: «Com a creients, ens hem d'obrir a una existència que es distingeixi per la gratuïtat, i lliurar-nos nosaltres mateixos, sense reserves, a Déu i al próisme.»

Cada cristià és cridat a ser testimoni de l'amor i de la misericòrdia de Déu.

La missió de cadascú de nosaltres, tinguem l'edat que tinguem, és aquesta. El voluntariat no és una cosa, per tant, aliena o llunyana, o «cosa de joves». Com a cristians, com a persones, hem d'optar pel repte de fer del nostre entorn el nostre petit lloc de missió.

* Associació Internacional Caritat

Saber escoltar

Joan Guiteras i Vilanova

Davant el misteri del pessebre

Nadal és la festa del misteri, és a dir, de l'esplendorosa manifestació de l'acció amable de Déu. Les promeses de la redempció dels homes s'acompleixen. Déu no diu només paraules, sinó que pronuncia la seva Paraula. La Paraula Totpoderosa. I aquesta es converteix en esdeveniment. El Fill de Déu es fa home. Neix de mare verge a Betlem. Penetra generosament en la història humana per mostrar-nos que l'estima i la condueix. Tot comença de nou. La llum és tan novella i tan clara, tan semblant a la de la primera creació, que il·lumina la nit. La llum, en realitat, és la del Sol, Crist. La de Nadal i de Pasqua.

Deixar-se arrabassar per la grandesa del misteri del pessebre és entrar en l'estupor espiritual. En una pregonia immobilitat causada per la més gran admiració. Si n'és de bell i transparent el misteri del naixement de nostre Senyor Jesucrist! Déu estima tant el món, que li ha lliurat el seu propi Fill. Nadal és inici de la donació que serà culminada realitat en el calvari i en la resurrecció.

La tendra transparència del 25 de desembre té plasmació en el pessebre. En el de plastilina forjada per les mans dels infants, en el que basteix el mossèn de la parròquia amb molsa boscana i amb l'escorça de l'alzina surera, i en el que és una obra d'art perquè l'artista ha sabut fer-ne resplendir la matèria.

El pessebre, com un eco, es va multiplicant. El trobem

en molts indrets de la ciutat i la vila. Enmig de la purpurina i el cant, reiterat, de les nades que sonen arreu, malgrat tot, apareix el misteri del Nadal. La realitat de la cova, amb l'Infant bressolat per la Mare i vetllat per Josep. Amb els àngels que toquen violins i trompetes i canten la pau. Del que és visible, és cert, cal anar a l'Invisible. Sempre, per entendre Déu, haurem de penetrar en la realitat humana i transcendir-la. I ajudar els germans a mirar amb la penetració de la fe. Qui vulgui entendre el misteri de la vida no podrà ser mai ni vulgar ni superficial.

La mirada ha de ser tan profunda que s'ha d'adonar que Déu vol fer un pessebre en el nostre cor. El Messies desitja néixer en la nostra ànima. Unes paraules del beat Columba Marmion, abat benedictí, ajuden a comprendre el sentit del veritable Nadal. «L'Infant del pessebre sembla que ens diu: "Tens por de Déu?" Vana temença. No escolteu la vostra imaginació, no us forgeu un Déu per mitjà de deduccions filosòfiques, no demaneu a la ciència que us doni a conèixer les meves perfeccions. El veritable Déu totpoderós, el Déu revelat sóc jo mateix, que vinc a vosaltres amb lliure de pobresa, enmig de la humilitat de la infància; però que donaré un dia la meua vida per vosaltres. (...) Veniu a mi, perquè encara que sóc Déu, he volgut ser home com vosaltres, i no rebutjo aquells qui s'acosten a mi amb confiança.»

A propòsit de...

P-J Ynaraja

Capellà del Montanyà (ynaraja@eresmas.net)

El Nadal és una festa que ofèn uns quants (1)

(Interrompo de moment les meves cartes a la Montse; no obstant això, he de dir que a ella també li interessarà el que diré, encara que visqui molt allunyada del Nadal.)

Si volem viure una fe cristiana autèntica, en primer lloc cal ser radicalment sincers. Joan XXIII va preten- dre una renovació, un canvi per a l'Església; nosaltres l'hem de pretendre per a la nostra vida social concreta.

A països de cultura cristiana subsisteixen costums com a conseqüència de celebracions antigues, íntimes i tendres, que ajudaven a perpetuar el sentit del Nadal. Aquests eren, des del naixement senzill a casa fins a tradicions culinàries pròpies de la Nit de Nadal (ni costoses, ni exòtiques). Si algun dia la família es comportava, exercia d'Església domèstica, de cèl·lula cristiana elemental i fonamental, era aleshores. La seva litúrgia se celebrava amb pregàries ingènues, nades, torrons, massapà i regals senzills. Es gaudia d'una felicitat senzilla, sincera i noble, absent de detalls grotescos, barroquismes i malbarataments, tan allunyats de l'esperit de Betlem. Aquests orígens resulten ara molt llunyans, algunes persones els recorden i potser són l'última referència que els queda d'una fe que no han volgut abandonar mai del tot. No negaré que encara hi ha famílies sincerament cristianes que saben que aquestes festes recorden i actualitzen uns fets impressionants, uns misteris de transcendència eterna i que no deixen d'anar a missa, de pregar o de cantar devotament, però aquestes actituds s'obliden moltes vegades quan sortim del temple. Tanta gent es comporta d'una determinada manera senzillament perquè sempre s'ha fet així! I es continua gastant, es consumeix en luxes més que habitualment, i oblidem que potser «a la puerta hay un niño, más hermoso que un sol bello... dice que tiene frío», com diu la cançó, però ningú no s'atreveix a pronunciar això: «Mándale que entre, se calentará...» No puc oblidar, no vull oblidar, les comunitats religioses on els cicles litúrgics marquen profundament la seva vida comunitària, els seus sentiments interiors més íntims, i el goig nadalenc l'assenyalen exteriorment amb detalls simples com el fet de parlar al refectori, amb alguna llaminadura o el cant de l'alel·luia festiu i alegre (no m'hi referiré, no han de reformar res aquelles que no es van deformar mai).

Situem-nos en una família en la qual els avis van estudiar Història Sagrada, els pares van rebre un ensenyament cristià, a l'escola o a la catequesi. La tercera generació no va ser aliena a explicacions ambientals, des de pel·lícules fins a sermons durant la missa a la qual assistia en la seva infantesa, però la seva educació religiosa, cal reconèixer-ho, ha estat ben pobre. Tota la vida s'han reunit en un sopar alegre, han recordat anècdotes d'altres temps, i s'han emocionat cantant nades. Passen els anys i ara ja no sona la mateixa música espiritual a l'entorn familiar, no es viuen les mateixes conviccions, ni les mateixes maneres de vida i convivència, ni els mateixos criteris d'actuació. Continuar hàbits sense fonament és com edificar escoles sobre argila plàstica, que un dia amb un terratrèmol s'esfondren i causen desgràcies (faig servir com a símil aquest cas recent passat a Itàlia). Explicaré històries de persones que no esperen el Nadal amb il·lusió, ni el passaran en una alegria desbordant. Les seves circumstàncies personals influeixen profundament en el seu estat d'ànim, de manera que sentiran l'arribada d'aquests dies amb pànic autèntic.

Signes d'avui

Lluís Serra Llansana (lluis.serra@fms.it)

Els oblidats

Va passar el dia de Nadal de l'any 1971. M'havien encarregat que seleccionés una pel·lícula per projectar-la a uns joves novicis la tarda d'aquella gran festa. Vaig escollir *Los olvidados*, de Luis Buñuel. El gust dels torrons es va anar dissipant a mesura que les imatges en blanc i negre anaven presentant escenes dramàtiques. El 1950 aquesta pel·lícula va causar un fort impacte al Festival de Cannes, on va obtenir el premi a la millor direcció, i va aconseguir un èxit internacional ressonant. Els joves, al final de la projecció, van restar en silenci. N'hi va haver alguns que em van expressar la seva disconformitat amb l'oportunitat d'aquell film per a una jornada nadalenca. Potser tenien raó, però no puc ocultar que les imatges, veritablement dures, també mostraven l'altra cara del Nadal.

La celebració festiva del naixement de Jesús té una densitat tal que pot convertir-se en un fet religiós fàcilment manipulable. La irrupció de Déu en la nostra història no es realitza a través dels mitjans de poder, del prestigi i dels diners, sinó que utilitza el llenguatge del silenci de la nit i es porta a terme en un escenari de marginació i de pobresa. El pessebre del camp dels pastors és l'alternativa que una parella jove troba en no haver-hi lloc per a ells a l'hostal. El goig amara la gent senzilla que sap llegir el llenguatge essencial de la vida. El risc de la manipulació és evident quan el Nadal se centra a accentuar un ritme frenètic de consum, a donar prioritat als dispendis abundants per a regals, a organitzar àpats pantagruèlics... El primer Nadal posa l'accent en altres dimensions com ara el sentit profund de la vida espiritual, l'atenció acurada de les persones oblidades que no tenen cap lloc en la nostra societat, la centralitat de la persona de Jesús com a nou referent per a la nostra vida.

El desig exagerat de felicitat ens permet descobrir la quantitat d'infelicitat que vivim en la nostra existència. El Nadal s'ha convertit en una festa per als sentits. Els llums multicolors dels anun-

cis i de les botigues inunden les nostres pupil·les, la música de les nades regala a la nostra oïda melodies agradables, els plats saborosos que omplen les nostres taules cobertes d'estovalles constitueixen un afalac per al nostre gust, els millors perfums i vestits satisfan les exigències de l'olfacte i del tacte. Tot això és preciós, però pot accentuar el nostre esperit distret.

El Nadal és una oportunitat magnífica per sintonitzar amb els nostres pensaments, per connectar amb els nostres sentiments autèntics i per entrar a la gruta del nostre cor, on es produeix el naixement de Jesús. La meditació pot ajudar-nos molt a aconseguir aquesta visió interior, des de la qual podem gaudir de noves claus de lectura i d'interpretació. Des de la interioritat, es pot trobar el sentit del que es viu i se celebra. Un sentit que ens situarà fora de l'òrbita del nostre melic per obrir-nos a les realitats socials que ens envolten i per parlar atenció particular als oblidats del nostre entorn. Qui són els que avui continuen sense tenir lloc a l'hostal?

Aquest any he viscut el Nadal de manera anticipada en diverses ocasions. No puc oblidar aquelles famílies i aquells nens que tenen casa seva sota les bigues del pont de Limoeiras a Recife (cf. *Catalunya Cristiana*, núm. 1197 del 29 d'agost del 2002). Oblidats de la societat i immersos en la pobresa no han renunciat a l'esperança i encara saben somriure. Els seus rostres ompliran els bressols dels pessebres que vegi durant els propers dies. El fang on viuen no ha aconseguit doblegar el millor que tenen, la capacitat de viure l'amor. La seva situació, com tantes altres de dramàtiques que existeixen en tots els continents, constitueix un repte per a la nostra solidaritat i la nostra pretensió de pensar que hem construït un món meravellós pel sol fet que tinguem joguines de tecnologia avançada.

Hi ha exercicis terapèutics que se centren a provocar una experiència de renaiement, a reviuir les dimensions fins i tot inconscients de la nostra arribada al món. Els resultats solen ser sorprenents. Hi poden aparèixer moltes claus de lectura de la història personal, però d'una manera o altra, sorgeix la força de l'amor, a partir de la qual la vida té un sentit, deixen d'existir homes i dones oblidats, i es descobreix que el sender espiritual ens permetrà accedir als misteris de Déu.

Notes insignificants

Germà Adrià

Bones Festes

Això és el que proclama la ciutat amb llums pels carrers. I ho proclamen també moltes botigues i oficines. Hi ha ben pocs llocs on puguem veure la proclama de Bon Nadal.

I és tan diferent desitjar «bones festes» de desitjar «bon Nadal»!

Jo us desitjo, us anuncio, crido i proclamo Bon Nadal.

Bona celebració del naixement de nostre senyor Jesucrist a Betlem. Heus aquí la gran notícia que hem de proclamar cada any i que cada any hem de celebrar.

Hi ha goig més gran que viure el naixement de l'Infant Déu, fet infant com qualsevol infant, per amor a cadascú de nosaltres? Bon Nadal!

Que ressoni dins el nostre cor el Glòria a Déu que va proclamar el cor dels àngels. Que penetri dins nostre i en tot el nostre viure la Pau que els àngels ens van desitjar. Que siguem nosaltres àngels de pau per a tots aquells que tractin amb nosaltres. Que puguem contribuir que la nostra societat visqui la Pau i que la Pau estigui viva per tots els racons del nostre món.

Que sapiguem, també nosaltres com els pastors a la nit de Nadal, portar un regalet al Nen...

Sabent que Ell ens va dir que tot allò que fem a un necessitat a Ell li ho fem, li ho donem a Ell.

I sempre hi ha algú que ens necessita: que necessita alguna cosa de nosaltres, alguna cosa que li puguem donar, encara que només sigui un somriure. I alguna cosa més que un somriure: un ajut, una invitació, el pagament d'un deute, un sostre almenys com el de la cova de Betlem.

Bon Nadal.

Que sapiguem viure en aquest Nadal moments d'intimitat joiosa amb la nostra família, amb els nostres amics, amb els nostres germans en religió...

Que sapiguem viure la intimitat que van viure Josep, Maria i l'Infant... Suposo que no devien estar sempre acompanyats a la cova... Que els van quedar hores d'intima soledat, en què tots tres van poder riure junts del més gran esdeveniment de la història i junts celebrar-lo com a protagonistes.

Vull imaginar-me que en aquelles estones d'intimitat l'Infant parlaria a Maria i Josep.

Bon Nadal.

Encara que estiguem malalts o passem temps de dificultat, podem sentir la joia de viure l'Infant.

Bon Nadal.

I jo li demano a aquest Infant que per a cada u sigui un Nadal tranquil i alegre. Déu ens ha estimat fins a fer-se com nosaltres. Com podem estimar-nos entre nosaltres? Ningú no pot quedar-se sense sentir-se estimat.

Bon Nadal.

Que Jesús, Maria i Josep ens permetin estar amb ells a la cova de Betlem. Cantem per a ells les nostres millors nades.

Zoom

Eduard Brufau

Ara fa 2.002 anys la Sagrada Família de Natzaret cercava posada en una ciutat forastera per a ells, Betlem, per passar-hi la nit. Avui, fins i tot per aquestes mateixes dates, són milers les persones que busquen refugi als nostres països, fugint de la misèria de la seva terra. És així com Nadal, el naixement de Jesús en una terra que no era la seva, ens recorda que l'acollida a l'estranger és tot un repte per a la nostra societat.

J.M. Bonet

VITRALLS des del 1923

Vitralls emplomats
Restauracions
Gravats a l'àcid
Vitralls amb formigó

Astúries, 6 - 08012 Barcelona
Tel. 932 182 399 - Fax 932 183 098

Esqueles a Catalunya
Cristiana

Tel. 934 092 810

□ Fer-se notar

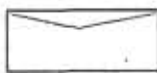
Que l'Advent és el temps al llarg del qual els cristians ens preparam en l'esperança per rebre amb joia l'adveniment de l'Infant Jesús, la Paraula encarnada, és cert. Que tota una munió de bons propòsits es mouen dins nostre per tal d'ocupar un bon lloc a l'hora de la prelatió, també. Nogensmenys però, també es pot constatar que els nivells d'escalfor que l'esdeveniment requereix no acaben de ser els que proporciona, per exemple, una bona llar de foc. Sembla com si les noves tecnologies, les calefaccions i els climatitzadors, que tot ho atemperen, s'hagin instal·lat als nostres cors deixant una sensació de tebiesa, que si t'hi fixes, fins i tot resulta còmoda, però inacceptable per a un cristià.

Va ser Jesús indiferent, tebi? Evidentment que no. Jesús va sentir el fred de la indolència, de l'abandó, de la persecució... Però també va sentir l'escalf en i dels pobres, dels marginats, dels desheretats, dels «ningú»; en definitiva, l'escalf que proporciona l'amor que no pot ni ha de tenir regulador.

També nosaltres hem de prendre consciència ferma que som cristians en els altres i per als altres, inserits i plenament inculturats en la nostra societat, la qual cosa no vol dir, però, ni amotllats ni ben instal·lats al que hi ha, ja que, ni de bon tros, és el que ha de ser.

Així, un bon propòsit a madurar al llarg d'aquest Advent 2002 seria el de recomençar a «fer-se notar». Com? Doncs no calen grans escarafalls. Un exemple pot ser retornar al seu lloc preferent aquell «pessebre» panoràmic que ara, pel que sia, ja no instal·lem i que queda reduït a un petit detall al·legòric en favor d'altres elements que no ens són propis. O bé podem retirar un seguit d'andròmines que han fet reduir la taula al voltant de la qual hi ha d'haver tota la família i que ara no hi és per manca d'espai. Si voleu petites coses, però importants. Jesús de

Cartes del lector

Natzaret és alguna cosa més que un detall dins de les nostres vides i necessita tot l'espai, ja que en Ell, al voltant seu, hi cap tothom.

En definitiva, del que es tracta és de posar-hi il·lusió i ganes de viure en l'esperança. Si som capaços de rebre el Salvador en disposició, els nostres rostres i les nostres formes ho reflectiran, i el món s'ho creurà. És així, vivint la Bona Nova, com l'altre ho notarà. De ben segur que aquesta és una bona manera de comunicar l'Evangeli arreu, a tota la humanitat, que és, a la fi, l'autèntica destinatària del missatge de salvació que per Jesús arriba. «Avui, a la ciutat de David, us ha nascut un salvador que és el Messies, el Senyor» (Lc 2,11). «Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que ell estima» (Lc 2,14).

Amics tots, que l'adveniment de l'Infant Jesús emplei les vostres llars i els vostres cors d'esperança, de pau i alegria.

ESTANISLAU FIGUEROLA GUAL
Reus

□ Els regals del Nadal 2002

Tots hem esperat en aquestes dates de Nadal els regals de les persones estimades; coneixen els nostres gustos i per complaure'ns fan l'impossible perquè no manqui el detall de la il·lusió a vegades somiada.

Els infants són el centre d'atenció. Nadal i Reis, dues dates que omplen d'atenció i misteri fins a desembolicar la caixa. Els joves enamorats hauran recorregut i visitat els aparadors dels grans magatzems, individualment, per sorprendre i testimoniar com s'estimen. Els pares cobriran les seves atencions comprant aquells nous electrodomèstics que tan ne-

cessaris són a la llar, protegits fins al seu destí amb una sòlida caixa de cartró especial.

Moltes caixes de cartró trobarem als punts de recollida per reciclar. Caixes que uns quants esperen com a autèntic regal, que els servirà per protegir-se a les nits fosques i glaçades.

Conrado, el pobre del barri, ho sap molt bé com molts altres pobres. Esperen, com ell em deia, que arribin aquests dies per renovar casa seva, en tenen prou amb una caixa que els pugui cobrir a les nits, perquè la que tenen ja està molt trencada. Així esperen molts el Nadal.

Aquella nit vaig tornar a casa molt trist, no vaig solucionar el problema al meu amic: Vaig passar davant d'una caixa d'estalvis i un altre pobre estava recolzat a terra, al costat del caixer automàtic; el fred, el cansament i la son l'havien rendit. La nit és per a tothom, però no tothom té la mateixa oportunitat. Quina estampa reflectia la figura. El pobre sense diners, al costat dels milions d'euros, però ell no hi té compte. Altres passem sense adonar-nos-en, amb la tarja a la cartera.

El potencial del seu capital es troba en les persones, diuen les empreses. Deuen haver tingut en compte els pobres que pernecten al l'avançada dels caixers automàtics. El pobre refà les seves forces en aquell matalàs que nosaltres no tenim, el seu rellotge no té corda i un àngel el crida abans que hi arribi el primer treballador.

Conrado espera trobar una caixa de cartró, tindrà una nova casa. Aquesta és la il·lusió de Conrado. I la nostra?

La meua consciència no està tranquil·la en veure tanta conformitat en els pobres i tanta tirania en el poder econòmic. Serà una prova més que Jesús m'ofereix aquests dies? Sabré aprofitar l'oportunitat? No ho sé, passarà aquest desembre del 2002 i és possible que no m'hagi assabentat de res.

PEDRO LARRAD PÉREZ,
diaca, Barcelona

EL CONSULTORI

PREGUNTES I RESPOSTES
SOBRE DOCTRINA I MORAL,
pel Dr. Joan
Antoni Mateo

Examen

—No sé si la meua pregunta és oportuna per a aquesta secció, però voldria demanar algunes orientacions per fer l'examen de consciència quan m'he de confessar. M'agradaria que a les esglésies hi posessin uns fulletons per ajudar-nos a fer una bona confessió.

—Em sembla que la seva pregunta és ben oportuna i que pot ser d'ajut per a moltes persones, particularment ara que ens apropem al Nadal que tots hauríem de preparar, entre altres coses, amb una bona confessió. De fet, molts penitents no aprofiten bé el sagrament perquè no fan un examen de consciència acurat i n'hi ha que demanen que se'ls ajudi a fer la confessió. El Catecisme de l'Església catòlica aconsella: «Convé de preparar la recepció d'aquest sagrament amb un examen de consciència fet a la llum de la Paraula de Déu. Els textos més adaptats a això s'han d'anar a buscar en el Decàleg i en la catequesi moral dels evangelis i de les cartes apostòliques...» A partir d'aquesta invitació m'atreveria (sense pretendre ser exhaustiu) a formular algunes preguntes que ens hauríem de fer a l'hora d'examinar la nostra consciència. En primer lloc, ens hem de preguntar si ens atensem a la confessió amb un desig sincer de conversió, de renovació, de propòsit d'una vida més evangèlica. També ens podem interrogar si estem satisfets en general de la nostra vida cristiana. Cal evitar els rigorismes i els escrúpols malsans, però hem de témer igualment trobar-nos excessivament satisfets del nostre tarannà cristià; els sants sempre tenien motius per demanar perdó al Senyor i anhelaven una més gran perfecció. La nostra autoexigència és proporcional al grau d'amor que tenim a Déu i al pròxim. Actuant amb aquesta rectitud d'intenció podem examinar en primer lloc els nostres deures envers Déu: l'esperit filial, la pietat, la reverència, el respecte al seu Sant Nom, la pregària que hem de fer, la participació a l'Eucaristia dominical i a les festes de precepte, l'autenticitat de les nostres comunions...

Ens hem de preguntar tot seguit (el segon gran manament semblant al primer és estimar el pròxim com a un mateix) si hem tractat i ens esforcem per tractar totes les persones, començant per les més properes, amb veritable estimació, delicadesa i respecte. Si hem actuat correctament envers els drets més sagrats de la persona: la vida, la intimitat, la propietat. Preguntem-nos especialment per l'ús que hem fet de la nostra llengua (mentides, ofenses, calúmnies, murmuracions...). Examinem també l'ús de la nostra sexualitat (accions impures, fornicació, adulteri, actes homosexuals...). També en el desig i en la intenció. Avaluem la nostra caritat i generositat (als pobres, ajuda a l'Església...). Plantegem-nos la serietat del nostre propòsit d'esmena i la voluntat de reparar en el possible el mal fet. Un últim consell: santa Teresa deia que en fer l'examen hem de demanar la llum de l'Esperit Sant. No oblidem de fer-ho. Bona confessió!

• Si voleu enviar les vostres consultes al Dr. Mateo, podeu adreçar-vos a: elconsultori@hotmail.com - catcris@ibernet.com - www.balmesiana.org - apartat de correus 121 - 25620 Tremp (Lleida). Cal indicar sempre «Consultori».

Faci els millors

PLANS de PENSIONS

per a la jubilació

- S'estalviarà impostos des d'ara mateix
- Podrà triar la inversió que més li interessi
- Acumularà un capital important de jubilació

Caixa de Girona
www.caixagirona.es

...i s'emportarà
el seu regal

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa, santoral i altres celebracions

(Cicle litúrgic B; propi i octava de Nadal)

Fi de l'Advent, comença el temps de Nadal

(Salteri: propi i setmana 4)

DESEMBRE

22. Diumenge

IV d'Advent. Morat. Lectures: 2 Samuel 7,1-5.8b-12.14a.16 / Salm 88 / Romans 16,25-27 / Lluç 1,26-38

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Zenó, mr.; Santes, Helena, rel.; Francesca-Xaviera Cabrini, rel. i fund.

23. Dilluns

Fèria. Morat. Lectures: Malaquies 3,1-4.23-24 / Salm 24 / Lluç 1,57-66. (Es pot commemorar: Sant Joan de Kety)

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Sèrvul el Paralític; Santes, Victòria, vg. i mr.

24. Dimarts

Fèria. Morat. Lectures: 2 Samuel 7,1-5.8b-12.14a.16 / Salm 88 / Lluç 1,67-79

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Delfi, b.; Santes, Adela, ab.; Irmina, vg.

Festa Major: a Montgat, Olesa de Montserrat, la Pobla de Mafumet, Riu de Cerdanya, Sant Joan Despí, Sant Joan les Fonts, Vilademuls i Vilassar de Mar.

Comença el temps de Nadal

25. Dimecres

NADAL DEL SENYOR (S), Blanc. Lectures: Nit: Isaïes 9,1-6 / Salm 95 / Titus 2,11-14 / Lluç 2,1-14. Alba: Isaïes 62,11-12 / Salm 96 / Titus 3,4-7 / Lluç 2,15-20. Dia: Isaïes 52,7-10 / Salm 97 / Hebreus 1,1-6 / Joan 1,1-18

ALTRES CELEBRACIONS: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre. Santes, Anastàsia, mr.; Eugènia, vg. i mr.

Festa Major: a Prats de Lluçanès.

26. Dijous

Sant Esteve (F), Vermell. Lectures: Fets 6,8-10;7,54-59 / Salm 30 / Mateu 10,17-22. (BARCELONA: Aniv. òbit bisbe Narcís Jubany)

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Dionís, p. i mr.; Zòsim, p.

Festa Major: a Badia del Vallès i Sant Esteve de la Sarga.

27. Divendres

Sant Joan, apòstol (F), Blanc. Lectures: 1 Joan 1,1-4 / Salm 96 / Joan 20,2-8. TARRAGONA: Aniv. ord. episc. bisbe Lluís Martínez, Blanc.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Teodor, monjo; Santes, Nicaret, vg.

28. Dissabte

Els Sants Innocents (F), Vermell. Lectures: 1 Joan 1,5-2,2 / Salm 123 / Mateu 2,13-18

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Abel; Santes, Dòmina, vg. i mr.

Festa Major: a Bellmunt del Priorat.

Lectures bíbliques

Diumenge IV d'Advent

Lectura primera 2S 7,1-5.8b-11,16

El regne de David es perpetuarà davant del Senyor

Lectura del segon llibre de Samuel:

Quan el rei David s'hagué traslladat al seu palau, després que el Senyor l'hagués deixat en pau de tots els enemics que tenia al voltant, digué al profeta Natàn: «Mira, jo visc en un palau de cedre, mentre l'arca de Déu està en un envelat.» Natàn digué al rei: «Vés, fes tot el que es proposi el teu cor; tens amb tu el Senyor.» Però aquella nit Natàn rebé aquesta paraula del Senyor: «Vés, digues a David, el meu servent: Això diu el Senyor: ¿Tu m'has de fer un casal per a residir-hi? Jo t'he pres del clos del ramat, de guardar les ovelles i les cabres, per fer-te cap del meu poble Israel. He estat amb tu en totes les campanyes que has emprès, he derrotat els teus enemics i t'he donat una anomenada com la dels més famosos de la terra. He destinat un lloc per al meu poble Israel, l'hi he plantat perquè hi visqui sense por, i no l'oprimiran més els perversos com ho havien fet abans, durant el temps en què vaig enviar jutges per governar Israel, el meu poble. A tu, et deixaré en pau de tots els teus enemics. I ara el Senyor t'anuncia que et farà un casal. Quan t'arribarà l'hora de reposar amb els teus pares, et donaré per successor un descendent, sortit de les teves entranyes, i consolidaré el seu regne. Jo li seré pare, i ell serà per a mi un fill. El teu casal, la teva dinastia, es perpetuarà davant meu, el teu tron es mantindrà per sempre.»

Salm responsorial

88

Senyor, cantaré tota la vida els vostres favors, d'una generació a l'altra anunciaré la vostra fidelitat. Vós heu dit: «El meu favor és indestructible, mantinc la fidelitat en el cel.»

R. Senyor, cantaré tota la vida els vostres favors.

He fet aliança amb els meus elegits, jurant a David el meu servent: «T'he creat per sempre una dinastia, mantindré per tots els segles el teu tron.» R.

Ell em dirà: «Sou el meu pare, el meu Déu i la roca que em salva.» Mantindré per sempre el meu amor, la meua aliança amb ell serà perpètua. R.

Lectura segona Rm 16,25-27

Ha sortit a la llum el pla de Déu, amagat en el silenci dels segles

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma:

Germans: Glòria a aquell qui té el poder de confirmar-vos en la Bona Nova que us anuncio, en allò que proclamem de Jesucrist, i que és la revelació del pla de Déu, amagat en el silenci dels segles, però que ara ha sortit a la llum, per la decisió del Déu etern, d'acord amb els escrits profètics, i ha estat posat a l'abast de tots els pobles, perquè siguin obedients a la fe. Déu és l'únic ple de saviesa. Glòria a ell eternament per Jesucrist. Amén.

Al·leluia Lc 1,38

Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.

Evangeli Lc 1,26-38

Déu t'ha concedit el seu favor i tindrà un fill

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc:

En aquell temps, Déu envià l'àngel Gabriel a un poble de la Galilea anomenat Natzaret, per dur un missatge a una noia, promesa amb un descendent de David, que es deia Josep, i el nom de la noia era Maria. L'àngel entrà a casa d'ella i li digué: «Déu te guard, plena de gràcia, el Senyor és amb tu.» Ella, es torbà en sentir aquestes paraules, i pensava per què la saludava així. Però l'àngel li digué: «No tinguis por, Maria; Déu t'ha concedit el seu favor. Tindrà un fill i li posarà el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill-de-l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare, serà rei del poble d'Israel per sempre, i el seu regnat no tindrà fi.» Maria preguntà a l'àngel: «¿Com pot ser això si jo no tinc marit?» L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit sant que naixerà l'anomenaran Fill de Déu. També la teva parenta, Elisabet, ha concebut un fill a la seva edat; ella que era tinguda per estèril ja es troba al sisè mes, perquè a Déu res no li és impossible.» Maria va respondre: «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.» I l'àngel es va retirar.

Amb Maria, al pessebre

Pere Tena, bisbe auxiliar de Barcelona

Una figura inseparable

Aquesta és la de Maria: inseparable de Jesús en la representació del naixement del Fill de Déu fet home. I, tanmateix, la representació de la seva figura en relació amb la del seu fill ha variat a través del temps de manera, però, que les diverses formes es mantenen encara en els nostres dies, amb variants més o menys notables. Aquestes variants se'ns fan particularment visibles en aquests dies a través de tantes i tantes felicitacions nadalenques que, o bé reproduïen obres d'altres temps, o bé són composicions noves, però influïdes per una o altra de les formes clàssiques.

Si es tracta només de disposició de les imatges potser no caldria reflexionar massa sobre el fet. Però en realitat no és només això: penso que en l'evolució de la figura de Maria en la representació del pessebre es dibuixa una diversitat teològica i piadosa, i es proposa també als fidels una diversitat d'actituds.

La Mare, en les icones

Em refereixo directament a les icones bizantines que representen el conjunt del naixement, no a les icones que presenten Maria amb Jesús als braços. En aquest tipus, que perdura a través dels segles fins als nostres dies, Maria està exactament al centre del quadre, amb una figura volgutament exagerada en relació amb les altres. Està ajaguda contra una catifa, amb l'infant al darrere, posat dins la menjadora, i enfaixat. És la figura de la mare que ha posat al món el seu fill, i reposa dignament. Com diu un text litúrgic: *Virgo peperit, et post partum virgo permansit* («Verge el va engendrar, i va romandre verge»). Hi ha, però, un cert distanciament de Jesús. Jesús es presenta, en efecte, com quelcom més que el fill de Maria: sobre d'ell hi ha un raig de llum que ve de l'Esperit, i la manera com està fa pensar en un sepulcre. És el Fill de Déu fet home per salvar-nos. Alhora, però, Jesús no seria allà sense Maria; per això Maria està al cen-

tre de l'escena, mentre Josep està en un angle, meditant.

Encara Giotto manté aquesta representació, però amb una diferència: Maria està asseguda sobre la catifa, i pren l'infant en els seus braços. Podríem dir que s'inicia ja el moviment de les figures que serà característic dels segles moderns.

L'adoradora

L'exemple més destacat d'una nova representació de Maria és la que fa Fra Angèlic: Maria i Josep, agenollats, adoren l'infant que està posat a terra, sobre palles, però assenyalat pel raig de llum celestial. Amb algunes variants, aquesta representació és encara vigent, però no sempre amb la sublimitat del recolliment de Fra Angèlic. En aquest cas, la descripció entra en l'ànima de Maria: *Ipsam quem genuit adoravit* («Va adorar aquell que havia engendrat»). Per això aquesta representació esdevé una invitació per a nosaltres. Hom diria que Maria i Josep no s'atreveixen a prendre

l'infant en braços: estan extasiats, serens, amb un diàleg íntim de pregària. No és una dimensió important per celebrar el misteri de Nadal, aquesta?

La que fa veure Jesús

Giotto posa l'infant en mans de Maria, però només el miren el bou i la mula, com en les icones. Els pastors que estan a la vora miren l'àngel. Però ben aviat es multipliquen les representacions de Maria que fa veure Jesús als pastors i sobretot als mags. És un aspecte bàsic de la Mare de Déu: «Trobaran l'infant amb la seva mare.» Podríem dir que aquesta és la més freqüent, a partir del segle XVI, de les representacions del pessebre. Tanmateix, estic mirant una reproducció d'un quadre magnífic de Botticelli, l'adoració dels mags, en el qual hi ha tanta i tanta gent, i tants cavalls, que amb prou feines es veu on hi ha Jesús i Maria... Què ha passat? Nosaltres continuem amb ganes de veure Jesús. «Mostreu-nos Jesús, fruit beneït del vostre ventre!»

Lectures de la missa del dia de Nadal

Lectura primera

Is 52,7-10

*D'un cap a l'altre de la terra
yeuran la salvació del nostre Déu*

Lectura del llibre d'Isaïes:

Quin goig de sentir a les muntanyes els passos del missatger que anuncia la pau i porta la bona nova, que anuncia la salvació i diu a la ciutat de Sió: «El teu Déu és rei.» Escolta els crits dels teus sentinelles, escolta quins esclats de goig: veuen cara a cara com el Senyor torna a Sió. Danseu, ruïnes de Jerusalem, alceu, totes, el crit d'alegria: el Senyor ha consolat el seu poble, ha redimit Jerusalem. Als ulls de tots els pobles el Senyor ha estès el seu braç sant, i d'un cap a l'altre de la terra veuran la salvació del nostre Déu.

Salm responsorial

97

Canteu al Senyor un càntic nou:
ha fet obres prodigioses,
la seva dreta i el seu braç sagrat
han sortit victoriosos.

R. *D'un cap a l'altre de la terra
tothom ha vist la salvació del nostre Déu.*

El Senyor ha revelat la seva ajuda,
i els pobles contemplen la salvació.
L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment
a la casa d'Israel. **R.**

Tothom ha vist, d'un cap a l'altre de la terra,
la salvació del nostre Déu.
Aclameu el Senyor, arreu de la terra,
esclateu en cants i en crits d'alegria. **R.**

Canteu al Senyor les vostres melodies,
canteu-les al so de les cítares;
aclameu el rei, que és el Senyor,
amb trompetes i tocs de corn. **R.**

Lectura segona

He 1,1-6

Déu ens ha parlat en la persona del Fill

Lectura de la carta als cristians hebreus:

En diverses ocasions i de moltes maneres, Déu antigament havia parlat als pares per boca dels profetes; però, ara, en aquests dies que són els darrers, ens ha parlat a nosaltres en la persona del Fill, que ell

ha constituït hereu de tot, permetjà del qual ja havia creat el món. Ell, que és resplendor de la glòria de Déu i empremta del seu mateix ésser, i que sosté l'univers amb el poder de la seva paraula, acabada l'obra de purificació dels pecats, s'ha assegut

a les altures, a la dreta de la majestat divina, i ocupa un lloc tant més superior als àngels com més incomparable és el títol que posseeix en herència.

Perquè, ¿a quin dels àngels Déu ha dit mai: «Ets el meu Fill, avui t'he engendrat»? I encara: «Jo seré el seu pare, i ell serà el meu Fill.» Diu també quan presenta al món el seu primogènit: «Que es prosternin davant d'ell tots els àngels de Déu.»

Al·leluia

*Neix la claror d'un dia sant:
veniu, pobles, adoreu el Senyor,
que avui ha baixat a la terra una gran llum.*

Evangeli

Jn 1,1-18

*El qui és la Paraula es va fer home
i plantà entre nosaltres el seu tabernacle*

Lectura de l'evangeli segons sant Joan:

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la.

Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni; vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum; venia només a donar-ne testimoni.

Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes.

Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

Donant testimoni d'ell, Joan cridava: «És aquell de qui jo deia: El qui ve després de mi m'ha passat davant, perquè, abans que jo, ell ja existia.» De l'abundància de la seva plenitud tots nosaltres hem rebut gràcia sobre gràcia. Perquè la Llei, Déu la donà per Moisès, però la gràcia i la veritat ens ha vingut per Jesucrist. Déu, ningú no l'ha vist mai; Déu Fill únic, que està en el si del Pare, és qui l'ha revelat.

Lleida

diòcesis

Un nou sacerdot per a la diòcesi

■ Juanma Bardají va ser ordenat pel bisbe Ciuraneta en una catedral plena de gom a gom

LLEIDA.— La diòcesi de Lleida compta des de la tarda del diumenge 8 de desembre, festa de la Immaculada Concepció de Maria, amb un nou sacerdot. Mn. Juanma Bardají va ser ordenat pel bisbe Francesc Xavier Ciuraneta en una solemne Eucaristia concelebrada per seixanta preveres. La catedral es va omplir de gom a gom amb notòria presència de joves.

El nou prevere diocesà, Juanma Bardají Martínez, va néixer a Lleida l'any 1952. És des de fa vint-i-set anys professor de formació professional a l'IES-SEP Guindavols de Lleida. Pastoralment ha treballat en diverses realitats que han tingut i tenen com a denominador comú la promoció humana i cristiana dels joves i dels més necessitats. Ha estat consiliari de l'Equip de Campaments, de Prosecc-Promotora Social, de la llibreria religiosa Ramon Llull, i darrerament de la Pastoral Gitana i de l'Associació de Fraternitat Africana, realitats aquestes vinculades a la parròquia de Sant Andreu de Lleida, on ha exercit el diaconat fins a la seva ordenació sacerdotal.

La catedral va viure una tarda de joia, ja que com molt bé va quedar reflectit en la monició d'entrada, es tractava d'un esdeveniment molt especial, una gran festa per a tota l'Església diocesana.

El cant d'entrada *Quan desvetllarem els cors*, interpretat pel grup de joves que van omplir la cerimònia de melodies i cants al Senyor, va posar de manifest l'alegria i el goig de tota la comunitat diocesana presidida pel bisbe i el seu presbiterat, que en processó solemne, encapçalada pels seminaristes i pel diaca Bardají, s'apropaven fins a l'altar.

Després de la litúrgia de la Paraula es va iniciar el ritu de l'ordenació amb la crida, feta pel diaca Xavi Navarro, del qui anava a ser ordenat. Tot seguit el rector del Seminari Diocesà, Mn. Josep A. Jové, va presentar el candidat al bisbe i va demanar la seva ordenació.

Acabat aquest primer ritu, el bisbe Ciuraneta va fer la seva homilia dirigida molt especialment a Juanma Bardají. La va iniciar amb una acció de gràcies a Déu: «Perquè tu, pel ministeri sacerdotal, estàs cridat a ser

també un do de Déu per a l'Església.»

El bisbe Ciuraneta es va referir tot seguit a la «punyent necessitat» de joves que vulguin oferir la seva vida al Senyor per exercir el ministeri sacerdotal. Va asseverar que només Déu pot suscitar el desig d'oferir joiosament tota la vida per col·laborar amb el Senyor en la gran obra de la salvació dels homes: «És Déu qui ha fet resplendir el rostre de Crist davant teu; és Déu que t'ha fet percebre la gran importància i la urgent necessitat de l'anunci de l'Evangeli en el nostre món, sobretot en el món de la joventut marginada; és Déu qui et dona la força interior necessària per ser avui aquí i posar tota la teva vida en mans de l'Església per atendre espiritualment el poble de Déu; és Déu qui ha fet néixer en el teu cor aquests profunds sentiments de generositat per deixar-te expropiar per sempre, per donar glòria a Déu i servir els germans.»

«Sigues testimoni de Crist»

El bisbe Ciuraneta, amb to emocionat, el va convidar a fer la promesa de ser deixeble fidel de Jesucrist: «Amb el cor obert a les joies i a les penes, a les angoixes i esperances de tots. Sigues testimoni de Déu, mestre de santedat, acompanyant de vida eterna per a tots els qui acudeixin a tu. Amb Crist, com Crist i per Crist», li va dir tot convidant-lo a prendre la creu de Crist, que és creu de l'amor i del servei.

Finalment el bisbe va animar els sacerdots a seguir treballant amb il·lusió i força en la gran obra del Déu, tot construint un món més just i fratern. També va convidar tothom a pregar per les vocacions al ministeri: «Déu crida i cal que entre tots fem possible un clima on aquesta crida del Senyor pugui ser escoltada i acollida.»

Mons. Ciuraneta va ordenar Juanma Bardají nou prevere de la diòcesi.

Finalitzada l'homilia, el candidat a prevere va manifestar públicament davant del bisbe el seu desig de voler exercir el ministeri sacerdotal, tal com l'Església ho demana. Tot seguit Juanma Bardají, de genolls, va prometre obeir el bisbe diocesà. El ritu va continuar amb l'emocionat cant de la lletania dels sants, mentre el candidat a prevere es prostrava a terra com a signe d'abandonament a Déu, de pobresa i d'humilitat.

Posteriorment va tenir lloc la imposició de les mans per part del bisbe i la resta de concelebrants, i la pregària d'ordenació, punt culminant del sagrament, amb la qual Juanma va quedar consagrat a Déu en el seu ministeri presbiteral.

Ja sacerdot, va ser revestit per Mn. Ventura Pelegrí, amb la imposició de l'estola i la casulla. En aquesta ocasió i singularment de color blau, el color litúrgic propi del dia de la festa de la Immaculada. L'ordenació va cloure amb la unció de les mans de l'ordenat amb el Sant Crisma, i el lliurament que el bisbe li va fer de la patena i el calze, tot simbolitzant la missió del prevere.

Finalment el ritu es va tancar amb el gest de pau del bisbe i de la resta de concelebrants com a signe de comunió i de benvinguda a la família dels preveres.

Juanma, ja sacerdot, va exercir el seu ministeri a la dreta del bisbe durant la resta de l'Eucaristia, que va finalitzar amb unes paraules emocionades del nou prevere diocesà: «Per fi sóc sacerdot! Tota la meua vida ha estat, és i serà un cant de lloança a Déu en agraïment al seu amor. Jesucrist ja fa molt que va robar-me el cor, i per això sempre he tingut la necessitat de viure segons l'Evangeli.»

Les seves paraules van ser d'agraïment al bisbe Ciuraneta per haver-lo ordenat, i a «tants germans que van posar la seva confiança en l'Esperit Sant i m'han ajudat a arribar fins aquí». Va recordar especialment Mn. Jaume Rubió, i va destacar el fet que l'estola amb la qual havia estat revestit prevere era d'aquest recordat prevere lleidatà. Va donar gràcies als seus germans sacerdots, a la seva família, als moviments i parròquies en els quals ha treballat, i va deixar per al final les millors paraules, dedicades als seus estimats alumnes i exalumnes: «Si jo hi he arribat, algú de vosaltres també ho pot fer. A tots, moltes gràcies i pregueu un xic per mi.»

Les paraules de Juanma van rebre com a resposta un aplaudiment de tots els qui l'havien acompanyat en la seva ordenació i alguna llàgrima de joia i emoció. Lleida tenia ja un nou prevere i calia tot seguit acabar la celebració amb el Cant de Maria: «La meua ànima canta al Senyor, el meu esperit celebra Déu Salvador!»

Jordi Curcó

Si t'han agradat els
«Pensadors cristians del segle XX»,

**NO US
PERDEU EL
LLIBRE**

Regala't el llibre i ajudaràs el setmanari

Desitjo rebre el/els llibre/s: Testimonis d'esperança per a la nostra vida
Testimonios de esperanza para nuestra vida

català: _____ castellà: _____ total llibres: _____ a 9,62 € = _____ €
(com a donatiu, despeses d'enviament incloses)

Nom: _____

Adreça: _____

C.P.: _____ Població: _____

Forma de pagament:

☐ gir postal ☐ enviament xec ☐ es pot presentar un càrrec a:

☐ Entitat ☐ Oficina ☐ DC ☐ Compte

ENVIA LA BUTLLETA A:

Catalunya Cristiana, Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014-Barcelona

Lleida

500 fidels amb torxes inauguren l'Any del Rosari

■ L'Hospitalitat de Lourdes va convocar la celebració presidida pel bisbe Ciuraneta

El bisbe Ciuraneta, va presidir el Rosari de Torxes.

LLEIDA.— El 6 de desembre passat, tot responant amb generositat a la convocatòria feta per l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, prop de 500 fidels van aplegar-se a la catedral de Lleida, dedicada a Santa Maria, per inaugurar solemnement l'Any del Rosari, proclamat pel Sant Pare.

La celebració, eminentment mariana, es va iniciar a les 18.30 amb un Rosari de torxes que els fidels duïen a les mans. La processó va transcórrer per l'interior de les naus del primer temple diocesà encapçalada per l'estendard de l'Hospitalitat.

El bisbe Mons. Francesc Xavier Ciuraneta va presidir el Rosari, juntament amb el consiliari de l'Hospitalitat, Mn. Ramon Galceran, el viceconsiliari, Mn. Àngel Escalés, i catorze preveres més. Moments abans, Mons. Ciuraneta va encendre la seva torxa del ciri pasqual i tot seguit va distribuir la llum entre els fidels.

Durant l'acte es va fer la contemplació dels nous misteris de llum, el quart grup de misteris que ha incorporat el Papa al Rosari i que recull cinc esdeveniments de la vida pública de Jesús. Diversos seglars van dirigir els misteris des del presbiteri, alternats amb cants marians, reflexions sobre fragments de l'Antic Testament i la lectura de pensaments i fragments de la carta apostòlica que el Papa ha dedicat al Rosari. L'Avé de Lourdes i la *Salve Regina*, precedits de les lletanies, van marcar una cloenda del Rosari que va omplir de llum i pregària la catedral lleidatana.

Tot seguit va tenir lloc la celebració de l'Eucaristia concelebrada i presidida pel bisbe Ciuraneta. En la seva homilia, el prelat va fer una profunda reflexió sobre la necessitat de pregar, que és com la respiració de l'ànima. Va dedicar les seves paraules al Rosari i al suport que recentment el Papa ha volgut donar a aquesta forma tan concreta i senzilla de pregar, plena de riquesa espiritual.

El bisbe Ciuraneta va qualificar el Rosari com una oració reposada i que sadolla, centrada en la contemplació dels moments principals de la vida de Jesús: «El seu res esdevé una contemplació de la vida santa del Crist, acompanyat de la Verge Maria, sota la mirada paternal del seu Salvador. El glòria, al final, ens fa aixecar la mirada del cor vers la grandesa vivificant de la Trinitat Santíssima.»

Una oració recomanable i profitosa

El prelat es va referir al Rosari com una oració recomanable i profitosa: «Ha estat, és i serà sempre una manera molt senzilla i directa d'apropar-nos a les fonts de la nostra fe. No és una devoció marginal, sinó una devoció que ens fa recordar i meditar els fets més importants de la nostra salvació. Aquesta contemplació enforteix la fe, alimenta l'esperança i estimula la caritat envers Déu i el pròxim. El res diari del Rosari pot canviar la vida de les persones, de les famílies i de la societat.»

El bisbe Ciuraneta va prosseguir la

seva homilia tot qualificant el Rosari de pregària suau i pacificadora, apta per compensar el ritme agitat de la nostra vida; la pregària per als moments de cansament. Tot seguit va fer una crida perquè sigui recuperat el seu res a les famílies cristianes, en les parròquies i comunitats, i el va qualificar de «devoció excel·lent, cristiana i mariana».

El president de l'Hospitalitat de Lourdes, Martí Sandiumenge, es va mostrar

L'estendard de l'Hospitalitat va encapçalar la processó per l'interior de la catedral.

especialment satisfet per la resposta dels fidels: «El nostre desig era unir-nos amb el Sant Pare en aquesta nova proposta de Rosari, reviuire l'esperit de Lourdes i incrementar alhora la devoció mariana. La gent ha respost i la catedral ha viscut una vigília mariana de llum i pregària.»

L'activitat de l'Hospitalitat va prosseguir l'11 de desembre amb una Eucaristia a la parròquia de Santa Teresina, seguint el

costum de celebrar el dia 11 de cada mes l'eucaristia de l'Hospitalitat en una parròquia diferent. El 15 de desembre, com a preparació del Nadal, va tenir lloc la ja tradicional sortida per «portar el Pessebre». En aquesta ocasió ha estat a la Granja d'Escarp, amb una missa a la parròquia, la posada del pessebre i un dinar de germanor amb vetllada.

Text i fotos: Jordi Curcó

Publicació de la carta del Papa i un tríptic del Rosari

Amb motiu del l'Any del Rosari, la diòcesi de Lleida ha publicat un llibret amb un ampli extracte de la carta apostòlica del papa Joan Pau II *Rosarium Virginis Mariae*. L'edició ha estat distribuïda entre els sacerdots i comunitats religioses, alhora que es troba a l'abast dels fidels. També s'ha editat un tríptic sobre el Rosari amb els misteris de goigs, dolor, llum i glòria, acompanyats d'introduccions bíbliques per a cada un dels misteris i les lletanies.

G.C. 763

VIATGES
HELENA

VIATGES HELENA FELICITA LES FESTES A TOTHOM

I EN ESPECIAL ALS LECTORS DE CATALUNYA CRISTIANA I ELS RECORDA

QUE ORGANITZEM VIATGES A
LOURDESCADA CAP DE SETMANA DE:
ABRIL A OCTUBRE
I PER SETMANA SANTA
VIATGE ESPECIAL DE DIVENDRES A DILLUNS

GAUDIU DE LA SETMANA SANTA O D'UN CAP DE SETMANA MERAVELLÓS A LOURDES, I PARTICIPEU EN ELS DIFERENTS ACTES QUE S'HI CELEBREN: MISSES, BANY I BENEDICCIÓ DELS MALALTS, VIA CRUCIS, LES PROCESSIONS DEL SANTÍSSIM I DE LES TORXES, I SOBRETOT NO DEIXEU DE VISITAR LA GRUTA I LES BASÍLIQUES.

PLACES MOLT LIMITADES — US PASSEM A RECOLLIR A PROP DE CASA VOSTRA
PER INFORMAR-VOS I RESERVAR LES PLACES NO NECESSITEU
DESPLAÇAR-VOS, PODEU FER-HO TRUCANT AL TELÈFON**934 191 700**

VIATGES HELENA S.L. AV. JOSEP TARRADELLAS, 64 · 08029 Barcelona · e-mail: viatges@helenabarcelona.com

Catalunya

Solidaritat i justícia per lluitar contra l'exclusió social

■ Una nova campanya de Càritas convida a la reflexió tot coincidint amb el període nadalenc

BARCELONA.— Sota el lema «Podries ser tu. L'exclusió ens inclou a tots», Càritas ha iniciat una campanya de reflexió d'àmbit estatal destinada a sensibilitzar la societat sobre la responsabilitat

que cada persona té en el procés d'exclusió social. La campanya es vertebrarà en tres moments clau: el Nadal, el Dijous Sant i el Corpus Christi o Dia de la Caritat.

La directora de Càritas diocesana de Barcelona, Núria Gispert, a la dreta, a la paradeta que l'entitat ha instal·lat a la Fira de Santa Llúcia.

Cartell de Càritas.

L'exclusió social és una realitat que es fa cada vegada més patent amb dades i xifres objectives que així ho demostren. Una de les causes principals que fomenten aquestes situacions és el pes que té la globalització en aquests últims temps sobre els canvis que ha experimentat la nostra societat. En aquests dos últims anys, Càritas diocesana va iniciar una campanya que se centrava en els col·lectius de persones excloses socialment i intentava conèixer quines eren les seves necessitats i les seves mancances, però sempre des del punt de vista dels mateixos exclosos. L'any 2001 aquesta institució feia un pas més i se centrava en els joves com a protagonistes.

La campanya que ara s'ha posat en marxa, tot coincidint amb el període nadalenc, posa rostre al fenomen de l'exclusió i ens analitza a nosaltres mateixos sobre les nostres pròpies responsabilitats. Es pretén treballar en tres eixos bàsics: tots som susceptibles de caure en l'exclusió, tota persona té algun grau de responsabilitat en el procés d'exclusió i cal que entre tots canviem les estructures que afavoreixen l'exclusió. La directora de Càritas diocesana de Barcelona, Núria Gispert, considera que aquesta entitat continuarà treballant «per als últims dels últims, per als més pobres, per als més desvalguts de la societat, i aquesta és una opció clara de l'Església».

Donatius per lluitar contra l'exclusió

A més de la crida a la reflexió i a la sensibilització de tota la comunitat, la campanya inclou una col·lecta econòmica que tindrà lloc a totes les parròquies catalanes entre els dies 21 i 22 de desembre. Aquestes aportacions econòmiques aniran destinades a finançar els projectes que Càritas porta a terme per ajudar les persones que es poden considerar excloses socials. El dia de la col·lecta s'inclourà un díptic petit en uns sobres on s'explica el contingut de la campanya.

Així mateix, el material editat com a suport a la campanya consisteix bàsicament en cartells, guies didàctiques (dirigides a nens, joves i adults) i guies de continguts per a la reflexió sobre el tema.

Amb la intenció de fer propostes concretes de transformació de la societat, Càritas ha proposat una activitat concreta per aconseguir aquest objectiu: una iniciativa, una forma alternativa de consumir: «Comerç just, Consum responsable», la qual cosa s'ha concretat en la instal·lació aquests dies d'una paradeta pròpia a la Fira de Santa Llúcia de Barcelona. Càritas posa a disposició de les persones que ho desitgin

NÚRIA CASCANTE DE L'ÀREA DE COMUNICACIÓ DE CÀRITAS DIOCESANA DE BARCELONA

«La manca de vincles socials també pot ser causa d'exclusió social»

—Quines persones podem considerar com a exclosos socials?

—Sobretot, primer parlem de persones. Fa temps podíem parlar d'exclosos per referir-nos a persones amb dificultats econòmiques, a causa de la precarietat laboral o a la manca d'habitatge. No obstant això, aquest concepte s'ha fet una mica més gran i s'ha ampliat a la manca de vincles socials, que també poden ser causa d'exclusió. Però sobretot és una persona amb algunes mancances a la qual hem de donar suport i fer-li costat.

—El lema de la campanya és contundent. Va molt més enllà?

—Efectivament, perquè tots som susceptibles de caure en l'exclusió. Una persona pot portar una vida més o menys estable, però de sobte un acomiadament laboral, un problema familiar greu... pot comportar que es converteixi en un exclòs social. «Podries ser tu» ens ha de fer reflexionar, com diu el passatge de l'Evangeli del bon samarità, a ser capaços de posar-nos en la pell de l'altre.

—Sensibilitzar la societat és, per tant, fonamental?

—Sense dubte. Aquesta sensibilització sobre l'existència d'una realitat a vegades diferent de la que ens trobem en el nostre dia a dia i que Càritas detecta per la seva feina diària és molt important. Els més desfavorits de la nostra societat són aquells per als quals treballem.

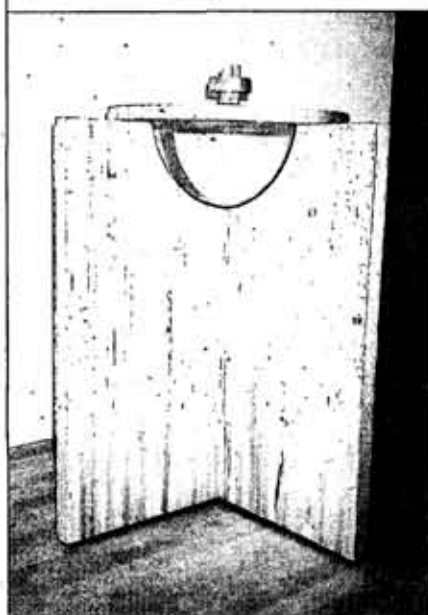
productes de comerç just del Perú i altres productes fets al Talleret i al Taller Manetes, vinculats directament a aquesta entitat. Els diners que es recaptin reverteixen «en l'assistència a les persones afectades per aquesta problemàtica en forma de cursos, ajudes econòmiques...», subratlla Núria Gispert.

La paradeta de Càritas romandrà oberta fins que s'acabi la Fira de Santa Llúcia, el 23 de desembre proper.

Josep Romero

MIQUEL MP PRAT

MOBLES PER A L'ESGLÉSIA

Pressupostos sense compromís:

BANCS, RECLINATORIS, SEUS, PRESBITERIS, AMBONS, CONFESSIONARIS, PILES BAPTISMALS, FARISTOLS, TAULES PER A DONATIU, SAGRISTIES, PORTES I CANCELLS

DISSENY, FABRICACIÓ I RESTAURACIÓ FUSTERIA I EBENISTERIA D'ENCÀRREC

Models i materials clàssics i moderns.

BANCS DE TOTES LES MIDES
Donem referències d'instal·lacions realitzades en diferents esglésies.

Especialistes en mobiliari i bancs per a esglésies.

Models propis i per encàrrec en fustes nobles: teka, melis, flandes, etc.

Atenció al client:
Antoni Pérez Sabaté
Tel. i fax: 933 882 743
mòbil 670 217 310
Fàbrica: c/ Jaume Guinovart, 16
08540 Centelles Tel. 938 810 753

Barcelona

«Germinabit» arriba a Barcelona

■ L'exposició demostra la presència viva de l'Església en la societat catalana i la cultura al llarg del segle xx

BARCELONA.— L'exposició itinerant «Germinabit, l'expressió religiosa en llengua catalana al segle xx», que va començar a Roma el setembre del 2001 i que ha continuat per les diòcesis de Tarragona, Solsona i Tortosa, serà exposada a Barcelona fins al 27 de gener del 2003, a l'edifici de la Pia Almoina, seu del Museu Diocesà. A més de mostrar la vitalitat de l'Església a Catalunya al llarg del darrer segle, s'ha volgut destacar l'ús habitual de la llengua catalana com a vehicle d'expressió espiritual, litúrgic i pastoral.

La idea de *Germinabit* va néixer durant la confecció del *Diccionari d'història eclesiàstica de Catalunya*, acabat de publicar el febrer del 2001. Tal i com va explicar el Sr. Albert Manent, membre del Comitè Assessor de *Germinabit*, a l'acte d'inauguració, «l'esforç d'ordenació i de síntesi que va comportar una obra d'aquesta envergadura ens va fer pensar en l'oportunitat d'organitzar una mostra itinerant

molt de suport tant per part de la Generalitat com de l'arquebisbat de Barcelona i del Museu Diocesà pel que fa a la mostra barcelonina.

Germinabit s'estructura en diferents àmbits. La *Mostra bibliogràfica* és evidentment l'apartat principal de l'exposició. La selecció dels llibres s'ha fet seguint tres criteris: l'autoria, la temàtica i la cronologia. El llistat final comprèn unes 700 obres classificades en 24 temes, com ara la Bíblia, l'Església i la cultura o la religiositat popular. Una de les novetats d'aquesta edició respecte de l'exposada a Roma és el primer volum del Nou Testament en sistema Braille que es fa en llengua catalana, una peça que segons Jordi Albertí, comissari de l'exposició, «representa un signe de normalitat lingüística i cultural en l'àmbit eclesial.»

Comunió de llengua i fe

En l'àmbit d'*història i art* s'ha volgut fer una introducció a la història de l'Església catalana explicada paral·lelament a l'evolució artística. Una selecció d'obres il·lustren aquest àmbit de l'exposició del qual destaquem, també per la seva novetat, dues peces de Subirachs: un *ecce homo* i un retaule en terracota amb elements al·legòrics, ambdues dels anys cinquanta.

Encara que no es tracta de cap exposició d'art religiós s'ha cregut convenient il·lustrar l'íntima comunió de llengua i fe en el procés creatiu d'artistes plàstics i músics catalans. Algunes de les peces d'art que il·lustren aquest àmbit són uns canelobres d'Antoni Gaudí procedents de la casa Batlló i un calze de Sant Jordi de Ramon Sunyer, entre d'altres. En aquesta secció també s'ha inclòs, per primera vegada, l'art de la indumentària. Una casulla

Inauguració de «Germinabit» en presència d'Albert Manent, Mn. Josep M. Martí Bonet, director del Museu Diocesà, i Jordi Albertí.

d'Elvira Tomàs il·lustra aquesta incorporació.

S'ha volgut completar la panoràmica exposada en els àmbits anteriors amb la prolífica vitalitat associativa de Catalunya. És una mostra d'agraïment a les més de 250 institucions catalanes que s'han dedicat a projectes pastorals, docents, benèfics, etc. La secció es complementa amb

un reliquiari de Ramon Sunyer.

L'exposició de *Germinabit* es complementa amb diversos actes de caràcter cultural que tindran lloc a l'auditori de la fundació Joan Maragall durant el mes de gener i un cicle de concerts a diferents esglésies de la ciutat.

Núria Naval

«Ecce homo» de Subirachs.

del llibre religions en llengua catalana, començant l'itinerari a Roma com a expressió de la nostra romanitat.» Traspasada la idea als responsables de les quatre biblioteques organitzadores — de l'abadia de Montserrat, Balma, Borja de la Companyia de Jesús i Pública Episcopal del Seminari de Barcelona— ha trobat

Mor mossèn Ventosa, prevere destacat de la diòcesi barcelonina

BARCELONA.— Mossèn Joan Anton Ventosa va morir el dijous dia 5 de desembre a l'edat de 81 anys a Barcelona. Havia dirigit Càritas entre el 1981 i el 1995, anys durant els quals es va destacar per la seva incansable lluita contra l'exclusió social de la gent gran i de les persones pobres. En concret va batallar perquè molts jubilats aconseguissin unes pensions dignes que els permetessin viure. Després del seu pas per Càritas, la seva línia d'actuació social ha estat plenament hereta-

da i assumida per l'entitat. Mn. Ventosa també va ser conseller dels quatre darrers arquebisbes de la diòcesi de Barcelona, inclòs l'actual cardenal, Ricard Maria Carles. El funeral va tenir lloc el dia 6 de desembre passat a la capella del Seminari Conciliar, d'on havia estat rector. La cerimònia va ser oficiada per un centenar de capellans i quatre bisbes. Tothom qui el coneixia coincideix a afirmar que l'arquebisbat de Barcelona ha perdut un dels seus homes més il·lustres. (C.C.)

CERABELLA

zona industrial, A

ES 08181 SENTMENAT (BARCELONA)

Tel. +34.93.715.31.02 Fax +34.93.715.02.51

CERERIA ABELLA,

Sant Antoni Abat, 9

08001 BCN

t. 934 41 09 07 / fax. 934 41 70 47

CERERIA ABELLA,

Boters, 5 (Portaferrissa)

08002 BCN

t./fax. 933 18 08 41

NOC,

Comte Borrell, 41

08015 BCN

t. 934 42 93 28 / fax. 934 41 90 47

cerers
des de
1862

Barcelona

Cristians per Europa vol referents religiosos en la nova Constitució europea

■ La Convenció defensa una Unió Europea de tothom

BARCELONA.— Davant de l'amenaça que la propera carta magna de la Unió Europea no contingui cap referència a les seves inconfusibles arrels cristianes, molts catòlics presents a la vida pública han decidit posar-se a treballar de debò per evitar-ho. El punt de partida d'aquesta iniciativa ha estat la Convenció de Cristians per Europa, celebrada a Barcelona del 6 al 8 de desembre. La trobada, que ha aplegat més de 150 participants de tots els punts del continent, ha estat organitzada per E-Cristians i l'Associació Catòlica de Propagandistes.

La construcció europea avança a bon ritme, tot i que amb algunes llacunes que si finalment no es tinguessin en compte la deixarien coixa. La nova constitució, que ja es prepara com a gran referent de la que ha de ser la nova Unió Europea, vol passar per alt qualsevol referència al fet religiós i en concret als orígens cristians d'Europa. Davant d'aquest perill real, molts catòlics han decidit alçar la veu i proclamar sense por el dret a reconèixer que «la realitat cristiana és, a més d'arrel i base de la civilització europea, sense la qual els seus fonaments no tenen explicació ni sentit, una realitat comunitària, pública, viva i actuant, que ha de ser assumida com a tal pel futur Tractat Constitucional europeu».

Aquesta ha estat la idea de fons de la Convenció de Cristians per Europa i el punt cabdal del que finalment ha estat anomenat Manifest de Barcelona, document de treball de la trobada.

L'esdeveniment ha comptat amb la presència d'il·lustres polítics de tot Europa, europarlamentaris, diputats, rectors d'universitats, associacions d'empresaris, metges o educadors, entre altres. El mateix president Jordi Pujol va voler ser present en l'obertura de la Convenció, al qual va prendre el relleu Roberto Formigoni, president de la regió italiana de la Llombardia.

A les nombroses ponències que van abordar des de diversos punts de vista la inseparable relació d'Europa amb la fe

Acte d'inauguració de la Convenció.

cristiana, es va unir la reflexió i el debat obert i rigorós del Manifest de Barcelona, que vol ser el punt de partida en el camí vers el reconeixement de l'aportació cristiana a Europa i l'assumpció en la nova construcció comunitària dels valors de la veritat, la llibertat i la justícia que emanen del cristianisme.

Aquesta primera experiència de participació pública dels catòlics en la construcció europea ha estat molt reeixida, segons els organitzadors, que en un primer moment havien limitat l'assistència a 120 persones. «La feina, però —com ha volgut deixar clar Josep Miró i Ardèvol, inspirador i gran artífex de la Convenció—, no ha fet més que començar.» Es preveu, a més, celebrar-ne en el futur noves edicions en altres ciutats europees. El president d'E-Cristians advertia durant la cerimònia de cloenda que «la nova construcció europea representa una oportunitat històrica perquè pot significar un marc europeu que faciliti el diàleg i el treball comú entre la concepció laica i religiosa de l'home, com a condició necessària per configurar una vida europea qualitativament renovada».

No van voler faltar tampoc a la cita eminents personalitats eclesiològiques, entre les quals destacava Mons. Sáinz de Muñoz, nunci apostòlic de la Santa Seu davant de les Comunitats Europees, Mons. Monteiro de Castro, nunci apostòlic a Espanya, Mons. Martínez Sistach, arquebisbe de Tarragona, i el cardenal Carles, arquebisbe de Barcelona. Tots ells van encoratjar els assistents en el seu desig d'amarar la nova construcció europea de valors cristians tot reconeixent les seves pròpies arrels. Mons. Martínez Sistach així ho va ressaltar en una de les ponències de la Convenció: «La identitat europea és incomprendible sense el cristianisme, i els pares d'aquesta Unió —De Gasperi, Adenauer i Schumann— la van concebre animats per una profunda fe cristiana». Davant d'aquesta realitat objectiva els catòlics no es poden quedar callats i són cridats, com insistien els diversos prelatos durant la Convenció, a fer-se sentir i no amagar els valors que donen sentit a la seva vida. En aquest sentit, la Convenció de Cristians per Europa és un bon punt de partida. (C.C.)

Tibidabo us informa

Nadal al Tibidabo

La Missa de Gall se celebrarà el 24 de desembre a les 12 de la nit. Horari de Misses del dia de Nadal: 8, 10, 11, 12, 13, 17 i 19 hores. Rosari, Vespres i Benedicció Eucarística a les 18 hores.

Centenari del Temple del Tibidabo

Dissabte, 28 de desembre, a les 19 hores, Solemne Concelebració Eucarística presidida pel Cardenal Antonio Maria Javierre, salesià, amb motiu dels cents anys de la col·locació de la Primera Pedra del Temple del Tibidabo.

Vetlla Extraordinària de Cap d'Any

Dimarts, 31 de desembre, a les 23 hores, comença l'any 2003 amb Missa i Vetlla d'Adoració Nocturna al Santíssim al Tibidabo. A les 22,30 hores sortirà de la plaça Lesseps, cantonada Pérez Galdós, un microbús amb destinació al Tibidabo. Tornarà al seu lloc d'origen acabada la Vetlla, cap a les sis de la matinada.

Exposició de Pessebres

Al Temple del Tibidabo podeu visitar durant aquests dies el Museu Permanent de Pessebres de «MOSSÈN CAMPRUBÍ», col·lecció única, en què hi ha obres de tots els continents. És convenient demanar hora pe la visita.

Viatges i Peregrinacions

El Tibidabo organitza per l'any 2003, les següents sortides:

- * De Tarraco a Tarragona. Dissabte 22 de març 2003.
- * Xipre-Atenes. 12 al 21 de maig.
- * La Nova Girona Antiga. Mes de maig.
- * Praga-Moscú-St. Petesburgo. 19 al 27 de setembre.
- * Sitges. Dissabte, 18 d'octubre.

Telèfon 93 417 56 86

Centenars de joves participen a la vetlla de la Immaculada

BARCELONA.— La basílica de la Mercè va acollir, el 7 de desembre, la vetlla jove de la Immaculada, que va comptar amb la presència del cardenal Ricard M. Carles i del nunci apostòlic a Espanya, Mons. Manuel Monteiro de Castro. La pregària es va centrar a «contemplar Crist amb Maria». El cardenal Carles va adreçar unes reflexions als joves sobre les mirades de Maria al món i va llançar una pregunta: «Com intento fer meves aquestes mirades de Maria?» Ricard M. Carles va constatar l'alt índex d'avortaments que registra l'arxidiòcesi de Barcelona i va instar els joves a acollir els infants com Maria va acollir el seu. El cardenal també va dir que cal diferenciar la veritat de la realitat: «Mireu Maria. La seva realitat és que estava embarassada i era soltera. La seva realitat és que el seu Fill va ser crucificat com un malfactor; però la veritat és que Déu s'ha encarnat i que ha redimit el món sencer. Separeu la realitat de la veritat i defenseu la veritat!»

«La mirada dolguda és la que ens fa mirar amb compassió i ens posa en camí d'ajudar l'altre», recordava als joves dio-

cesans. En aquest sentit, subratllava que la misericòrdia de Déu és molt activa, acompanya, consola i dóna força. Sobre una mirada radiant al món, el cardenal deia: «Hi ha persones que des del silenci i la quotidianitat fan molt de bé. Déu en pren nota. Ens unim a la mirada de Maria, joiosa de veure els fruits del patiment i de la vida del seu Fill.» En aquest sentit, demanava a cada jove que es fes aquesta reflexió, que «Maria no pensi que el patiment del seu Fill ha estat inútil per a mi». El cardenal Carles, per últim, deia: «Demanem a la Mare de Déu que ens doni aquestes mirades, que les nostres siguin com les seves que, fins i tot en els moments més difícils eren dolces i misericordioses.»

Mons. Monteiro va plantejar als joves que per ser cristians compromesos i complir la vocació cal tenir present tres aspectes: conèixer Crist, anhelar configurar-se a Ell i anunciar-lo. Per això va dir als joves: «El Mestre us crida per seguir el camí de tants predecessors segons la vostra vocació. Necessiteu confiança il·limitada en Déu. Us cal una fe viva que es faci anunci.» (R.M.J.)

El comerç amb
gaudí 2002
Any Internacional Gaudí
Barcelona

la millor botiga del món

Ajuntament de Barcelona

www.bcn.es

Les mines antipersona continuen sent avui una terrible ferida oberta al cor de molts països, sobretot en aquells que viuen immersos en la postguerra. Són el dramàtic record del conflicte bèl·lic que continua mutilant i destruint la vida d'aquells que lluiten per tirar endavant. És el cas de Sofia, Adis o Sokheum, tres

dels protagonistes del nou llibre de Gervasio Sánchez, *Vidas minadas: cinco años después* (Ed. Blume). Ells han patit en pròpia carn el devastador impacte de les mines antipersona, i després d'aparèixer ja fa cinc anys a *Vidas minadas*, han tornat ara a descobrir de nou les seves ferides davant la càmera. Sofia, Adis i Sokheum, que el

4 de desembre passat van ser a Barcelona juntament amb Gervasio Sánchez a la presentació del llibre, desitgen així clamar justícia davant de la dramàtica situació que travessen els seus països. Ells són els grans protagonistes, els rostres d'unes postguerras als quals Occident no pot continuar donant l'esquena.

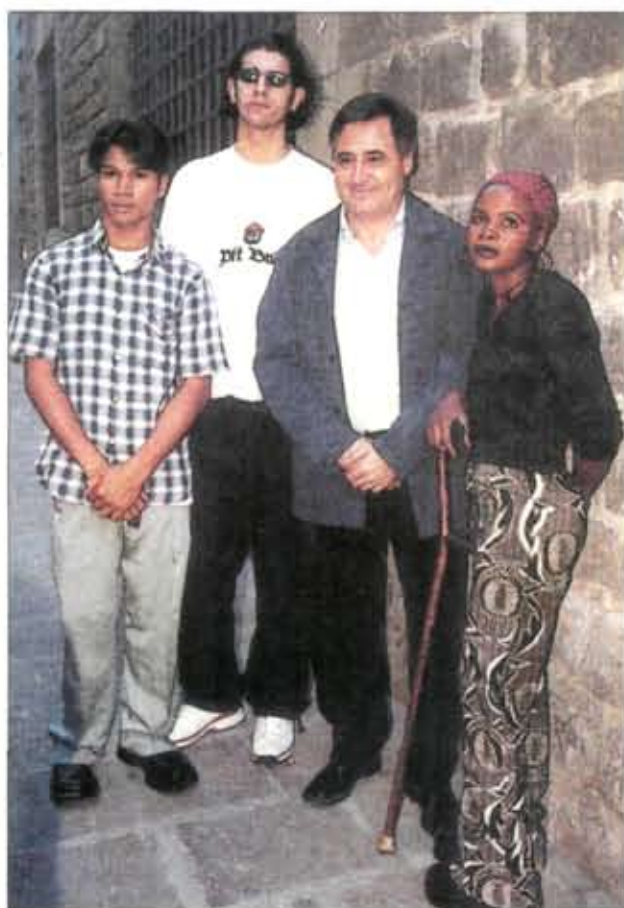
Metges Sense Fronteres i Intermón Oxfam presenten a Barcelona un nou llibre en la lluita contra les mines antipersona

Vides minades, els rostres de la postguerra

Les postguerras causen unes ferides sovint més doloroses que les de la pròpia guerra. Quan els països que han patit un conflicte bèl·lic deixen de ser actualitat i passen a ocupar un lloc recòndit al mapamundi, és quan comença la seva dura travessa a la recerca de la dignitat perduda. Moltes vegades això resulta gairebé una utopia. Immersos en l'oblit, han de fer front a un dolor i unes seqüeles que els marcaran dramàticament el futur. Les mines antipersona que queden soterrades i que continuen causant en l'actualitat milers de morts i ferits arreu del món són el dramàtic paradigma d'aquesta realitat. Per això, la lluita a favor del desminatge i de l'assistència i rehabilitació de les víctimes representa avui per a moltes ONG una prioritat en les seves actuacions.

En aquesta creuada hi ha involucrats Metges Sense Fronteres i Intermón Oxfam, que el 1991 es van unir a un conjunt de 1.000 organitzacions en la Campaña Internacional per a la Prohibició de les Mines Antipersona, guardonada amb el premi Nobel de la Pau. El seu gran èxit va ser la signatura el 1997 per 122 països del Tractat d'Ottawa, que prohibeix totalment i sense excepcions la producció, comercialització, ús i emmagatzemament de mines antipersona.

Gervasio Sánchez va ser a Barcelona acompanyat de Sokheum, Adis i Sofia.

Formant part d'aquesta campanya, fa cinc anys Intermón Oxfam i Metges Sense Fronteres van encarregar al fotoperiodista Gervasio Sánchez el seguiment fotogràfic de vuit víctimes joves de les mines antipersona. Així naixia *Vidas minadas*, que va tenir una gran acollida i que tenia com a gran objectiu sensibilitzar i pressionar la societat i els governants davant la firma del tractat d'Ottawa. Cinc anys després, més tard de comprovar que el tractat

s'ha firmat però que continua sense complir-se, han tornat a països com Cambodja, Moçambic, Afganistan i Bòsnia i Hercegovina per mostrar el dia després d'algunes d'aquelles víctimes.

Tres d'elles van ser a Barcelona el 4 de desembre passat: Sofia, Adis i Sokheum. Els seus rostres i cossos mutilats parlen millor que ningú del dolor d'unes postguerras per les quals poca gent sembla interessar-se. Ells són els protagonistes del nou llibre de Gervasio Sánchez, *Vidas minadas: cinco años después*, editat per Editorial Blume, que torna a llançar el seu particular SOS sobre una realitat que continua sense rebre tota l'atenció que es mereix. Ho fan mostrant en blanc i negre les impactants fotografies de quatre històries de persones ben concretes, que lluiten per tirar endavant i refer les seves vides amb normalitat tot i les mutilacions patides.

RECURSOS INSUFICIENTS

No es pot negar que des del 1997 s'ha avançat en la reducció d'arsenals de mines antipersona i se n'ha reduït l'ús i la producció. Al mateix temps també s'ha aconseguit reduir el nombre de víctimes

anuals. Tot i això, encara avui hi ha cada any entre 15.000 i 20.000 víctimes pels efectes de les mines, unes xifres escandaloses per a aquest segle XXI. El nou projecte emprès per Intermón Oxfam i Metges Sense Fronteres vol ser un nou toc d'atenció davant d'aquesta realitat i instar els governs, i en concret l'espanyol, perquè inverteixin molt més en el desminatge i en l'atenció a les víctimes. Actualment Espanya dedica 700.000 euros anuals a aquesta causa, una xifra irrisòria que fàcilment serà superada amb escreix per iniciatives com la d'aquest llibre. Des d'aquestes ONG es demana al govern que hi destini una partida d'almenys 6 milions d'euros, cosa que representaria tan sols l'1,6% del pressupost de les vendes espanyoles d'armes.

A la resta del món el panorama no és gaire més falaguer. Amb els recursos que s'esmercen a l'actualitat, caldrien 1.000 anys per retirar totes les mines enterrades al món. Durant l'any 2001, a més, el pressupost que hi està destinat s'ha vist reduït per primer cop des del 1992. Des d'Intermón Oxfam i Metges Sense Fronteres s'adverteix que la notícia és preocupant i que no es pot abaixar la guàrdia en aquest

Sokheum Man, Lojong (Cambodja)

Tretze dies després que una mina li matés un amic i a ell el deixés ferit, va patir l'amputació de la cama dreta. Era el gener del 1996 i tenia 14 anys. Sis anys després de l'accident, Sokheum estudia a l'escola secundària de Siem Reap i viu en una casa que pertany als jesuïtes. Segons el bisbe Enrique Figaredo, aquest jove cambodjà té fusta de líder i un do natural per a l'art: «La mutilació li ha permès assumir els problemes del seu país en el seu propi cos.» Als seus 20 anys s'ha convertit en un dels activistes més importants en la campanya internacional contra les mines.

• LOCATIONS • RENTS • ADMINISTRACIÓ DE FINQUES

GESTIO

immobiliària

93 451 50 00

FINQUES GANDIA - DIPUTACIÓ, 182 - 189 - 08011 BARCELONA

**ADIS SMAJIC, SARAJEVO
(BÒSNIA-HERCEGOVINA)**

L'ona expansiva d'una mina li va provocar la pèrdua de l'ull esquerre, l'amputació del braç dret i unes cicatrius profundes que li van desfigurar la cara. Tenia 13 anys, era el març del 1996, després d'haver sobreviscut a quatre anys de setge salvatge de Sarajevo. Adis ja havia patit la mort del pare durant un bombardeig amb morters. Gràcies a l'ambaixada italiana va poder ser traslladat a un hospital proper a Venècia, on s'hi va estar 6 mesos, i amb l'ajut de la presidenta de la companyia d'assegurances DKV-Previasa, Pilar Muro, ha pogut ser operat quirúrgicament en diverses ocasions. Adis és avui un jove de 20 anys a qui li agrada el *hip hop* i el futbol, esport que practica amb solvència tot i les limitacions físiques. Està a punt d'acabar els estudis secundaris i el seu somni és esdevenir enginyer de so i viure a Nova York.

SOFIA ELFACE, BOANE (MOÇAMBIQUE)

Una mina li va amputar totes dues cames mentre recollia llenya prop de casa. Era el febrer del 1993 i tenia 10 anys. En l'explosió va morir la seva germana Maria, de 8. Des del juliol del 1999 Sofia és mare d'un nen anomenat Leonaldo, que educa sense l'ajuda del pare, que la va abandonar després de deixar-la embarassada. Sofia ha de caminar cada dia una hora per assistir a l'últim curs del cicle de primària a l'escola comunal. L'any vinent haurà d'anar a l'escola secundària, molt més lluny, a la qual està decidida a anar amb una cadira de rodes amb un manillar especial donat per organitzacions humanitàries espanyoles. En l'actualitat sobreviu amb la seva mare, la seva germana, el seu fill i el seu nebot en una petita parcel·la al districte de Boane, a 40 km de Maputo. Cada diumenge va a missa en una de les esglésies evangèliques locals i després acompanya la seva mare al cementiri per arranjat les tombes de les seves germanes Anita i Maria.

assumpte.

Actualment, cinc anys després de la firma del tractat d'Ottawa, que a data de setembre del 2002 han firmat 143 països i han ratificat 125, hi continua havent 1.000 milions de mines escampades per tot el món. Els protagonistes del nou llibre de Gervasio Sánchez són la millor prova de l'amenaça diària que aquestes represen-

ten per a milions de persones. Als anys 2000 i 2001 es van registrar víctimes a 73 països, dels quals més de 40 no estaven en guerra. Això demostra que la gran «traïció de les mines» és que romanen actives molts anys després de ser col·locades, hipotecant el desenvolupament de països en deixar inservibles grans extensions agrícoles i impeding la tornada dels refugiats

després del conflicte.

En aquest context, l'augment de la inversió destinada al desminatge i a les víctimes es converteix en una necessitat urgent. Si tots els països del món cedissin l'1% del seu pressupost destinat a defensa, en pocs anys aquesta realitat es veuria superada. Altrament, 51 països continuen encara sense firmar el tractat, entre els

quals hi ha la Xina, els Estats Units i Rússia, principals productors i exportadors de mines i membres permanents del consell de Nacions Unides. És la gran paradoxa d'un món que es fa dir solidari però que en el fons segueix girant l'esquena i sumint en l'oblit els que més ho necessiten.

Samuel Gutiérrez

EL FOTOPERIODISTA GERVASIO SÁNCHEZ (CÒRDOVA, 1959)
TREBALLA DES DEL 1984 COM A PERIODISTA INDEPENDENT
ESPECIALITZAT EN CONFLICTES ARMATS

«Si hem estat generosos exportant la mort, hem de ser generosos exportant la vida»

—Què l'ha dut a fer una segona entrega de «Vidas minadas»?

—Fa cinc anys es lluitava per un tractat i ara es lluita perquè es compleixi el tractat, és a dir, que s'atengui les víctimes i s'ajudi al desminatge. Això vol dir partides força generoses, i no partides tan vergonyoses com les que es recapten actualment. Països que han estat capaços d'exportar la mort han de ser capaços d'exportar la vida. Si hem estat generosos exportant la mort hem de ser generosos exportant la vida. Les víctimes es mereixen més respecte del que els polítics tenen amb ells.

—Per això, res millor que posar rostres a aquestes víctimes

—Precisament amb aquest llibre, i amb el publicat anteriorment, hem volgut trencar el motlle establert en què les víctimes només són números i lluitar perquè tinguin rostres. Jo sempre he cregut que qualsevol persona que mori en una guerra té dret a una biografia i el dia que Nacions Unides i les societats industrials es plantegin seriosament que cada una de les víctimes que produïm té un nom i un cognom i que rere d'ella hi ha una biografia, estic segur que en una dècada s'acabarien les guerres. La gent no seria capaç d'assumir els rostres i les històries d'aquestes persones.

—El seu nou llibre és la història de quatre víctimes de les mines cinc anys després d'haver-les fotografiat per primer cop. Quina sensació li ha produït retrobar-les?

—Sóc feliç en comprovar que aquestes persones, a les quals he vist mutilades de feia poc, colpejades, a les que he acompanyat fins i tot en les seves amputacions, a les que he vist patir, plorar, aixecar-se d'un llit amb el rostre adolorit..., són capaces de refer les seves vides. Veure'ls aquí, acompanyant-me i parlant de la manera que parlen, és la millor garantia que el meu treball serveix per a alguna cosa. Almenys serveix per reconciliar-me amb la meua professió, per saber que la fotografia no només serveix per explicar històries banals, sinó que és capaç de dignificar la vida de moltes persones.

—Què li han ensenyat aquests quatre rostres?

—Jo vaig conèixer aquests nois de petits, amb 13 o 14 anys. Són com els meus fills, als quals un bon pare segueix, ajuda, els intenta fer veure que el seu dolor pot fer millorar el món, i me'n sento orgullós.

—Suposo que no li deu passar pel cap fotografiar «Deu anys després».

—M'agradaria no fer-ho, però lamentablement crec que m'hi veuré obligat. Quan les promeses s'incompleixen cal recordar-ho, i la millor manera de fer-ho és mostrant que aquelles persones que van patir les conseqüències de les mines continuen sent-hi, i les seves vides continuen sent molt dures. Sé que és difícil però m'agradaria que el meu treball servís per canviar les regles del joc.

XXXI ena. EDICIÓ

TONA PESSEBRE VIVENT D'OSONA

LA HISTÒRIA FETA ART

Dies de representació: 22, 25, 26, 29 de desembre del 2002, i 1, 6, 12 de gener del 2003

Com sempre, a la Falda del Castell de Tona

Tel. d'informació: 938870565 i 938870223

«LA FLOR DE NADAL» ELS PASTORETS DE L'AMETLLA

Autor **FRANCESC A. PICAS**

L'AMETLLA DE MEROLA

(a 20 quilòmetres de Manresa, per la carretera de Berga)

125 ANYS DE TRADICIÓ.

Espectacle nadalenc representat amb tota la tècnica teatral moderna. Llum, música i uns canvis de decoració impressionants. Danses populars i exòtiques. Escenes dramàtiques, còmiques i de gran simpatia. Emocions i rialles. Desfeta espectacular del castell del «Món Gentil», símbol dels imperis del mal d'ahir i d'avui. El triomf de l'amor i de la pau al portal de Betlem.

200 PERSONES EN ESCENA.

MÚSICA: JOSEP CONANGLA

DIRECCIÓ MUSICAL I ARRANJAMENTS: CARLES CASES

Cinc representacions (local de teatre modern, climatitzat i confortable. Cafè, bar i restaurant).

Dia 26, Sant Esteve (a 2/4 de 5 de la tarda)

Diumenge, 29 de desembre, (a 2/4 de 5 de la tarda)

Diumenge, 12 de gener 2003, (a 2/4 de 5 de la tarda)

Diumenge, 19 de gener 2003, (a 2/4 de 5 de la tarda)

Dissabte, 25 de gener 2003, (a les 6 de la tarda)

INFORMACIÓ I VENDA DE LOCALITATS:

A l'Ametlla de Merola. Ramon Riera (Carrer Vell, 18 - Telèfon 938 390 236 de 7 a 9 del vespre. Dissabtes d'11 a 2 - www.ametllademerola.com)

A Manresa: Viatges Baixas (Carretera de Cardona, 2 - Telèfon 938 723 569)

A Barcelona: Pol Viatges (Sant Elies, 17 - Telèfon 932 414 142)

Nota: Entrada gratuïta presentant el carnet del Club Super 3 - Solidaris amb el 3r Món.

PER NADAL US RECOMANEM EL LLIBRE

Mossèn Jacint Verdaguer poeta de Maria i de la fe del poble català

Mossèn Jacint Verdaguer, el 1871, era vicari de Vinyoles d'Orís, una petita rectoria del bisbat de Vic. En arribar les festes nadalenques, feia recitar el catecisme als infants, i a la joventut vinyolenca belles poesies que fluïen des dels seus llavis de poeta com aigua cristal·lina, i petits i grans, nois i noies, amb els versos del seu vicari i al so del flabiol d'algun pastor amic de la parròquia cantaven a l'Infant, fill de Maria, l'alegria de la festa. Anys més tard, aquells versos es transformarien en les cançons inspirades que tots hem cantat d'infants i de grans, *El noi de la mare*, *Anem a Betlem*, *Cançó del rossinyol*, *Naixeu sobre la gebre* i un repertori inoblidable. El bisbe de Vic, Josep M. Guix, ha escrit: «Mossèn Jacint Verdaguer ha dignificat el culte de les nostres esglésies, ha estat un gran catequista i un apòstol zelós del nostre poble.»

També en aquell temps, en algunes parròquies de Catalunya es començaren a representar els primers «pastorets». A l'Ametlla de Merolaenguany celebrem els 125 anys que els besavis posaren en escena, en un petit local que edificà l'empresa tèxtil Serra i Feliu per als seus obrers, uns diàlegs pastorals, que popularment en deien «els pastorets», i que amb tota pietat i respecte recordaven sobre l'escenari la dolça història del Naixement de Jesús al Portal de Betlem. I d'any en any, millorant les tècniques escenogràfiques, lingüístiques i musicals i aprofundint el seu sentit

MOSSÈN JACINT VERDAGUER

POETA DE MARIA
I DE LA FE DEL POBLE CATALÀ

Recull i comentaris
Francesc A. Picas

Publicat per PARE ESQUÉ
Publicacions OBRA CULTURAL MARIANA

bíblic, dels antics i senzills «pastorets de l'Ametlla» ha sorgit l'espectacle teatral «La Flor de Nadal», original de Francesc A. Picas, que representem cada any i que s'ha fet popular a tot Catalunya.

Ens hauria agradat que en aquest 2002 totes les parròquies de Catalunya haguessin celebrat el centenari de mossèn Jacint Verdaguer amb vetllades líricoliteràries protagonitzades per la infància i la joventut. També hauria estat molt adient reunir a Montserrat o a Vic milers d'infants i joventut en homenatge a mossèn Jacint Verdaguer. Un monumental festival infantil verdaguerià. Denunciem que la televisió morbosa i l'ateisme ens aparten els infants i els joves dels temples.

Nadal també és la diada de la caritat cristiana per excel·lència. Les parròquies organitzen col·lectes per a les famílies sense sostre, com Josep i Maria, i per als infants mancats d'aliments i de medicines d'arreu del món. I més,enguany, per ser un Nadal verdaguerià. No oblidem que Verdaguer, sacerdot, fou un almoïner generós. Així mateix, el Nadal és recordat a les llars cristianes amb la Missa del Gall, la tradició del «tió» i un pessebre il·luminat, on hi reciten i canten versos del nostre poeta lloat.

El grup teatral de l'Ametlla de Merola us invitem a celebrar les festes nadalenques assistint a les representacions de «La Flor de Nadal» i us recomanem el llibre *Mossèn Jacint Verdaguer, poeta de Maria i de la fe del poble català*, una gran troballa verdagueriana que ha merescut l'elogi de tots els bisbes de Catalunya. (Esgotada la primera edició, se n'ha publicat la segona.) Autor: Francesc A. Picas.

Tortosa

Nova imatge de la Immaculada a Riba-roja d'Ebre

■ La parròquia de Sant Bartomeu viu un intens procés de restauració

RIBA-ROJA D'EBRE.— El dissabte 7 de desembre es va fer la benedicció de la nova imatge de la Immaculada Concepció de Maria, col·locada a la façana del temple parroquial de Sant Bartomeu, amb una gran festa devota i popular. Un Rosari cantat pels carrers de la població va ser un dels actes de la festa. La parròquia té la voluntat de restaurar tot el temple parroquial en diferents fases.

La benedicció de la imatge va ser precedida d'una sèrie d'actes per donar sentit a aquesta nova presència de Maria en el temple parroquial i en el poble. Una novena, amb predicació dels mossens de la parròquia, va servir per seguir Maria en el pelegrinatge de la fe. Ella precedeix el poble de Déu que peregrina per aquest món.

El mateix dissabte dia 7 de desembre, vigília de la Immaculada Concepció de Maria, els fidels es van aplegar al temple parroquial en gran nombre, omplint-lo a vessar per celebrar solemnement l'Eucaristia. Després es va cantar el Rosari pels carrers del poble amb la participació devota dels fidels. Aquest Rosari es feia també amb la consciència de fer-lo en l'Any del Rosari, que per iniciativa del papa Joan Pau II se celebra d'octubre del 2002 a octubre del 2003. Tothom portava a les mans un rosari que havia estat beneït, un fanalet, i també molts portaven flors per fer l'ofrena a la Mare de Déu. En tornar al temple parroquial tots es van quedar a la plaça mirant la façana i la nova imatge de santa Maria. Els nens de la catequesi de segon curs d'iniciació cristi-

ana van recitar amb veu forta i clara la Salve. Després es va fer la benedicció emocionada de la nova imatge.

Els focs d'artifici, les flors en ofrena, les campanes i el cóc ràpid i vi dolç, van ser expressió de l'alegria d'un poble cristià que vol honorar i estimar Maria, la Mare del Senyor.

Aquesta nova imatge ha estat realitzada conjuntament pels escultors Ramon Ferran i Xavier Solé a Reus i a Vilalba dels Arcs. És una imatge d'estil barroc, que imita, a partir de fotografies, la que hi havia fins a l'any 1936. Aquesta imatge s'adapta perfectament a la façana d'aquest temple parroquial, del mateix estil arquitectònic.

El consells d'economia i de pastoral tenien previst col·locar-la dins de l'any del Gran Jubileu, però per raons de temps no va ser possible. La parròquia de Sant Bartomeu està immersa en la tasca de restauració del temple parroquial. Fins ara s'ha realitzat la restauració de la façana i del campanar. Les imatges de sant Pere i sant Pau, ja en procés d'elaboració, completaran del tot la façana juntament amb aquesta nova imatge de la Immacu-

La nova imatge de la Immaculada presideix la façana de la parròquia de Sant Bartomeu.

lada Concepció de Maria. Ja està a punt de fer-se també la restauració del cimbori al seu exterior. Encara restarà, però, la restauració de les parets laterals i sobretot la pintura interior. Per realitzar-la es compta bàsicament amb la col·laboració dels fidels i també amb ajuts d'entitats oficials, en concepte de subvencions.

Roman Casanova

La Immaculada, la festa més popular

ROQUETES.— El 8 de desembre passat la parròquia de Roquetes va organitzar, per mitjà de la Congregació Mariana, la més popular de les festes de tot l'any. Si repassem tots els actes podem afirmar que la participació va superar totes les previsions; hi van participar centenars de persones. El novenari i el tridu es va tancar amb una missa solemne concelebrada per set capellans i un diaca. Cal destacar la participació de tres seminaristes fills del poble.

La popularitat dels congregants els ve de lluny. L'any 1907 el pares jesuïtes de l'Observatori de l'Ebre van fundar la Congregació Mariana, que ha marcat els «roqueteros», que és com se'ls coneix, fins avui. Ha estat el caliu per engendrar vocacions sacerdotals i consagrades, i també de laics amb compromís social.

La revista *Stel-la Matutina* va convocar tot el poble als actes religiosos, també els infants i joves. S'han organitzat festes com ara una bicicletada, una gimcana, una jornada de portes obertes per presentar les noves sales del Centre parroquial, un concurs de dibuix infantil, projecció de pel·lícules...

Val a dir que el rector, Mn. Domingo Escuder, ha aprofitat la revista per presentar una memòria de les activitats pastorals (2001-2002) i els llistats dels qui han rebut sagraments i altres serveis. Aquesta edició esdevé entranyable en l'última pàgina i es converteix en un homenatge pòstum a Ramon Tafalla Buera, «roquetero» de pro i autor del llibre d'història *De Roquetes vinc*.

De l'homilia en destacaríem aquest missatge: «Som una comunitat de creients que com diu el Crisòstom, neix i creix amb la Paraula, els sagraments i la caritat fraterna. Aquesta comunitat té un cor: Maria Immaculada, devoció molt sentida a Roquetes. Avui més que mai hem d'imitar les primeres comunitats cristianes, nascudes sota la presència maternal de Maria.»

Acabada la processó, el capellà més gran del poble va donar gràcies a Déu pel do de l'Encarnació. El va comparar a un empelt que assumeix la nova saba i engendra fruits millors. Aquest estil es va renovar ja abans del 1850, quan neix Roquetes independent. Es va incrementar amb els jesuïtes el 1907, i ara tothom té el repte d'educar el jovent amb els valors renovadors del Vaticà II. (J.B.B.)

17 anys de Pessebre Vivent al barri de Jesús

JESÚS/TORTOSA.— Des del 1985 els jesuïtes ofereixen un pessebre vivent amb un ritme de programació *in crescendo*. En l'edició de l'any 2002 es representen vint escenes de les quals deu són bíbliques i la resta típiques catalanes i folklòriques locals.

Mentre el públic espera es projectaran diapositives retrospectives de pessebres anteriors i es farà «cagar» el tió per als infants.

Organitza aquest pessebre la parròquia de Sant Francesc d'Assís del Raval de Jesús. El marc és la Casa Mare de les religioses teresianes de sant Enric d'Ossó i els voltants de l'edifici. El preu són 3,5 euros i la funció tindrà lloc els dies 25, 26 i 29 de desembre i l'1 de gener. L'horari és de 18.15 a 20.30 h. Més informació a la parròquia (tel. 977 500 995) o a la Casa Mare de les teresianes (tel. 977 500 786). (J.B.B.)

BALCLI'S

SALA DE SUBHASTES

DES DEL 1979

COMPREM AL COMPTAT

ANTIGUITATS, PINTURA S. XIX I XX

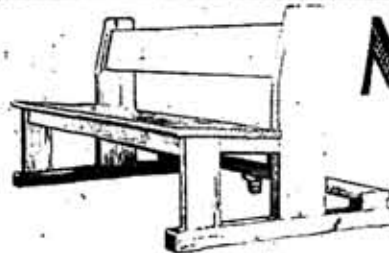
MOBLES, OBJECTES

JOIES, ARGENT I RELLOTGES

PISOS SENCERS

VISITES A DOMICILI

☎ 932 175 607 C/ ROSSELLÓ, 227 BARCELONA

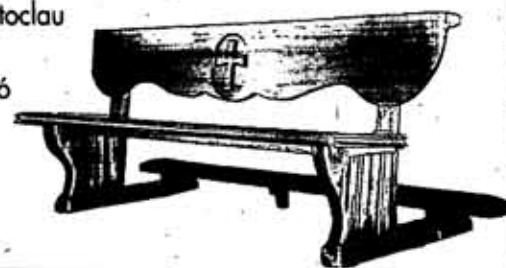

- Bancs per a esglésies
- Mobles de sagristia
- Protecció total de la fusta per autoclau
- Acabat inigualable
- Projectes, fabricació i restauració
- Pressupostos sense compromís

Ctra. de Segòvia, s/n
40350 Escalona del Prado (Segòvia)
Tel. 921 570 794 - Fax 921 577 046

MATARRANZ

**Especialistes en
tota mena de
mobiliari religiós**

Tortosa

Festa de Cap d'Any davant de la parròquia del Roser

TORTOSA.— L'Ajuntament de Tortosa ha programat la celebració simbòlica del canvi d'any davant de l'emblemàtic campanar de la parròquia del Roser. El grup Aton Teatre és l'encarregat de la representació i ho farà de forma simbòlica i itinerant pel passeig de l'Ebre, riba dreta, des del pont del tren fins a la parròquia. Serà el dia 31 de desembre de 18.00 a 19.00 h.

Aquest grup amb professionals de Barcelona i la Sénia segueix un guió del qual és narrador el personatge mitològic Cronos, que com a mestre de cerimònies disposarà la defunció de l'any vell i l'adveniment del nou. Els protagonistes són la Dama negra, que es retira en el moment que Cronos dispara dotze cops de gong. Aleshores s'entra en el moment àlgid: l'any nou és representat per la Dama blanca que apareix cavalcant sobre un cavall blanc. Tot seguit, la festa del matrimoni entre Cronos i la Dama blanca eclosiona amb l'encesa del nou any 2003 al bell mig del pont sobre el riu. El pas del cavall i el pont encès

La nova il·luminació exterior embelleix encara més la parròquia del Roser.

iniciaran el final del ritu: la seva arribada, espectacular a l'espai de representació, i la posterior trobada entre la Dama blanca i Cronos. La música, la llum i la dansa faran esclatar al final els focs d'artifici i els efectes lluminosos que surten del rellotge.

La il·luminació que ja apareix en la silueta de la façana de la parròquia i el seu campanar es quedarà per sempre i s'encendrà durant les festes grosses de durant l'any. La propaganda d'un díptic editat per l'Ajuntament

espera la resposta de la gent de les Terres de l'Ebre motivada pels mitjans de comunicació, incloses les televisions de Roquetes i Amposta.

Segons el rector, Mn. Querol, l'antiga portalada de l'església, abans situada a la riba esquerra (1690) i d'acord amb l'arquitecte Abril Guanyabents, situada el 1912 al lloc actual, molt aviat es podrà reestrenar. La restauració pagada pels feligresos l'ha executat l'empresa Martos

de Gandesa. Així apareixeran les imatges originals de la Mare de Déu del Roser i de Francesc d'Assís i Domènec de Guzman. Les escultures són tallades en pedra per l'artista Xavier Soler, de Vilalba dels Arcs. Tot l'àmbit quedarà net, tractat amb una capa d'emprimació i pintat. És el mateix artista que farà, al seu temps, les cinc imatges de la façana principal de la catedral de Tortosa.

J. Blanc i Bahima

Visita pastoral a Masdenverge

MASDENVERGE.— El bisbe de la diòcesi, Mons. Xavier Salinas Viñals, va fer la visita pastoral a la parròquia de Masdenverge, de l'arxiprestat d'Amposta i a la comarca del Montsià, el dissabte 30 de novembre. Aquesta parròquia té per titular la Mare de Déu del Roser i té un miler d'habitants. En paraules del rector de la parròquia, Mn. Joan-Antoni Martínez Garcia, tot va ser molt senzill, però ple de sentit profund i eclesial. Abans de la missa estacional dues visites, als malalts i a les obres de la Llar parroquial Masdenverge. Aquesta instal·lació vol ser el que el seu nom diu: una llar. Aquesta parròquia veu la necessitat de crear un ambient familiar que propiciï l'encontre de les persones de la comunitat catòlica. A part de les sales per fer la catequesi i les conferències, també hi haurà un lloc acollidor, amb una llar de foc inclosa i una cuina. Per construir-la s'han adquirit uns solars de 90 metres quadrats molt propers al temple parroquial.

La missa estacional amb les paraules del pastor diocesà clares i encertades va tenir un moment molt tendre quan els nens més petits de la catequesi parroquial van portar la corona d'Advent al bisbe per encendre el primer ciri. Després de la missa van tenir lloc les trobades. Com a final de la visita el bisbe va compartir el sopar amb el mossèn de la parròquia a casa seva, en un ambient senzill, de confiança i diàleg. (R.C.)

Casa Graupera Mestres Neulers des del 1895 a Mataró

Les autèntiques Neules Graupera són d'Enric Graupera

Tres segles d'experiència ens avalen

c/ Sant Simó, 5 cant. Fossar Xic (Mataró)

Tel: 937 550 222 - Fax 937 550 326

a/e: info@casagraupera.com

web: www.casagraupera.com

Horari: de dilluns a dissabte de 10 h a 14 h i

de 17 h a 20.30 h

(desembre tots els dies).

Les millors neules de tot Catalunya les de Casa Graupera. És clar!!!

Tasti les primeres neules en «pot de vidre» de disseny:

Així com els assortits en caps, record de Mataró. Torrons i polvorons com els d'abans, xocolates de disseny de fabricació pròpia i amb ingredients naturals.

Aquest Nadal demani Neules de «Qualitat Alimentària»

Servei a Domicili

Qui porti aquest anunci tindrà un obsequi

Casa Graupera us desitja un Bon Nadal i un any 2003 ple de pau i felicitat

Teresa de Jesús

La oración, trato de amistad

M. Victoria Molins, stj

«No es otra cosa oración, sino tratar de amistad, estando muchas veces tratando a solas con quien sabemos nos ama»

COLECCIÓN ENRIQUE DE OSSO

Teresa de Jesús. La oración, trato de amistad
M. Victoria Molins

La pregària no és altra cosa que tractar d'amistat, estant moltes vegades tot sol amb qui sabem que ens estima.

Teresa de Jesús

«Con no ser poeta...»

Eduardo T. Gil de Muro

Aproximación a la poesía de Santa Teresa de Jesús

COLECCIÓN ENRIQUE DE OSSO

Teresa de Jesús
Con no ser poeta
Eduardo T. Gil de Muro
Aproximació a la poesia de santa Teresa de Jesús.

Antonio Gaudí

Dandi y asceta

Ana Lorite Sánchez

Una interpretación poética y literaria del genial arquitecto

COLECCIÓN ENRIQUE DE OSSO

Antonio Gaudí. Dandi y asceta
Ana Lorite Sánchez
Una interpretació poètica i literària d'aquest arquitecte genial.

stj

Ediciones

Ganduxer, 85
08022 Barcelona

Tel. 934 185 576
Fax 934 189 769

E-mail:

edicionesstj.adm@retemail.es

Tarragona

Presentació del Nou Testament il·lustrat

■ El nou text vol mostrar amb rigor l'original grec en un llenguatge accessible

TARRAGONA.— El dia 4 de desembre va tenir lloc al centre pastoral Bisbe Borràs de Tarragona una trobada de membres de l'Associació Bíblica de Catalunya i participants als cursos bíblics per correspondència de l'arxiprestat de Tarragona centre. La trobada va servir també per presentar el Nou Testament il·lustrat. Com es diu a la introducció del volum, «aquesta edició del Nou Testament intenta fer més familiar al lector el món de vegades estrany de la Bíblia. No cal pas tenir coneixements previs per interessar-se per la Bíblia. Com tots els llibres, és per ser llegit».

La primera presentació del Nou Testament il·lustrat a Catalunya va ser, doncs, a Tarragona, en el decurs de la trobada de membres de l'Associació Bíblica. «Després serà presentat a altres arxiprestats, i seguirà el mateix camí cap a altres diòcesis de la Tarraconense», va declarar Mn. Joan Magí, president de l'Associació Bíblica de

Catalunya. El llibre en qüestió conté el text del Nou Testament de la Bíblia Catalana Interconfessional.

El text del Nou Testament és de l'Associació Bíblica de Catalunya i de Societats Bíbliques Unides. Les notes i comentaris són traduïdes del francès i millorades. Els traductors es van esforçar per oferir un text

La trobada va servir per presentar el Nou Testament il·lustrat.

que mostri amb rigor l'original grec en un llenguatge accessible a un públic ampli. Els títols de les diverses seccions no apareixen en l'original grec, sinó que han estat afegits pels traductors. Tampoc no figuren en els originals les divisions en capítols ni versets.

Els editors s'adrecen al lector explicant que aquesta edició del Nou Testament ha estat enriquit amb més de 500 il·lustracions: pintures amb referències a la vida de Jesús i de les primeres comunitats fundades pels apòstols o fotografies dels llocs que apareixen en el relat. Les imatges volen ser un reclam perquè el lector que fullegi el llibre s'interessi pel text. Van acompanyar-les d'un comentari amb les explicacions

necessàries.

A més de les il·lustracions, algunes paraules clau també són objecte de comentari al marge per mirar de respondre a qüestions que poden sorgir durant la lectura. Els temes tractats conviden el lector a seguir i aprofundir la reflexió, sol o en grup. Al final del volum, un recull de textos del Nou Testament agrupats temàticament i per ordre alfabètic poden ajudar el lector a rellegir la pròpia vida diària a la llum de la fe. El Nou Testament il·lustrat es distribueix gratuïtament als socis de l'Associació Bíblica de Catalunya i es ven a les llibreries unides al preu de 16,5 euros.

Joan Boronat

150 anys de Vedrunes a Montblanc

MONTBLANC.— Les germanes vedrunes de Montblanc ja preparen la celebració dels 150 anys de la seva arribada al municipi. Va ser el 20 de novembre del 1853, quan gràcies a un conveni signat per la mare Joaquina Vedruna amb el municipi, cinc germanes de la congregació, Josefa España, Paula Gelabert, Teresa Clapés, Celedonia Pigrau i Francisca Guinart, es van establir a l'Hospital Santa Magdalena. Immediatament

L'Hospital de Santa Magdalena va ser el primer destí de les germanes vedrunes.

van començar a treballar en la cura de malalts que eren portats a aquella centenària institució. L'1 de desembre del mateix any van ampliar la seva benèfica activitat amb l'obertura d'una escola adreçada a l'educació de les nenes.

Des d'aquesta fundació inicial les germanes no han deixat de treballar per Montblanc. Ara ja fa cent cinquanta anys de la seva presència continuada al municipi, i ha estat tal la seva aportació que poques són les cases montblanquines que no hagin tingut algun dels seus membres entre els alumnes del col·legi.

Per tal que sigui una celebració ben reeixida, les religioses han convidat tots els montblanquins i montblanquines que hagin tingut relació amb la institució als actes que es portaran a terme durant tot l'any. Per començar, l'11 de gener tindrà lloc l'obertura oficial de l'aniversari amb una conferència a càrrec del director de l'Arxiu Històric Comarcal, Josep M. Porta. A més, hi haurà ball de bastons

infantil i grallers, es penjarà una pancarta i s'inaugurarà un monòlit. El dia 26 de febrer la celebració es traslladarà a nivell intern escolar. Entre el 22 i 23 de maig s'inaugurarà una exposició amb fotografies, records, treballs... La mostra romandrà oberta durant dos mesos a la sala Sant Feliu. Finalment el dia 29 de juny se celebrarà una eucaristia concelebrada a l'església Santa Maria la Major, on la comunitat de germanes donarà a la parròquia montblanquina una imatge de Santa Joaquina Vedruna. Per a aquest dia també es preveu una visita a l'exposició i un dinar de germanor. (C.C.)

UNA VEU EXULTANT

Cantoral de 275 cançons en quatre edicions:

- Lletra sola
- Lletra sola: català-castellà (cantoral bilingüe). NOVETAT!
- Solfa, acords d'acompanyaments i lletra.
- Acompanyaments d'orgue. (DIN A4). Són extraordinaris. Potenciaran els vostres cants.

Totes les cançons estan enregistrades en 17 cassetts o CD.

Una de les millors coses que li pot passar a una parròquia o a una comunitat és connectar amb les cançons d'una veu exultant. Són cançons fàcils, amb lletra i música de qualitat. On es van descobrint aquestes cançons, la seva acollida és un èxit.

Adquireix «de franc» a Editorial Claret el *Calendari de cants litúrgics* amb cançons d'una veu exultant. Llegeix-lo. Potser tu mateix podries organitzar o fer que s'organitzin assajos «de boca en boca» com s'indica al *Calendari*. Ànim! Veuràs com així funciona!

11,70€

9,10€

5,20€

11,70€

15,60€

9,10€

11,70€

9,10€

11,70€

narcea, s.a. de ediciones
Dr. Federico Rubio y Galí, 9 - 28039 Madrid
Tel. 915 546 102 - Fax 915 546 487
narcea@informet.es
www.narceaediciones.es

Urgell

Taula rodona a Andorra en el centenari de sant Escrivà de Balaguer

■ L'acte es va tancar amb una eucaristia d'acció de gràcies per la canonització

ANDORRA LA VELLA.— El passat dissabte 23 de novembre es va celebrar a Andorra la Vella una taula rodona amb motiu del centenari del naixement de sant Josep-maria Escrivà de Balaguer. Després d'aquest acte, el bisbe coadjutor, Mons. Joan-Enric Vives, va presidir una Eucaristia en acció de gràcies per la canonització del nou sant.

La taula rodona va ser organitzada per l'Agrupació de Membres de l'IESE i de la Universitat de Navarra, i va tenir lloc al Teatre Comunal de la ciutat, que es va omplir de públic. Davant de més de 200 persones, hi van intervenir el Dr. Jaume Aurell, historiador que treballa a l'Institut Històric Josep-maria Escrivà de Balaguer, que parlà de l'estada del nou sant a Andorra, ara fa 65 anys; el pare Josep de C. Laplana, director del Museu de Montserrat, i que va fer esment en la seva intervenció de les intenses relacions entre sant Josep-maria i

La taula rodona va aprofundir en el coneixement del nou sant.

l'abat Escarré; i el Dr. Jaume Pujol, de Guissona, teòleg a la Universitat de Navarra, i que parlà del llegat universal de Josep-maria Escrivà.

Jaume Aurell va centrar la seva intervenció en les estades de sant Josep-maria Escrivà a Andorra. Va explicar que el fundador de l'Opus Dei, amb set persones més, va arribar a Sant Julià el 2 de desembre del 1937 i van passar set dies a Escaldes, on els va sorprendre una forta nevada que va im-

pedir que continuessin el viatge cap a Sant Joan Lloitzune. Va aprofitar aquella estada per compartir experiències amb els sacerdots del país. També va anar el 1943 amb motiu de la solemne presa de possessió del copríncep episcopal Mons. Ramon Iglesias i Navarri. Aurell va acabar comentant l'agraïment que sant Josep-maria va tenir sempre per Andorra.

Estreta relació amb l'abat Escarré

En una intervenció molt documentada, el Pare Laplana va parlar de la relació estreta que va mantenir sant Josep-maria amb l'abat Escarré, amicitat que, per les cartes que es conserven —més de seixanta, a banda de felicitacions de Nadal i pel 27 d'abril— va arribar fins a «l'agermanament» d'aquests dos personatges. Laplana destacà el paper primordial que va tenir Montserrat per difondre quina era la realitat de l'Obra, desfermant així els malentesos que van ocasionar els inicis de la tasca de l'Opus Dei a Catalunya. També destacà la col·laboració que, als anys quaranta, els monjos de Montserrat pare Sunyol i pare Albareda, van oferir per aconseguir que l'Obra aconseguís a Roma una aprovació jurídica. El pare Laplana va fer esment també a l'intercanvi d'opinions i de consultes sobre temes de renovació litúrgica, així com detalls i favors personals que demostraven la profunda amistat que van mantenir durant tota la vida.

El Dr. Jaume Pujol va parlar del llegat de Josep-maria Escrivà. Va destacar en primer lloc la dimensió universal del nou sant i va definir els principals trets del seu missatge, que —va dir— ha arribat a tot el món i el viuen persones de tota professió i condició.

Va presidir l'acte el bisbe coadjutor, Mons. Joan Enric Vives, i va participar també el nou vicari per a Catalunya de la Prelatura de l'Opus Dei, Dr. Antoni Pujals. Després de la taula rodona el bisbe va presidir a la parròquia de Sant Esteve d'Andorra una Eucaristia en acció de gràcies per la canonització de Josep-maria Escrivà de Balaguer. En la cerimònia va cantar el Cor Nacional dels Petits Cantors d'Andorra, que va fer una magnífica actuació en un temple ple a vessar. En l'homilia el bisbe Vives va fer esment de les estades de sant

Eucaristia d'acció de gràcies a Vic

VIC.— El 23 de novembre passat, a les 11 del matí, el Dr. Josep Maria Guix, bisbe de Vic, va presidir una concelebració eucarística solemne a la catedral, en acció de gràcies per la canonització de sant Josep-maria Escrivà.

Van concelebrar amb el bisbe 40 capellans de Vic, Manresa, Igualada i altres poblacions del bisbat. També hi era present el nou vicari de l'Opus Dei per a Catalunya, Dr. Antoni Pujals. Aquest era el seu primer acte públic després del seu nomenament com a vicari.

Amb el temple ple de gom a gom, el Dr. Guix es va referir a sant Josep-maria com un sant proper a tothom i va pregar la gent de l'Opus Dei que «no se n'apropiïn, perquè sant Josep-maria és patrimoni de tota l'Església».

Durant l'homilia, el bisbe va glosar els ensenyaments del nou sant, i

El bisbe Guix va presidir l'Eucaristia.

va fer especial referència a la santedat a través del treball i a la crida universal a la santedat de totes les persones. També va remarcar el paper evangelitzador dels cristians, que cal que duguin el missatge de Crist a tothom.

Al final de l'eucaristia, el Dr. Pujals, en nom del prelat de l'Opus Dei, va agrair al bisbe, als 40 capellans concelebrants, al poble que omplia la nau i a les autoritats, la seva participació. També es va afegir a la commemoració de les noces d'or episcopals del Dr. Ramon Masnou, bisbe emèrit de Vic.

Entre les autoritats presents, hi havia l'alcalde de Vic, Jacint Codina, i el president del Consell Comarcal d'Osona, Enric Castellnou. (C.C.)

Josep-maria a Andorra, va dir que ara ja és un sant de tots, de tota l'Església, i va recordar que el missatge d'Escrivà se centrava en la crida universal a la santedat, cadascú en el seu lloc, fent amb amor les coses petites de cada dia. (C.C.)

SUPORT EN EL TRACTAMENT DEL CÀNCER I ALTRES MALALTIES GREUS

Grups terapèutics i consultes individuals per acompanyar:

- En el tractament de la malaltia
- En l'elaboració de processos de dol

Conduït per professionals de la salut

Correu electrònic: fundaciondomo@infonegocio.com
Telèfons: 932 379 744 - 932 370 294
Fax: 932 371 084

Avinguda Diagonal, 399, pral. 2a - 08008 Barcelona

Girona

Mons. Soler difon la carta d'Advent dels prelatats catalans

■ El bisbe de Girona parla de «diàleg i comunió amb Déu i amb els germans»

GIRONA.— Durant l'Advent Mons. Carles Soler dedica les glosses dominicals del Full Parroquial a difondre la carta *A l'alba del nou segle*, redactada pels bisbes de la Tarraconense. El cap de l'Església gironina recomana als fidels que llegeixin els set fulls del document i declara que té per objectiu «transcriure i glossar-ne alguns fragments».

La sèrie d'escrits va començar el 8 de desembre subratllant el desig dels bisbes catalans de parlar de «diàleg i comunió amb Déu i els germans».

En aquesta línia, Mons. Soler aprofitava per convidar a «no menystenir l'oportunitat de l'Advent cristià», és a dir, reconèixer Déu present a la vida i «alliberar-nos de tants ídols, vells i nous, sovint enlluernadors, que el voldrien substituir i ens enfonsen en la decepció». També recorda el desig de l'episcopat català per a les comunitats cristianes: «Promoure una mentalitat i una espiritualitat de comunió com va dir el Concili Provincial Tarraconense.»

El bisbe de Girona adverteix del perill de deixar-se influir per la cultura ambiental

que «valora molt la independència de criteri i l'expressió de tota mena d'opinions» fins al punt que al si de l'Església «els matisos diferencials d'uns i altres prenguin més relleu que la fe comuna que ens agermana i que la missió d'anunciar l'Evangeli que compartim».

També critica «el clima mediàtic dels nostres dies» que «amplifica i també moltes vegades distorsiona» les opinions, de manera que «alguns se senten perplexos, mancats de resposta immediata i amb perill de fer una lectura de la seva fe i de l'Església amb els ulls dels qui n'estan lluny o les miren amb hostilitat». El bisbe Soler conclou la segona entrega afirmant que «cal fer atenció a aquest fenomen i afrontar-lo amb pau, consideració mútua, diàleg i confiança en el Senyor de l'Església».

Guillem Farré

Nou diaca a Calella de la Costa

CALELLA DE LA COSTA.— Aquest diumenge 22 de desembre, el bisbe de Girona ordenarà Sebastià Aupí diaca amb vista al sacerdoti a l'església parroquial de Calella de la Costa a les set de la tarda. El futur nou diaca té 25 anys i és de Girona. Ha realitzat tasques pastorals a les parròquies del Carme de Girona, la Cellera de Ter i Sant Pere de Figueres. Enguany Mons. Soler ja va ordenar de sacerdot Ramon Jacquet, que està al servei de la comunitat de Sant Josep de Girona. Actualment hi ha cinc seminaristes que cursen els seus estudis al Seminari Interdiocesà. (G.F.)

URGELL

Sant Martí de Canals consolida l'església

LA POBLA DE SEGUR.— Sant Martí de Canals ha consolidat i embellit l'església parroquial. Els preveres Ramon Sàries i Francesc Lloret van concelebrar l'eucaristia el 23 de novembre passat en la festa d'inauguració de les obres realitzades.

Al temple s'hi havien detectat esquerdes a la volta, als murs i al terra, per la qual cosa l'estructura amenaçava enderrocament. Aquest fet havia obligat a tancar l'edifici per motius de seguretat i celebrar temporalment el culte a l'escola del poble.

Amb la restauració s'han reforçat els fonaments i els murs i s'ha reconstruït la coberta, que ha estat rebaixada. Interiorment s'ha arranjat el terra i s'hi ha posat instal·lació elèctrica. El pressupost suma 72.121 euros, i ha estat pagat per l'Ajuntament (60%), el bisbat (30%) i els veïns (10%). Tothom celebra la recuperació de l'església dedicada a sant Martí. Sant Martí de Canals, situat a ponent de la serralada de Boumort, pastoralment és atès des de la Poble de Segur. (A.M.)

FUNDACIÓ OBRA NTRA. SRA. DE FÀTIMA

Tots el beneficiaris, col·laboradors, afiliats i patrons que formen la gran família de la Fundació Ntra. Sra. de Fàtima, us desitgem que pugueu celebrar aquestes festes de Nadal amb Amor i Alegria.

Vostè té l'oportunitat de sumar-se a la nostra gran família, ajudant-nos a resoldre alguna de les següents necessitats: Gràcies per endavant!

LLAR INFANTIL

c/ Santuari, 94 - 08032 Barcelona

- ☐ 2 Taules menjador a 341,69€
- ☐ 3 Bancs de pati a 232,45€
- ☐ Mobiliari sala estar menjador 367€
- ☐ Vaixella Melamine (plats i gots)

MALALTS TUBERCULOSOS

Barcelona, c/ Pau Claris, 119, 3r 1a

- ☐ Roba de llit i mantes
- ☐ Roba interior i mitjons

- Per facilitar la seva col·laboració, li adjuntem aquesta butlleta que pot omplir, retallar i enviar-nos per correu quan ho desitgi.
- En el cas d'acceptar un càrrec amb periodicitat, ens posarem en contacte amb vostè perquè ens faciliti les seves dades bancàries i la seva aportació.
- Per a més informació: Secretaria General c/Pau Claris, 119, 3r 1a Tel./Fax: 932 151 593.
- El seu donatiu desgravarà el 20% de la declaració de renda.

RESIDÈNCIA D'AVIS

c/ Sant Isidre, 44 - 08370 Calella

- ☐ 6 Llits articulats a 601€
- ☐ 6 Matalassos a 91€
- ☐ 3 Matalassos antiescares a 150€
- ☐ 44 Edredons a 36€

FUNDACIÓ OBRA NTRA. SRA. FÀTIMA

Nom i Cognoms:
 Domicili:
 C.P. Població:
 Tel.

- Adjunto Xec nominatiu: €
- Presenteu-me un càrrec mes ☐ trimestral ☐ anual ☐
- Ingresso l'import de: € al c/c de "la Caixa"

2100 3054 60 2200282094

Pau Claris, 119, 3r 1a - 08009 Barcelona - Tel. 932 151 593

Lleida

Lleida estrena una nadala amb lletra i música de dos preveres

■ «Figuretes de pessebre...» evoca un poema de Mn. Agustí Bernaus

LLEIDA.— «Figuretes de pessebre...» és el títol de la nova nadala que, com cada any, s'estrenarà a Lleida en l'acte oficial d'obertura del Cicle de Nadal. Serà el 21 de desembre al vespre, al Palau de la Paeria. La nadala serà interpretada per primera vegada per la coral Llum de Veus del barri i parròquia de Pardinyes i la coral del col·legi Mater Salvatoris.

L'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes, entitat cristiana que va ser fundada fa quaranta anys per conservar i proporcionar el costum cristià de fer pessebres, té costum tots els anys d'encomanar la composició d'una nadala pròpia, amb lletra i música d'autors lleidatans. Nadala que posteriorment és editada en un acurat díptic i que reproduïx la partitura musical i la composició poètica.

La nadala d'enguany ha estat musicada per mossèn Lluís Pociello, actual rector de la parròquia de Santa Maria Magdalena de Lleida. Mn. Pociello ha recuperat per a la composició natalenca un extraordinari poema d'un altre sacerdot lleidatà i també poeta, mossèn Agustí Bernaus, que va morir a Lleida l'any 1986 mentre exercia de sacerdot adscrit a la parròquia de Sant Llorenç.

Mossèn Bernaus, que va conrear també l'art musical, ens va deixar una singular producció poètica, curulla d'humanitat i espiritualitat. La lletra de la nadala d'enguany ens presenta un diàleg profund entre un suposat exportador d'un pessebre i les figuretes que el componen.

L'autor de la música, mossèn Pociello, ha manifestat la seva satisfacció per la nova nadala lleidatana que completa aquest patrimoni natalenc, únic a Catalunya, de nades originals i pròpies: «Estic molt content d'aquesta nadala i satisfet d'haver musicat un altre cop una composició poètica del recordat mossèn Bernaus. Dos sacerdots lleidatans en són els seus autors, i això és molt

Un infant contempla les figuretes del pessebre monumental que cada Nadal es fa a la residència Juana Jugán.

important, no creu?»

Aquesta no ha estat, però, la primera vegada que mossèn Pociello posa música a un poema natalenc del capellà i poeta Agustí Bernaus. Ja l'any 2000 es va fer una primera experiència, quan el rector de Santa Magdalena va compondre la partitura per al poema de Nadal que mossèn Bernaus havia escrit amb el títol *El meu bressol*.

Jordi Curcó

«Figuretes de pessebre...»

Figuretes de pessebre,
on aneu tan de matí?

A Betlem, anem a rebre
Déu infant, si vols venir.
Temo el fred i la tenebra,
i Betlem és lluny d'ací.

Quan la Verge el va concebre,
Ell va fer molt més camí.
No us fa por la neu ni el gel,
sou de fang al cap i al fi.

També Déu, com un orfebre,
modelà el teu fang mesquí,
figureta de pessebre,
de què goses presumir?

M'heu oberta la palpebra,
veig què sóc, pobre de mi.
Si el Nadal tothom celebra,
Seré jo l'únic cetí?

Figuretes de pessebre,
amb vosaltres vull venir.

ASSOCIACIÓ P. MIRALLES

Barcelona, desembre del 2002

Bnevolguts amics,

Nadal és sens dubte una festa entranyable. No hi manquen felicitacions ni bons desitjos.

Els membres de la junta, el personal, les àvies residents i tots aquells que feu possible la seva continuïtat, de tot cor us desitgem Sant Nadal i venturós any nou.

Amb el vostre ajut, anem endavant, ara i sempre.

Si us plau, no deixeu d'encomanar-nos. Si desitgeu ajudar-nos a dur endavant aquesta tasca humanitària d'acolliment a **grans persones grans**, podeu fer el vostre donatiu* a qualsevol oficina de "la Caixa"

C/C 2100 0681 01 0200194299

En nom de tot l'equip, molt agraïts.

Lluïsa Maria Pomerol i Rancé
Directora

* Els donatius són deduïbles en un 20% del total a la declaració de l'IRPF.

ASSOCIACIÓ P. MIRALLES PER A ANCIANS

Trafalgar, 39, 5è - 08010 Barcelona

NIF: G-08862781- Tel. 932 681 867 - Fax 932 684 356

e-mail: persones@teleline.es

www.residenciapmiralles.org

Som gairebé a totes les llars

És del tot segur que a la seva llar, com a la de milers i milers de famílies, hi ha instal·lat algun producte Roca.

Al llarg de més de 75 anys, el nostre objectiu constant ha estat augmentar la qualitat de vida proporcionant confort i benestar màxim, a tots els gustos i necessitats.

Això ens obliga a millorar allò que moltes vegades sembla immillorable.

Conegui les novetats de Roca. Hem aconseguit aplegar els últims avenços tecnològics amb el disseny més actual.

CAMBRES DE BANY
AIRE CONDICIONAT
CALEFACCIÓ
CERÀMICA

Roca

Escapant del joc

■ Fora de Joc es dedica a la rehabilitació de jugadors patològics

El 1995 es va crear l'entitat Fora de Joc a causa de les llargues llistes d'espera que hi havia a la Unitat de Joc Patològic de l'Hospital de Bellvitge per atendre els jugadors. A Barcelona, l'associació compta amb uns

250 socis, una xifra que es manté més o menys estable. Al llarg d'aquests anys d'existència, l'entitat recorda amb molta alegria qui ha aconseguit rehabilitar-se i també amb decepció qui no ho ha aconseguit.

Orientar, informar, prevenir i rehabilitar són els objectius bàsics de Fora de Joc. També li interessa l'àmbit de la investigació, encara que ara per ara no és possible potenciar aquesta àrea per culpa de la manca de recursos. «Si tinguéssim prou recursos, ens agradaria tirar endavant una investigació que es dirigís a contrarestar certa informació que es publica als mitjans de comunicació, que prové del sector de fabricació o fins i tot de l'Administració, que no ens sembla gaire correcta», explica Manuel Basart, secretari de l'associació Fora de Joc.

La persona que sol·licita ajut a Fora de Joc primer passa per una entrevista conjunta a la qual sempre es procura que hi vagi el pacient i la família, «que té una certa importància a l'hora de mantenir la responsabilitat econòmica, de controlar

Causas

Les causes que porten una persona a dependre del joc d'una manera obsessiva poden ser molt variades. A més de les purament personals, «sempre cal tenir present el context cultural o jurídic que facilita l'accés al joc. També s'han de considerar els processos d'aprenentatge que faciliten que uns jocs tinguin més incidència que uns altres, com les màquines escurabutxaques», assegura Manuel Basart.

El 80-85% dels jugadors que acudeixen a Fora de Joc ho fan per la seva dependència de les màquines escurabutxaques, que ofereixen una resposta molt ràpida i continuada de premis petits. Basart sosté que aquesta percepció negativa d'algú que està «enganxat» a les escurabutxaques no hi és en altres menes de jocs: «Hi ha una problemàtica social amb la rifa, els cupons de l'ONCE i les traveses, però no està mal vist. La persona no té consciència que està en una situació que no controla o que pot no arribar a controlar perquè potser el procés és més rumiatu o perquè pot estar setmanes sense jugar. Té més acceptació social. Ningú no parla de vici, cosa que sí que es fa amb les escurabutxaques.»

Des de Fora de Joc s'és conscient que organitzar campanyes de sensibilització o mobilitzacions és una cosa molt complicada. Per això, centra els esforços a «presentar al·legacions contra un reglament o portar davant el tribunal, per exemple, el trasllat del casino de Sant Pere de Ribes a Barcelona...»

L'associació reconeix que tot allò que

Les màquines escurabutxaques creen una gran dependència.

té a veure amb la ludopatia està molt marcat per interessos polítics. Per això, sosté que se n'hauria de parlar de forma continuada i no quan interessa políticament. Així, Manuel Basart afirma que «no ens agrada la dinàmica de molts mitjans de comunicació que parlen de conscienciar l'opinió pública i presenten quatre casos patètics de gent molt degradada... això és molt contraproduent perquè el perfil del jugador no és exageradament degradat, en general, i és clar, ningú no es pot sentir identificat amb aquesta imatge que donen. No és representatiu del jugador patològic que demana ajut. Això només afavoreix la creació d'estereotips.»

Actualment hi ha més homes que dones que pateixen dependència del joc. Fora de Joc no és amiga d'elaborar un perfil de la persona ludòpata, però assenyala que el 1996 i el 1997 hi havia un 50% de persones més joves de 30 anys

jugadores. En tot cas, l'associació destaca que hi pot haver un col·lectiu que tingui més possibilitats que un altre de caure en aquesta dependència: «És gent que potser va amb freqüència al bar, i això facilita que tinguin trobades amb les màquines escurabutxaques, que estan molt esteses i fan un mal terrible.»

Quan un jugador arriba a l'associació a demanar ajuda, es planteja fer-se'n soci i fer una teràpia; és un pas molt important que fa cap a la recuperació. Això no obstant aquest percentatge continua sent molt petit, recorda Manuel Basart. «Molts cops el jugador està fent un esforç important per reduir la conflictivitat a casa. Quan més o menys s'aconsegueix aquest objectiu es troba molt millor, fa mesos que no juga i veu que ho pot solucionar.»

Basart assegura que més o menys s'han anat mantenint les demandes d'ajut, encara que a vegades depèn de l'estacionalitat: «Per exemple, és fàcil que després de les vacances de Nadal i d'estiu no es presenti una demanda d'atenció, i en canvi, un mes i mig o dos després, es torna a recaure o es continuen mantenint actuacions amagades.»

Des del principi, Fora de Joc compta amb l'ajut de voluntaris, a més de professionals. «Cerquem que hi hagi un equilibri entre tots, juntament amb els jugadors i els familiars», comenta el secretari de l'associació. De cara al futur, l'entitat espera aconseguir que «l'Administració faci més coses i que les respostes dels tribunals siguin més objectives». Mirant cap enrere valora positivament tota la feina feta, encara que allò important és «mirar el futur perquè tenim molts projectes que ens agradaria posar en marxa».

Rosa María Jané Chueca

«El 80-85% dels jugadors que acudeixen a Fora de Joc ho fan per la seva dependència de les màquines escurabutxaques, que ofereixen una resposta molt ràpida i continuada de premis petits»

els diners... el familiar és una peça bàsica de la teràpia», comenta el secretari de l'entitat. Després es planteja la possibilitat de fer-se'n soci i es posa en marxa el procés de rehabilitació. A partir d'aquí es fa un diagnòstic. La feina que du a terme l'associació segueix una doble línia i s'atén la persona individualment i grupalment.

FORA DE JOC
C/ BALMES, 12, 3r
08007 BARCELONA
TEL. 933 180 407
FAX 932 682 267

Dóna
Suport
al voluntariat
a través del món
associatiu

Fomenta la
Formació
dels voluntaris

Facilita
Informació

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar i Família
Institut Català del Voluntariat

Més informació
012 atenció
ciutadana

Any Gaudí

Què s'ha dit sobre Gaudí

34 Tarragona

L'escriptor Josep Maria Tarragona i Clarasó és enginyer industrial i periodista. Investigador sobre Gaudí i autor de diverses biografies i estudis, està reconegut mundialment com un dels principals experts en la vida del genial arquitecte.

«La figura d'Antoni Gaudí —explica Tarragona— recorda la del beat Ramon Llull. S'assemblen en la barreja de seny i rauxa que els va portar a aplicar la seva intel·ligència extraordinària i la seva capacitat de treball a grans empreses al servei de la humanitat, en diàleg pacífic entre Occident i Orient, amb afany cultural i religiós.

Tots dos són geòmetres, amants de la natura, pobres voluntaris, avançats a la seva època. Tots dos, il·luminats per Déu, van voler fer humilment la seva voluntat. Són els més universals dels catalans i els més catalans dels universals.

«La inclusió de Gaudí al catàleg dels beats de l'Església catòlica no ofereix cap dificultat tècnica. Les fonts històriques sobre les virtuts humanes i cristianes de l'arquitecte són unànimes i abundants. Per tant, cal esperar que l'Església catòlica accedeixi a la demanda de l'Associació pro Beatificació i beatifiqui Antoni Gaudí.»

Josep M. Tarragona
(www.e-cristians.net/gaudi)

LA PREGUNTA DE LA SETMANA

Quin era l'ofici del pare de Gaudí?

- Envieu les respostes a Catalunya Cristiana. Concurs Antoni Gaudí. C/ Comtes de Bell-lloc, 67, 41 - 08014 Barcelona; o per correu electrònic (redaccio@catcrist.com), indicant Concurs Gaudí.
- Cal que indiqueu el vostre nom i cognoms, adreça i telèfon.

Bon Nadal!

Hola, amics! L'arribada d'un nadó sempre és un esdeveniment, però el fet a què ens referim està presidit pel naixement del Fill de Déu, l'infantament universal per excel·lència. Aquest any m'agradaria donar-vos a conèixer com se celebra el Nadal en alguns països d'Amèrica Llatina.

- Perú. La gran festa de la Nit de Nadal comença amb el sopar, a base de xocolata amb llet i pastón (coca), i gall dindi o porc amb salsa de poma. Després els fidels assisteixen a la Missa del Gall.
- Equador. Comença la nit amb els nens cantant nades davant del pessebre, i obrint després els regals. Mengen gall dindi farcit i, finalment, van a Missa del Gall ben abrigats perquè fa fred, tot al contrari d'altres països llatinoamericans, on per aquestes dates hi fa molta calor.
- Cuba. Oficialment no celebren el Nadal, però a conseqüència de la visita del Papa, hi ha certa llibertat. Els catòlics assisteixen a l'Eucaristia, que se celebra en esglésies com la de la Mare de Déu del Carme o la de Santa Maria del Cobre.
- Argentina. És la festa més semblant a la nostra, perquè els immigrants del segle XIX i principis del XX procedien d'Europa, sobretot d'Espanya i Itàlia, i hi van portar els seus costums. Us imagineu celebrar la Nit de Nadal al jardí a 30° de calor? Això passa a l'Argentina. Se sol celebrar el sopar a casa dels nonos (avis). Segons uns amics argentins, Carmen i Adrián, descendents d'italians, el segon plat nadalenc és una tradició italiana familiar que consisteix en uns raviolis de Nicotta de la nona Luisa. També se sol menjar porcell, chivito (cabrit) o pollastre. Al carrer hi ha focs artificials i cañitas voladoras (bengales), molt semblant tot a la nostra nit de Sant Joan. Malauradament, la crisi actual a l'Argentina farà que aquest any el Nadal no sigui com el d'anys anteriors.

Amics, us desitjo a tots un bon Nadal!

Cecilia Aranés Mallof

Coses de la vida

Coses de la vida

NECESSITEN UN PADRÍ! VOLS SER-HO TU?

DIRECTAMENT I A TRAVÉS DE MISSIONERS CATÒLICS DE MÉS DE 40 ORDES RELIGIOSOS, EN 1.100 PROJECTES DE 26 PAÏSOS DEL TERCER MÓN.

QUÈ SIGNIFICA UN APADRINAMENT?

Per a un nen: aliment cada dia, atenció sanitària dental, roba, l'oportunitat d'anar cada dia a l'escola, i sentir-se estimat per vostè.

Per a la família del nen: instrucció sobre nutrició, higiene, alfabetització, educació en la cura del nen, i formació professional.

Per als missioners/es: rebre amb alegria la vostra col·laboració en la tasca humanitària que porten a terme a favor dels pobres, dels humils, dels malalts i necessitats. Per amor, lliurament i servei a l'Evangeli.

18,03 euros mensuals ho poden fer possible

FUNDACIÓ CRISTIANA PER A NENS I GENT GRAN

C/ Avenida de Madrid, 21, 1º B,

47140 Laguna de Duero (Valladolid)

Tel. 983 544 750 - 983 545 206 - Fax 983 544 750 / e-mail: fcpnya@teleline.es

Presentació de la nadala dels Amics dels Museus d'Osona

VIC.—Des de fa deu anys els Amics dels Museus d'Osona presenten públicament la nadala amb què feliciten les festes. La nadala reproduceix una destacada obra d'art que en la presentació és explicada amb tota mena de detalls històrics, artístics i sobre l'autor. Aquesta iniciativa s'aprofita per donar a conèixer el patrimoni del Museu Episcopal de Vic, de manera que cada any s'escull una de les obres que conté.

Aquest any s'ha triat una nativitat atribuïda al pintor Pere de Fontaines, que va realitzar la seva obra durant el primer quart del segle XVI. En destaquen, entre altres coses, el rostre de faccions arrodonides de la Mare de Déu i la llum que irradia de l'Infant. La presentació va anar a càrrec de Rafael Cornudella, professor de la Universitat Autònoma de Barcelona. En acabar, cinc alumnes de l'Escola de Música de Vic van oferir un concert que va incloure dues nades i la sardana *Sant Martí del Canigó*, de Pau Casals.

Imatge de la nadala.

El text que acompanya la nadala és el següent: «Fins ara no s'ha identificat ni la figura menuda del donant ni la seva heràldica, afegides segurament en un segon moment, i la procedència d'aquesta petita Nativitat resta obscura. Quant a l'autor de la pintura potser caldrà recuperar el suggeriment de Post, que l'atribuïa a Pere de Fontaines, nascut a Bethune (Artois) i documentat a Catalunya del 1500 al 1518. Si el fons arquitectònic —que representa el palau enrunat del rei David, amb l'estable adossat— està basat en Dürer, les figures tenen un aspecte de filiació més flamenca. Josep, amb capa vermella a la pelegrina, arriba quan ja s'ha

produït el naixement d'un fanel amb una candela, la llum de la qual és clipsada per la llum sobrenatural que irradia l'Infant, ajaçat damunt d'un plec del vestit de la Verge, d'acord amb l'escena evocada per santa Brígida de Suècia.»

Fàtima Alemany

Vista general del pessebre oficial.

Pessebres a Terrassa

TERRASSA.—Aquest Nadal l'Agrupació de Pessebristes de Terrassa, que el juny de l'any vinent celebrarà el seixantè aniversari de la seva reunió fundacional, presenta el seu 60è pessebre oficial. Aquest pessebre i una exposició complementària de diorames es poden visitar, fins al 12 de gener, a l'atri de la basílica del Sant Esperit de Terrassa. L'horari de visita és el següent: festius, d'11.30 a 13.30 i de 17.30 a 20.30, i feiners (fins al 4 de gener), de 18.30 a 20.30. El dia 28 de desembre restarà tancat. L'Agrupació de Pessebristes de Terrassa també ha posat el marxa la 7a edició del Concurs de Pessebres en les categories habituals: familiars, infantils, escolars i entitats. (C.C.)

Pelegrinatges a Medjugorje. Trobades internacionals 2003

UNA CRIDA A TOTHOM A LA PREGÀRIA I A LA CONVERSIÓ

Sortides des de: Barcelona: Sandra Basirik, Tel. 936 650 653
Madrid: Margarita Cazorla, Tel. 913 591 380
<http://www.medjugorje.hr/ulazakspstipe.htm>

Preguem amb Maria «Reina de la Pau» per la pau al món.

Pau, pau i només pau. Ha de regnar la pau entre l'home i Déu i entre els homes. Convertiu-vos! Torneu a Déu, la meua crida a la conversió és urgent, sóc la Reina de la Pau i he vingut a dir al món que Déu existeix. Ell és la plenitud de vida, i per gaudir aquesta plenitud i pau, heu de tornar a Déu. Abandoneu-vos totalment a Ell i no tingueu por. Deixeu que jo us guiï fins a Déu. Pregueu i dejuneu per la pau del món, per la pau als vostres cors, a les vostres famílies, als vostres països. Mitjançant la pregària es poden evitar les guerres. Siguen instruments de pau. Jo us convido, us escullo, us necessito.

Invitació a: Eucaristia, Rés del Rosari, Lectura de la Bíblia, Dejuni i Confessió (amb el cor).

31/12/02 - 01/01/2003: Any Nou a Medjugorje - Nit de pregària. Invitació especial als joves.

13-16/02/2003: 3a Trobada Internacional per a Matrimonis «Poseu Déu en el primer lloc de les vostres famílies»

23-27/02/2003: 10a Trobada de líders de Centres «Reina de la Pau» Grups de pregària, de pelegrins i associacions vinculades a Medjugorje.

28/02-6/03/2003: Recés parla hispana per a laics (acompanyats de sacerdots).

24-06/03: 12a Marxa per la pau.

25/06/2003: 22è Aniversari de les aparicions de la Reina de la Pau a Medjugorje.

1-6/07/2003: 8a Trobada Internacional de Sacerdots a l'escola de Maria «El sacerdot servidor de l'Eucaristia»

31/07-6/08/2003: 14a Trobada Internacional de pregària per a joves

15/08/2003 Assumpció de la Mare de Déu.

14/09/2003 Exaltació de la Santa Creu.

Independentment d'aquestes dates es fan pelegrinatges a petició de grups durant tot l'any. (No inferior a 15 persones)

Dades d'interès: el mes de setembre passat, al santuari Reina de la Pau de Medjugorje, es van impartir 170.000 santes comunions a les santes misses i hi concelebraren 3.364 sacerdots del país i de l'estranger.

Van rebre pelegrinatges d'Anglaterra, Itàlia, Àustria, Alemanya, França, Polònia, Corea, els EUA, Iugoslàvia, Eslovènia, Romania, Portugal, el Líban, Hongria, la República Txeca, Irlanda, Ucraïna, Espanya, Eslovàquia, Malta, Escòcia, Rússia, Bèlgica, Croàcia i Bòsnia i Hercegovina.

«El Rosari és el diàleg amb Maria per arribar a Jesús i a Déu.»

La pregària feta amb el cor és la pregària d'un cor que estima, que desitja Déu.

L'Escolania de Montserrat celebra la festa del seu patró

MONTSERRAT.—El 6 de desembre l'Escolania de Montserrat va celebrar la festivitat del seu patró, sant Nicolau, en una jornada que va tenir un caire familiar i musical. Al matí els pares i familiars van ser els protagonistes de la festa, ja que es van trobar amb els escolans i van realitzar un seguit d'activitats amb ells. Entre els diferents actes hi va haver la investidura del bisbetó del 2002. L'escolà reusenc Pere Gomis va ser elegit el dia de santa Cecília —patrona de la música, el 22 de novembre—, amb unes primàries i després d'una campanya electoral.

La tradició de la festa del bisbetó té un origen medieval. Es tracta que un alumne de primer curs —que actualment equival a 5è de primària en l'ensenyament general— surti escollit pels seus companys a

l'Escolania i que, durant un dia, vagi vestit amb la roba pròpia d'un bisbe, en record del bisbe sant Nicolau.

A la tarda va tenir lloc a la basílica de Santa Maria el concert de sant Nicolau, que va constar de les obres *Cantata de sant Nicolau*, de Benjamin Britten, i *Chichester Psalms*, de Leonard Bernstein. En aquest concert també hi va prendre part l'Orquestra Simfònica del Vallès, amb Francesc Garrigosa com a solista i dirigida per Pierre Cao.

Per la seva banda, el 14 de desembre la Unió d'Escolans de Montserrat (UEM) va retre homenatge al P. Ireneu Segarra, antic director de l'Escolania. Enguany fa setanta-cinc anys de la seva elecció com a bisbetó. L'acte es va celebrar a l'abadia benedictina. (C.C.)

Exposició benèfica Germans de Sant Joan de Déu

ESPLUGUES DE LLOBREGAT.—El 8 de desembre es va inaugurar la XXX Exposició d'obres d'art a l'hospital Sant Joan de Déu d'Esplugues de Llobregat. Hi participen 254 artistes que col·laboren desinteressadament amb l'Obra Benèfica dels Germans de Sant Joan de Déu. La mostra, que acabarà el proper dia 22 de desembre, es pot visitar els dies laborables de 9.00 a 20.00 i els festius de 10.00 a 14.00. Com cada any, l'import es destinarà, a través del fons social de l'Obra Benèfica, a cobrir les necessitats de les persones que no disposen de recursos. (C.C.)

SANTA MARTA SERVEIS ASSISTENCIALS

Assistència en postoperatoris, malalts crònics, malalts temporals.

Companyia a gent gran, ajuda a domicili, desplaçament a la consulta mèdica.

Cura de nadons.

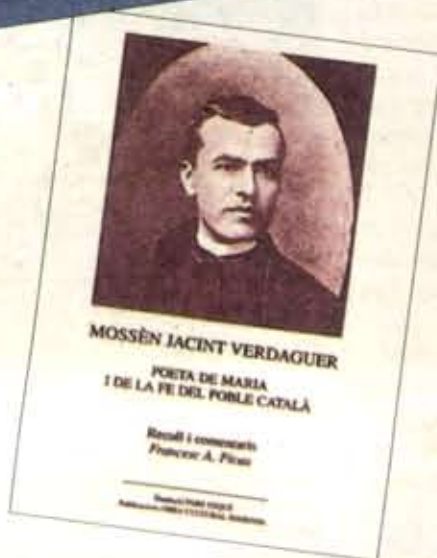
Servei a les clíniques i domicilis particulars sense cap limitació d'horari. Teleassistència.

Infermeres, auxiliars de clínica, puericultores, vetlladores/ors.

Tel. 932 453 758 / 932 315 227

MÉS SERVEI obert de 9.30 a 21 hores

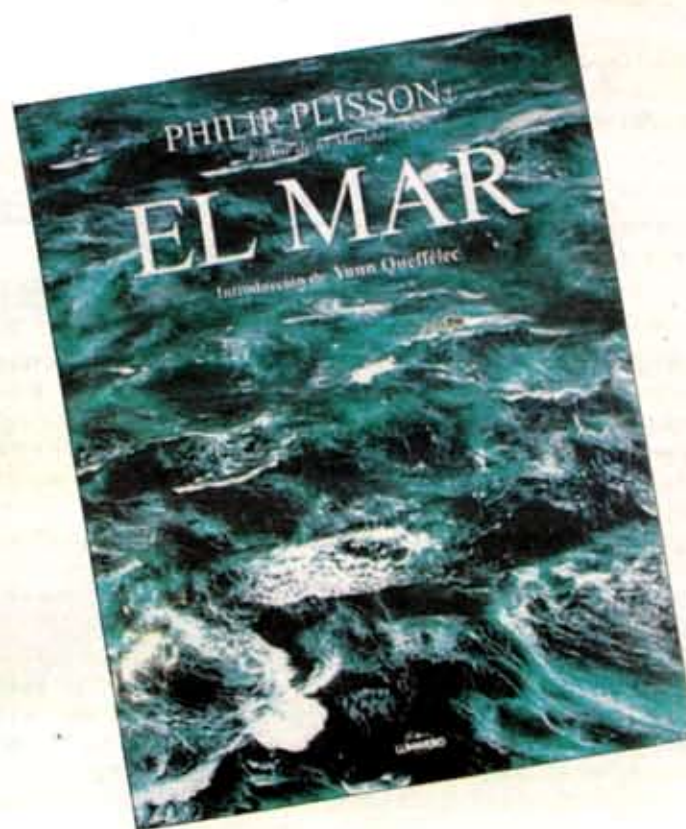

Secció de llibre infantil-juvenil
AMPLIADA

HAPPY BOOKS

MÉS ASSORTIMENT I OFERTES

Els millors regals per a aquestes Festes Nadalenques

Us esperem a: **LA FORMIGA D'OR** Av. Portal de l'Àngel, 5, 08002 Barcelona, Tel. 933 023 942 i 933 022 431, Fax: 933 015 973

Foto: Marçal Sarrats

El P. Marko Ivan Rupnik és l'artífex de la capella Redemptoris Mater

«He mirat de plasmar Crist a través del mosaic»

El P. Marko Ivan Rupnik és, abans que res, artista i jesuïta. Va néixer als Alps eslovens i actualment és el director del Centre Aletti (Roma) de recerca i art, que depèn del Pontifici Institut Oriental. És l'artífex de la capella Redemptoris Mater, del Vaticà, que ha estat definida com «la Capella Sixtina del nou mil·lenni» i que va ser regalada a Joan Pau II pel col·legi

cardenalici amb motiu de les seves noces d'or sacerdotals. A principis de desembre, Rupnik es va apropar fins a la Universitat Sant Pau-CEU de Madrid per presentar l'edició espanyola del llibre que recull una gran quantitat de fotografies molt detallades de la capella i una explicació de cadascuna de les escenes que s'hi troben representades. L'obra ha estat editada per Monte Carmelo.

—Vostè és artista, creu llavors que l'art contemporani compleix la seva funció de servir el món?

—L'art contemporani té un punt de partida que és la rebel·lió. És una projecció de l'artista, és un art contestatari, un crit del cor... Els pintors contemporanis no volen fer coses belles, i l'art ha de ser bella; perquè el món se sustenta per l'amor, i l'amor és bella, i la bella és Déu. Això és el que he mirat de fer a la capella, unir art, bella, amor, Déu i plasmar Crist a través del mosaic.

—Com definiria l'art catòlic actual?

—Abans hi havia un domini religiós de l'art. El gòtic feia teologia a través de les catedrals, el Renaixement va barrejar l'art religiós amb els grans palaus. Sant Pere del Vaticà, per exemple, el va començar Miquel Àngel com una església, però després Maderno el va acabar com una construcció civil. Això es veu a la façana i en com les cúpules queden amagades. Ara, la teologia s'ha d'oferir als artistes perquè la facin servir en les seves obres, ha de ser una realitat que els atregui i els convenci, sense tenir por de sentir-se dominats. És el moment de cercar la teologia més en els artistes que en els filòsofs. Ells són qui descriuen l'home.

—Però és possible un art religiós encara?

—Un art no és sagrat per estar exposat en una església. Perquè un artista pugui produir una obra fecunda a l'Església cal

que tingui una intensa experiència espiritual. El problema va lligat a la fe. Si l'Església en un lloc està viva, llavors l'art serà viu. L'art, diu Ivanov, neix de la vida i conflueix en la vida. La litúrgia és l'acte més lliure i gratuït del nostre reconeixement del Senyor, celebrar el Senyor, celebrar la salvació pròpia. Si no hi ha fe, la litúrgia és la primera que adverteix la crisi perquè no hi veu el sentit. El mateix passa amb l'espai litúrgic.

—La seva obra és com una síntesi de la tradició oriental i occidental, els dos pulmons dels quals ha parlat Joan Pau II.

—Crec que cal aprendre la contemplació d'Orient i el raonament d'Occident. Tots dos són portadors de veritats que reflecteixen la bella de Déu. Cal saber treure el més bo de cadascuna de les tradicions per poder viure més bé la fe en Jesucrist.

—La tècnica del mosaic és difícil; com va aconseguir transmetre a través d'ella l'energia i la vitalitat que desprèn la capella Redemptoris Mater?

—Crec que l'artista no ha d'imposar la seva pròpia voluntat sobre la matèria, els colors o la pedra, sinó que ha d'escoltar el món i la creació. L'artista ha d'obrir la matèria i escoltar allò que hi està escrit, que és part de Déu. Si l'artista té en compte la matèria, llavors sent el moviment universal que parteix de Déu i pot transmetre'n la vitalitat.

Una de les escenes plasmades a la capella.

Imatge panoràmica de la capella Redemptoris Mater.

—Hi ha crítics que han connectat la seva obra amb el geni Gaudí. A vostè li agrada aquest paral·lelisme?

—Gaudí va ser un profeta, perquè va veure l'arquitectura com un art i no es va quedar mai amb una visió tècnica, que és el que els passa ara a molts arquitectes. En el meu camp, el mosaic, Gaudí va tenir una visió que comparteixo plenament: va veure el mosaic com a construcció d'un espai i no com a una forma de decorar una paret. Crec que aquest és el punt principal en comú que tinc amb Gaudí, perquè la capella és, precisament, la construcció d'un espai.

Marçal Sarrats

OPINIÓ

Fent present la bella de Déu

Fa pocs dies vaig tenir l'oportunitat de parlar amb el pare Ivan Rupnik. Guardo un grat record de la conversa, que va versar sobre art i teologia. El P. Rupnik, jesuïta d'origen eslovè, és conegut sobretot per la seva capella Redemptoris Mater de Joan Pau II. Tot i que jo no l'he visitada, l'he poguda conèixer a través del llibre, que amb el mateix títol, es va presentar recentment a Madrid en l'edició espanyola.

Em va impressionar del pare Rupnik que no se sent aliè als corrents actuals de l'art, malgrat diferenciarse'n notablement. Ell veu, en les expressions artístiques actuals (en què és difícil trobar rostres humans) l'anhel de l'home esquincat que, a través d'un acte de protesta, reclama l'atenció de l'Absolut.

L'art actual és, en gran part, nihilista. Però cal entendre bé aquest nihilisme. No és tan sols l'afirmació que l'home camina cap al no-res, en un deambular erràtic que acabarà en el sense sentit de la vida. El nihilisme també és el rebuig al dogma de «Déu va crear del no-res» (*creatio ex nihilo*). Per això a l'artista actual se li diu creador, rebutjant allò donat en la natura per erigir-se sol en allò que dona forma a la realitat.

Molt diferent és l'activitat que desenvolupa Rupnik. Ell cerca la veritat que Déu ha imprès a la Creació. Per això el veritable art neix de la contemplació, i no de l'especulació intel·lectual per la qual l'home acaba modificant la seva percepció de les coses. En voler comprendre les coses reduint-les als nostres esquemes mentals, les coses renuncien a part de la seva bella. És propi de la veritable obra d'art fer sortir l'home d'ell mateix (èxtasi).

Aquest és el veritable artista. Es va sorprendre quan li vaig comentar: «En veure les seves pintures hom no es pregunta per l'autor, sinó que queda fascinat per la resplendor que surt de les figures, per la força dels colors que trasllueixen el Misteri.» La seva sorpresa va venir pel fet que ell no signa les seves obres, només algun cop, quan l'obliguen a fer-ho.

En aquella conversa també vam tractar del gòtic. Li vaig exposar que el gòtic, des de la meua perspectiva, no era només el producte d'un progrés en l'art arquitectònic, sinó principalment el resultat d'una teologia. Ell va matisar dient que no només responia a una concepció teològica sinó que, en la mateixa edificació de les catedrals, la teologia s'anava fent.

Són moltes les reflexions que m'ha suscitat aquesta trobada amb el sacerdot artista. Com edifiquem les nostres esglésies? Es pot anomenar art sacre només perquè ocupa un lloc sagrat o representa una figura religiosa? Sembla que no. Com diria el P. Rupnik, el veritable art religiós només és possible on l'Església és viva. No hi ha possibilitat de veritable art sagrat (que Joan Pau II, seguint el P. Chenu, va afirmar que era un lloc teològic) si no hi ha experiència religiosa.

La tècnica s'ha de sotmetre a la contemplació, i l'home ha de reconèixer l'Absolut. Llavors la bella de Déu es pot transparentar en les nostres construccions i, com diria la poetessa Gertrud von Le Fort, la fe pot transfigurar la cultura. Aquesta cultura, la nostra, que ara veiem decadent però de la qual encara podem contemplar les restes d'un passat fecundat per la fe catòlica.

El mateix cal dir de l'obra d'Ivan Rupnik que, recollint en preciosa harmonia les tradicions d'Orient i Occident, fa present en l'home la bella de Déu, bella de la qual va dir Dostoievski: «Salvarà el món.»

David Amado Fernández

recull de poesies

Com ja és habitual en els darrers anys, *Catalunya Cristiana* ofereix als seus lectors tot un ventall de poesies sobre temes nadalencs, tant de poetes reconeguts com de subscriptors amb grans dots creatives.

Fra Angélico, «Mare de Déu de la Humilitat», Galeria Nacional d'Art (Washington).

L'amor i la pau del joïós Nadal

Betlem, el teu refugi, és un baldaquí...
Betlem, portes el pa de cada dia,
l'aliment d'amor, és sempre diví.
Càntics al Messies, Verge Maria.

Josep, home bo, ofrena al Fill de Déu:
custodi per sempre al Diví Nascut.
Fuster de les fustes fortes i, creu
en els camins de Déu, per la joventut.

Els estels es troben a Betlem:
la seva claror és absorbida
per la llum de Jesús que adorem.
És l'alimara d'eterna vida.

La Verge de Natzaret, per Nadal,
ens dona l'esperat Fill, el Redemptor:
naixia en un abandonat portal.
L'amor i la pau neix, amb el Salvador.

SALVADOR MARTÍ I MASSIP

Despertar

Bon dia Nadal, bon dia l'Amor!
Oh tendres records de joïós sabor!
Oh «Cant dels ocells» en morir la nit,
i versos gentils amb gust d'infinit.

Desperta't, Nadal, lleva't de matí,
una veu rebel avui fa camí.
L'airina ha portat de Händel els sons
d'un «Messies» nat amb divins ressons.

Remou l'esperit, fes bategar el pols,
allunya el neguit, torna el viure dolç!
Compassos del cor tinguin nou glatir;
marcapassos cert de nostre sentir.

Que l'home envilit que viu degradat
retrobi el tresor de la dignitat.

Bon dia Nadal! Bon dia l'Amor!

MANUEL TOSCA

El Nadal

L'Albada de Nadal
il·lumina tots els homes
amb una pau fraternal
que uneixi tots els pobles.

Aquest caliu bondadós
envolti tota la terra
amb un sentiment gloriós
que ens aparti de la guerra.

El nostre cor veurà l'amor
si tothom ens donem les mans,
serà un gran honor
sentir-nos tots germans.

Aquesta expressió pacífica
solidària i benaurada
és semença divina
honorada i estimada.

La paraula redemptora
d'aquests dies nadalencs
arribi a tota persona
amb esperit sociable i fratern.

Nadal, llum d'amor i de pau,
és semença divina,
perquè a Déu complau
i als homes encamina.

**SALVADOR
PAÑELLA LONGAN**

Ajuda a l'Església Necessitada

Associació Pública Universal dependent de la Santa Seu

Kirche in Not/Ostpriesterhilfe
Kerk in Nood/Oospriesterhulp
Aid to the Church in Need
Aide à l'Eglise en Détresse
Aiuto alla Chiesa che soffre
Ajuda à Igreja que sofre

Barcelona, desembre 2002

Molt estimats amics,

Un any més, ens dirigim a vostès en aquestes dates entranyables per als qui tenim fe. Aquest ha estat un any, diguem-ne, «difícil» per als catòlics. Per això, més que mai volem donar les gràcies de tot cor a tots als nostres benefactors i amics per la seva fidelitat envers la nostra associació.

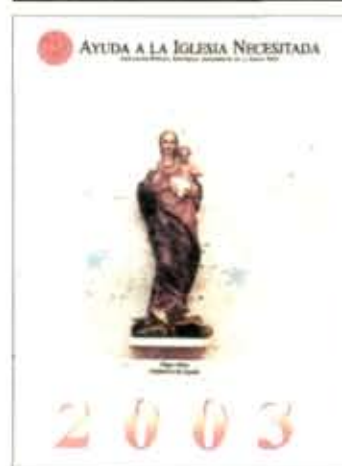
Ens permetem transcriure algun paràgraf de les Directrius Espirituals del nostre estimat fundador, P. Werenfried, que ja proper als 90 anys continua sent estímul i motor per a tots els que treballen a Ajuda a l'Església Necessitada.

«El caràcter pastoral és el que distingeix la nostra Obra d'altres associacions... Aquesta diferència entre nosaltres i els altres l'hem de tenir sempre molt present...»

Evidentment, la dimensió sobrenatural i pastoral de la nostra ajuda resulta menys espectacular que les accions d'ajuda humanitària... I, com a conseqüència, també ens és més difícil promoure la generositat del proïsme. No obstant això, hem d'acceptar aquest inconvenient essencial per alleujar les necessitats espirituals de l'home.»

És per això que, a més de desitjar-los un bon i sant Nadal ens permetem presentar-los allò que ens atrevim a denominar «Regals amb sentit» per a aquestes dates. Esperem que els trobin adequats.

Calendari

Mides: 23 x 32 cm
Donatiu aconsellat 5 €

Santa Maria - Poesia de Dios

Libre de poesies il·lustrat amb làmines en color, que intenta apropar-se filialment i fervorosament a Maria, com a pregària i diàleg amb Ella.

Donatiu: 10 €

Déu parla als seus fills

Petita Bíblia del Nen, amb extractes dels textos bíblics, i destinada especialment al públic infantil.

Donatiu: 2 €

Video: Una Iglesia solidaria

L'ajuda pastoral de l'AEN en imatges.

Donatiu: 6 €

Els donatius a aquesta Associació són deduïbles a la Declaració de la Renda. CIF núm. Q-2800175 - H.

Filial a Catalunya: Lluís Antúnez, 24, 2n 2a - 08006 Barcelona - Tel. 932 373 763 - Fax 932 187 584

Secretariat Nacional: Ferrer del Río, 3 - 28028 Madrid - Tel. 917 259 212 - Fax 913 563 853 - a/e: ain@sinix.net

recull de poesies

Betlem
2002

A Betlem ja no hi ha estels.
A Betlem sols hi ha canons.
A Betlem ploreu els nens.
A Betlem no hi ha cançons.
Els pastors ja no hi pasturen,
els ramats han emmudit.
Les esquelles ja no sonen,
tot és foc, sang i un crit
de ràbia, de dol, de nit.
L'angelet penjat del cel
no diu res, sols calla i plora.
Ja no guia aquell estel
als Reis Mags venint de fora.
Dos mil anys en un portal
un ninet de fred tremola.
Qui recorda aquell Nadal
amb Maria que bressola
tot un Déu fet un infant?
Aquest any no seran dolços
els torrons que es menjaran
pensant amb els nens que ploreu
morts de set, amor i fam.
Però Jesús nasqué fa uns anys
i l'àngel cantava alegria
perquè tots fòssim germans
vivint en pau, dia a dia.
I, doncs, que vivim en pau,
aquí, en santa alegria,
Bon Nadal i adéu-siau,
que Jesús això voldria.

JOSEP BOSCH

Fra Angelico, «Mare de Déu amb l'Infant Jesús». Galeria Nacional d'Umbria (Perusa).

Nadal: veritable amor

Quan ve Nadal, tot ens parla d'amor,
d'un Déu, nascut en infaust habitat;
l'amor que arriba la Nit de Nadal
ens du brisalls de cançó i de Miracle.
Quan ve Nadal, tot ens parla d'amor,
d'aquell amor, pels humans, inefable,
d'aquell amor que no ens deixarà mai.
L'Amor Diví és l'amor veritable!

BASILISSA SANAHUJA

Acròstic nadalenc

rmint en un pessebre
posa Jesús dolçament
ssatge d'amor i gebre
d'argent el firmament
que la terra il·lumina
nit santa del Portal
gui l'estrella que brilla
nant llum i vida al Nadal.

TRINI PUIG

PUBLICITAT

La campana olímpica

Des del setial olímpic, davant el Palau Sant Jordi i prop de l'Estadi, la campana de la Pau, amb les seves set tones de bronze i amb el seu *la b.*, és l'única veu que queda dels JJ.OO. de Barcelona.

Va ser fosa i donada per la firma Fonderies Bachert de Heilbronn, Alemanya, com també el conjunt de cinc campanes que branden al Centre Abraham de Barcelona, totes elles inaugurades amb motiu de l'olimpiada. Foren ofertes a l'Arquebisbat i a la ciutat de Barcelona seguint una tradició alemanya que tant a les olimpíades del 1936 a Berlín com a les de Munic al 1972 s'instal·laren jocs de campanes en els respectius estadi i posteriorment muntades en campanars de les poblacions esmentades. A l'any olímpic, a Espanya ja hi brandaven bronzes d'aquella empresa: La Torre de Claramunt, Igualada, Poblet, Benedictines d'Oviedo i posteriorment una bona colla més, parròquies com Balaguer o monestirs com el de Silos entre altres.

La firma Bachert, fonadors de campanes des del 1725, va proposar fer un gest semblant a Barcelona, i vaig tenir l'honor de seguir el fil del tràmit fins que les campanes van repicar a la ciutat.

Mentre el dia 5 de juny del 1992 l'alcalde de la ciutat, Pasqual Maragall, encenia la torxa olímpica a Atenes, a les fonderies alemanyes els cremadors bramaven amb fúria aquell divendres, seguint el costum dels fonadors d'aquell país on el bronze fos s'emmotlla a les tres de la tarda, hora en què va morir Jesucrist. De Barcelona hi vam assistir el Dr. Salvador Pié, que va beneir la fosa en nom de l'Arquebisbat de Barcelona, l'Albert Batlle, regidor de l'Ajuntament, Jaume Planes, adjunt a l'alcaldia, i jo mateix.

A Alemanya la fosa sempre té molta rellevància; en aquell cas especial hi eren presents quatre cadenes de televisió del país. A la cerimònia hi assistiren unes 125 persones, representants del govern del land Baden Württemberg i moltes famílies que van col·laborar amb elements auxiliars propis de la campana. Nosaltres, els destinataris, només érem quatre persones, però de categoria, és clar...! A Barcelona tothom anava molt atabalat amb

el gran esdeveniment que teníem en portes. A l'acabar la cerimònia l'empresa va oferir un ampli refrigeri, i mentre ens arribaven els noticiaris de les diferents cadenes del país.

Allí la fosa de les campanes té uns visos gairebé litúrgics. Quan s'ha beneït el magma roent del forn el responsable de l'operació exclama: «En nom de Déu!» i és el moment just en el qual el forn vomita la seva preciosa

carga que en doll roent segueix les fasseres fins als motlles on la campana olímpica va quedar enterrada prop de tres setmanes amb un procés lentíssim de refredament. És un recés de foc que més tard esclatarà lloant el Senyor amb cascades sonores des de la talaia del campanar.

A Alemanya tenen el prestigi professional de treure les campanes de la fosa amb la seva tonalitat exacta. No tornen mai les campanes com fan en altres països d'Europa i és aquest el secret on rau la veu potent, la ressonància profunda i la nitidesa vellutada del so. Escoltar les campanes de Poblet o d'Igualada, amb un total de 8 tones del metall sonor, o les de Montserrat, que també estan foses a Alemanya, no té rival. Amb motiu d'una estada al monestir de Silos (Burgos), el prestigiós teòleg D. Olegario González de Cardenal en sentir les campanes d'aquell cenobi va comentar: «Es un sonido que rompe el espacio temporal para enlazar con lo eterno», i un monjo molt trempat d'aquell monestir em deia: «A mi me gusta decir que un timbre te invita a correr y una campana te llama a la oración», i és que les campanes alemanyes no toquen sinó que canten...!

El transport d'Alemanya a Barcelona fou patrocinat i realitzat per la companyia Lufthansa i per suggeriment del seu delegat a Barcelona, Michael H. Wurche, qui ens manifestà que a Barcelona enyorava l'entorn ambiental de les campanes del seu país.

El disseny de les Fonderies Bachert era, i és encara, que la campana grossa, una vegada acabats els JJ.OO. es pogués instal·lar en un lloc prominent de la ciutat. S'havia mirat *in situ* una de les torres de la Catedral, ja que la seva sonoritat de més de cinc mil metres de radi abraçaria bona part del paisatge urbà. Ens permetem elevar aquest suggeriment a l'Arquebisbat i als estaments responsables, que fóra el coronament de la funció d'aquest bronze emblemàtic que perdurará, sens dubte, per molts segles, recordant a la ciutat que la Mercè, de qui porta el nom la campana, vetllaria per la Pau de la ciutat i quin signe figura escrit al faldó de la campana en 25 llengües diferents.

Gaspar Vilarrubias i Codina

Mitjans de comunicació al servei de la persona

■ Roma va acollir un congrés sobre paràboles i mitjans

ROMA.— «Paràboles mediàtiques. Fer cultura en el món de la comunicació» va ser el títol del congrés anual dels operadors de la comunicació de les diòcesis italianes, que es va celebrar a Roma del 7 al 9 de novembre. Un miler de persones van assistir a aquest simposi que durant tres dies va intentar posar en relleu les dificultats que l'Evangeli troba avui per inculturar-se en un món configurat pels mitjans de comunicació.

En aquest congrés de la Conferència Episcopal Italiana, el Papa va voler fer sentir la seva veu i va criticar els excessos dels mitjans i les mancances ètiques. En l'audiència als participants del congrés, el Sant Pare va dir que «cal insistir en la finalitat primària dels mitjans de comunicació, que no és altra que la d'estar al servei de les persones». Per al Papa, cal que hi hagi regles que garanteixin el pluralisme als mitjans. Joan Pau II va dir que

de mitjans catòlics i d'institucions de comunicació d'arreu d'Europa com Bruno Frappat, director del diari francès *La Croix*, i el bisbe Crispian Hollis, expresident del Comitè de Mitjans de les Conferències Episcopals Europees. Per al bisbe Hollis, cal admetre que estem en una cultura feta pels mitjans, circumstància que empeny a polir el llenguatge i la manera de presentar-se a la societat. Bruno Frappat va explicar la trajectòria de *La Croix* i va demanar periodistes valents, entusiastes i amb professionalitat i creativitat.

El cardenal Joseph Ratzinger va ser un dels ponents.

demanar una fe «crítica i valenta» que sàpiga dir no als «irenismes fàcils» i a les degeneracions de la cultura. En aquest sentit va dir que, des de sempre, «l'Evangeli ha vingut acompanyat per elements anticristians» i va lamentar que la cultura actual s'allunyi del cristianisme. Ratzin-

ger va fer una descripció dels aspectes que, segons ell, amenacen la cultura: «Els atacs a la família fonamentada sobre el matrimoni, la reducció de la fe a una realitat subjectiva, la fragmentació i la reducció de l'*ethos*.»

Per la seva banda, el director del diari *Avvenire*, Dino Boffo, va denunciar «l'emergència en què es troba l'Església davant de la cultura difosa dels mitjans». Per a Boffo, el problema de l'Església i els mitjans no es resol multiplicant aquests últims, sinó «valorant positivament la influència dels mitjans en la consciència del públic». Va criticar sense complexos algunes de les emissions televisives italianes i va lamentar-se de «la intrusió de l'espectacle en els telenotícies».

El congrés, que va aplegar més de mil operadors de la comunicació social d'Itàlia i d'altres indrets europeus, va acabar amb el desig de treballar de manera més unificada i estructurada, i amb la voluntat d'entendre el llenguatge i la lògica dels mitjans.

Giuseppe Betori, secretari general de la Conferència Episcopal Italiana, va exposar la situació en què es troba l'Església avui: «La trobada entre l'Evangeli i el món passa avui pels mitjans, i això no ens ha de fer por.» No obstant això, va afegir, calen noves competències, opcions més valentes i creativitat. En definitiva, cal una «conversió cultural», va sentenciar.

Miriam Díez Bosch

«Per al Papa, cal que hi hagi regles que garanteixin el pluralisme als mitjans»

els mitjans de comunicació són «instruments potentíssims que si es fan servir malament produeixen efectes devastadors en les consciències i en la vida social».

«L'absència de control i de vigilància no és garantia de llibertat», va puntualitzar el Pontífex, que al mateix temps va confirmar que «la comunicació ha de tenir al centre la dignitat de la persona, la capacitat d'ajudar a afrontar els grans interrogants de la vida humana i el compromís a servir amb honestat el bé comú».

Al congrés hi van participar directors

Ratzinger: la fe no s'acomoda a la cultura

Per al cardenal Joseph Ratzinger, que va oferir una de les ponències principals, «la fe està oberta a tot allò que hi ha de pur, gran i noble» de la cultura, sense significar, però, que evangelització es pugui confondre amb assimilació a la cultura. Ratzinger va recordar que la fe té punts de contacte amb la cultura, però que molt sovint aquesta fe és oposició a la cultura dominant.

El cardenal bavarès, prefecte de la Congregació per a la Doctrina de la Fe, va

Ramon Llull, un contemplatiu en acció

ROMA.— L'Associació Catalans a Roma, presidida pel jesuïta Josep Maria Benítez, va organitzar un acte en honor a Ramon Llull en el dia de la seva festivitat, que va consistir en una missa presidida pel cardenal Giovanni Cheli i una conferència sobre Llull i el franciscanisme.

Una quarantena de persones va participar a la celebració eucarística en honor del beat Ramon Llull, que va tenir lloc el 27 de novembre a la basílica romana de Sant Cosme i Damià. El cardenal Cheli va presidir la missa, concelebrada per una vintena de sacerdots.

En la conferència prèvia a la celebració, el franciscà José Antonio Merino, professor a l'Ateneu Pontifici Antonianum, va subratllar «l'optimisme» racionalista de Ramon Llull i va recordar que el beat Llull no va ser un professor universi-

tari de l'estil de sant Tomàs, sinó que representa «l'Escolàstica popular de l'edat mitjana». En Llull, franciscà terciari, la contemplació i l'acció, la reflexió i la vida, són un tot inseparable. Merino va oferir el camí de Ramon Llull com a «via vàlida de convivència, de pensament civilitzat, ecumènic i veritablement humà».

Merino va recordar les afinitats entre el franciscanisme i Llull, i les va il·lustrar amb explicacions de diferents obres del beat mallorquí. Merino va dir que «el pensament lul·lià no ha estat erràtic ni isolat, sinó que pertany a la comunitat franciscana». Finalment, el pare Gabriel Ramis, postulator de la causa de beatificació de Ramon Llull, va recordar que «Llull no és arqueologia: és profecia». (M.D.B.)

LES RECEPTES DE

JOAN
Villaró

Era per Nadal

Recordo que era per Nadal i, en alçar la tapa de la safata amb gotetes d'humitat condensades al seu voltant, el meu pare va fer un sospir de satisfacció en contemplar la daurada polla d'india —que és millor que el gall dindi— que semblava que deia:

«Mengeu-me.»

L'olor densa del rostit s'elevava fins a arribar a la porta d'entrada del menjador, que donava al carrer només separat per un rebedor petit. L'aroma que despertava les nostres papil·les gustatives es barrejava amb les flames vermelles que sortien de troncs ben apilats contra la paret de la llar de foc.

Nina, la petita gosseta blanca asseguda sobre el coixí del sofà semblava dir: «No em guardareu res d'aquesta au, reina de les festes?»

ESCOLA DE CUINA JOAN VILLARÓ

c/ Emili Botey, 5, local 2 - 08400 Granollers

Tots els interessats a adquirir el seu llibre *Aprèn amb mi* truqueu al tel. 938 793 402.

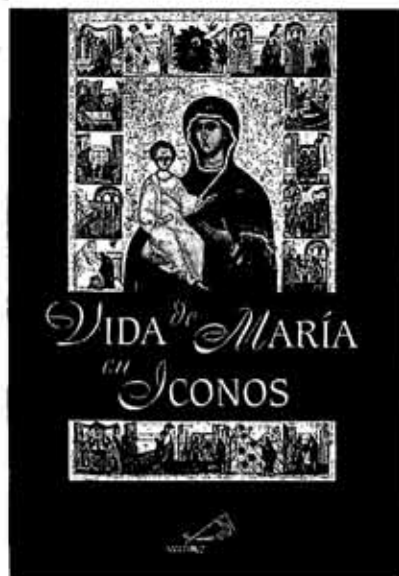
LLIBRES

Vida de Maria a través d'icones

Aquest llibre presenta originals i boniques icones orientals, com tesselles d'un mosaic disposades per formar la vida de la Mare de Déu. Cada icona va acompanyada d'un comentari que guia el lector en la interpretació de les imatges i els símbols. Es tracta d'una vida de Maria narrada amb l'ajut dels escrits dels Pares de l'Església ortodoxa i amb els himnes i càntics més bonics de la litúrgia bizantina. El camí de la bellesa permet entrar en el cor del misteri cristià i deixar-se fascinar per la Mare de Déu que porta el Nen, el mostra i el lliura als creients. Segons s'afirma en la introducció, «la veritable icona de Maria no és la naturalista o renaixentista, que la representa com

una dona bella amb un nen preciós, sinó el que manifesta el seu misteri, és a dir, el que adreça el cristià al coneixement i a l'amor del Fill, del seu Esperit i del Pare». La icona russa gaudeix d'un reconeixement absolut en el món de l'art, gràcies a l'especial conjuminació de riquesa espiritual, bellesa artística i desenvolupament de tècniques i estils pictòrics relativament inusuals. La tècnica i el simbolisme del color, la disposició de les figures i els motius representats provoquen, no tan sols admiració estètica, sinó que interpel·len l'esperit i converteixen la icona en vehicle de pregària i d'elevació espiritual i moral. (C.C.)

Vida de Maria en iconos. Editorial San Pablo, Col·lecció Lumen, Madrid 2002, 151 pàg.

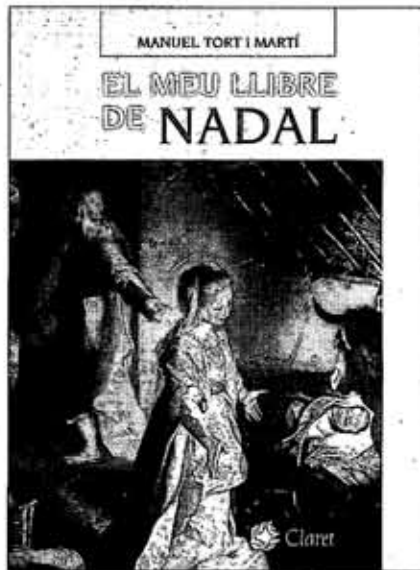

Afirmació de tendresa i esperança

La poesia nadalenca de Manuel Tort és, per damunt de tot, una afirmació rotunda de l'esperança i de tendresa. Any rere any l'autor manté viva aquesta il·lusió malgrat els innombrables entrebancs de tot tipus que la tendresa ha d'afrontar a cada pas perquè es

pugui fer realitat l'esperança. Per tant, en aquest llibre el lector trobarà, d'una banda, tendresa poètica, i, de l'altra, realisme crític fet pregària i fet esperança. Aquests són els dos trets característics que Manuel Tort posa clarament de manifest en *En el meu llibre de Nadal*. El volum s'estructura en cinc grans apartats: poemes, proses, Nadal amb els enamorats, himnes i apèndix. Dins del primer bloc destaca la poesia titulada *L'infant t'ha somrigut*. L'estrofa inicial diu així: «L'infant t'ha somrigut. Ara el teu cor / és un bressol vivent. L'estimes tant! / Daries tot el món si aquest instant / fos l'aigua d'un torrent que mai no mor.» (C.C.)

Manuel Tort i Martí, El meu llibre de Nadal. Editorial Claret, Col·lecció Els Daus, Barcelona 2000, 54 pàg.

Recuperar l'essència de la fe

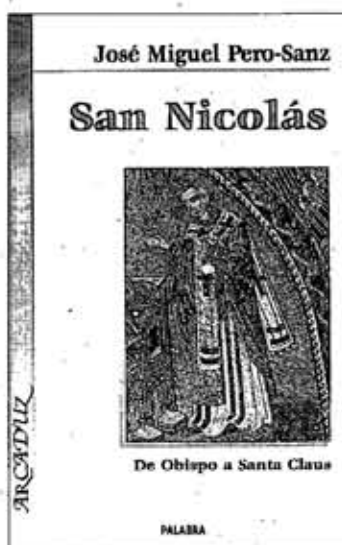
Les reflexions que recull aquest llibre no tenen grans pretensions, ni filosòfiques ni literàries. L'objectiu del seu autor, el sacerdot Juan Pedro Ortuño, és ajudar el lector a viure més profundament la vida quotidiana. Aquestes reflexions neixen de qüestions essencials per als creients: la pregària, la creu, l'amor, la humanitat de Crist, la vida de l'Església, etc. «Les ofereix l'autor —escriu Mons. César A. Franco Martínez, bisbe auxiliar de Madrid, al pròleg— amb la senzillesa de qui les ha rebut en el silenci. No en un silenci qualsevol, sinó en el silenci del pessebre, la càtedra de la Paraula encarnada.» Són meditacions escrites des de la llum que aporta el misteri de l'Encarnació. «Animo el lector a entrar amb l'autor en el silenci del pessebre per recuperar l'essencial de moltes coses perdudes o simplement ensopides. Es tracta d'un silenci actiu que ens deixa en el llindar de l'adoració del misteri de Déu i del misteri de l'home, que sempre van units», afirma Mons. Franco. (C.C.)

Juan Pedro Ortuño Morente, El silencio del pesebre. Scire-Balmes, Col·lecció Temas Perennes, Barcelona 2002, 118 pàg.

La devoció a sant Nicolau

Sant Nicolau va ser bisbe de Myra, ciutat d'Àsia Menor (actualment Turquia) en temps de l'emperador Constantí. Des de l'any 1087 les seves relíquies es veneren a Bari (Itàlia). Pocs sants han suscitat tanta devoció com Nicolau entre els cristians, d'Orient i d'Occident. El tenen com a patró països, regions i localitats, on s'aixequen milers de temples en honor seu i milions de fidels recorren a la seva intercessió. La seva iconografia és de les més riques a tota la cristiandat. En la seva versió més «secularitzada» (Santa Claus), és el bondadós portador de regals per a nens de diverses latituds. Així, la seva biografia i el relat dels seus miracles han adoptat elements legendaris o agafats d'altres personatges. En aquesta biografia, el sacerdot i filòsof José Miguel Pero-Sanz distingeix allò històric d'allò apòcrif i d'allò simplement llegendari. Amb això afavoreix una devoció al sant bisbe de Myra sòlidament fundada. (C.C.)

José Miguel Pero-Sanz, San Nicolás. De obispo a Santa Claus. Editorial Palabra, Col·lecció Arcaduz, Madrid 2002, 317 pàg.

Cuixetes de gall dindi amb calamars

INGREDIENTS:

4 cuixetes de gall dindi
1 cullerada de curri
oli, calamars, pa fregit,
2 cullerades d'ametlles
1 anxova
1 rodanxa de pinya
5 alls, llet, sal, pebre
i brandi

PREPARACIÓ:

Primer prepareu una salsa amb aquests ingredients: dos trossos de pa fregit, dues cullerades d'ametlles torrades, una anxova, una rodanxa de pinya en almívar i cinc grans d'all que haureu escalivat a part. Cobriu-ho tot de llet i afegiu-hi sal, pebre i dues cullerades de brandi. Tritureu-ho ben fi. (Si la salsa resulta massa líquida, afegiu-hi una mica més de pa fregit.) Reserveu-la. Salpebreu quatre cuixes de gall dindi i fregueu-les amb una mica de curri. Després fregiu-les amb oli. Quan estiguin tovetes, incorporeu-hi la meitat del pes de la carn en rodanxes de calamars. Aboqueu la salsa per sobre de les cuixetes ja escorregudes d'oli i deixeu-les uns cinc minuts que facin xup-xup.

El llibre de la setmana

Com viu avui Crist a la seva terra?

Un llibre de José María Javierre, tracti del que tracti, sempre garanteix dues coses fonamentals, interès i simpatia. L'estil és l'home més que mai en ell, i en els seus escrits es trasllueix sempre el dinamisme que no l'abandona mai, i la facilitat de paraula i de ploma, l'exuberància de les seves imatges, i la gran quantitat de recursos que fa servir quan s'enfronta als mitjans de comunicació social. Com en el *Soneto* sobre l'amor, de Lope de Vega, aquí puc dir, qui ho ha provat, ho sap. Treballar al seu costat durant un temps és suficient per apreciar aquestes qualitats, que anoto abans d'abordar el seu suggeridor i breu llibre sobre el país de Jesús.

Perquè l'encàrrec, que sembla que li va fer el director del diari andalús per al qual treballava, pot ser ficció o realitat, tant se val, el que és cert és que en unes quantes pàgines ha aconseguit una sèrie de reportatges sobre Israel, en els quals, a més d'estar vius l'Israel i la Palestina d'avui, també hi és present Jesús sempre.

Peraixò a la capacitat d'inventiva uneix la capacitat de recreació simultània del que va ser aleshores, i és ara, el paisatge en el qual fa vint segles va viure Jesucrist,

amb totes les connotacions de realisme i de veritat d'un país esquinçat per les lluites, i la crueltat d'uns odis radicals.

És una mena de superposició de plans, en els quals podem llegir, simultàniament, l'últim diari amb les últimes notícies sagnants, i el que van escriure les comunitats dels sinòptics, o els records de Joan a Patmos.

I no es tracta d'una exageració retòrica, malgrat que Javierre té facilitat per inventar i per fantasiar gairebé sense mesura; el que ell diu és l'autèntica veritat, petita o gran, tal com la va experimentar en aquests dies de viatge amb la màquina d'escriure a coll, sense amagar res del que va veure, i sense dissimular res del que va experimentar. Un viatge de periodista al qual no se li escapa cap perfil que pugui

interessar, però al mateix temps, és l'itinerari d'un creient que sap que les seves línies poden ser alguna cosa més que un reportatge fred o apassionat.

Per això *Busco a Jesús de Nazaret* és una crònica original sobre l'actualitat, sense subterfugis i sense escàndols farisaics. Però sí, certament, amb molt de dolor.

Perquè el que impressiona més d'aquestes pàgines breus és la sinceritat i l'espontaneïtat posades al servei de la veritat, i d'una bona ploma. La seva visió del país de Jesús i el descobriment constant de les seves empremtes és un viatge que apassiona, i val la pena fer, almenys una vegada, per comprendre el que passa avui a la terra de Jesús. No es podrà separar mai l'Evangeli, i el Jesús que hi viu, d'aquells paratges en els quals Ell guaria leprosos, multiplicava els pans, ressuscitava els morts i evangelitzava els pobres. Javierre ens ho recorda, i cal

agrair-li que hagi corregut els riscos que diu que va córrer per deixar-nos aquest testament literari/creient que ens apropa més a Jesús.

Una autèntica «aplicació de sentits» ignasiana d'una actualitat sorprenent.

Cristóbal Sàrrias

Catalunya Cristiana
Una xarxa per a l'evangelització

Subscribiu-vos-hi ara
només per 80,60€ l'any

Desitjo subscriure'm al setmanari CATALUNYA CRISTIANA durant un any (52 números)

Edició en català ☐ Edició en castellà ☐

Nom Cognoms

Adreça Població

D.P. Tel. N.I.E.

FORMA DE PAGAMENT

☐ Amb un únic pagament de 80,60€ per any

☐ Amb dos pagaments semestralment de 40,30€

☐ Domiciliació bancària (Ompliu l'ordre de domiciliació)

☐ Xec nominatiu que adjunto

Senyors,
Els prego que, a partir d'ara, i fins a nou avis, carreguin al meu compte els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA".

Titular Data

Entitat

Oficina

DC

Compte

Signatura del titular del compte

Envieu aquesta butlleta a nom de:
CATALUNYA CRISTIANA
(Departament de Subscripcions).
Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona
Tel. 934 092 810 - Fax 934 092 820

La sardana i la dansa.

Segona edició del «Diccionari de Compositors de Cobla»

D'ençà del 1994, els estudiosos i aficionats al fet sardanista, així com els informadors i qualsevol altra persona interessada en aquest àmbit de la creació artística, disposen d'un diccionari que els ha permès una aproximació efectiva per conèixer aquesta realitat tan complexa com tangible que envolta els homes i les dones que han emprat la cobla com a mitjà d'expressió de la seva creativitat. Aquest és un treball certament laboriós que de forma pacient però constant han anat fent Carles Riera, Josep Maria Serracant i, fins a la seva mort, esdevinguda el mes d'agost del 2001, Josep Ventura.

El 1994 es va publicar, doncs, la primera edició d'aquest diccionari promoguda pel Grup d'Informadors Sardanistes de Catalunya. Ara, novament el mateix grup, el GISC, acaba de treure una segona edició d'aquesta obra que és, sens dubte, un treball personal i directe de recopilació

i de catalogació, així com de revisió de les diferents entrades d'aquest diccionari i també d'ampliació i d'actualització amb l'objectiu d'aconseguir l'abast màxim possible sobre referències d'autors de música per a cobla. Amb l'ampliació i actualització de continguts que s'hi ha fet, aquest diccionari esdevé el compendi més exhaustiu d'autors de sardanes i música per a cobla amb un total de 2.030 entrades.

La presentació del *Diccionari d'autors de sardanes i de música per a cobla* tindrà lloc el dia 22 de desembre, al matí, a Barcelona, tot coincidint amb la celebració de l'Aplec Nadalenc de Sardanes al parc de la Ciutadella. Ara, però, es troba ja a moltes llibreries de Catalunya i també es pot aconseguir adreçant les comandes directament a GISC, apartat de correus 198, 17850 Girona; o bé a través del correu electrònic a gisc@garonuna.com. El preu és de 18 euros. (C.C.)

Pensadors cristians del segle XX (77)

Mare Angèlica: evangelitzar des dels «mass-media»

DEL CONVENT A LA TELEVISIÓ

Rita Antoinette Francis neix a Clanton (Ohio, EUA) el 1923. S'educa en el si d'una família catòlica i als 21 anys decideix abraçar la vida religiosa com a monja de clausura. Ingressa l'any 1944 a l'orde de les Franciscanes del Santíssim Sagrament a Cleveland (Ohio).

El 1962 funda el monestir de Nostra Senyora dels Àngels a Birmingham (Alabama). Deu anys després inicia des d'allí el seu apostolat dels llibres. Aquest apostolat consisteix a distribuir milers de llibres catòlics arreu del món. La distribució arribarà a 38 països i depassarà el milió i mig d'exemplars.

El 1981 funda la primera cadena de televisió per cable per via satèl·lit de l'Església catòlica: Eternal Word Television Network (EWTN). L'objectiu fonamental d'aquesta cadena televisiva és oferir a l'ésser humà un sentit transcendent de la vida a través dels mass-media actuals. En el fons hi ha el desig de transmetre el missatge d'esperança i pau de Jesús de Natzeret al món sencer.

I per si el projecte televisiu fos poca cosa, el 1989 la mare Angèlica decideix fundar a Roma l'estació de ràdio WEWW. Es converteix en poc temps en l'estació de senyal de ràdio d'ona curta en mans privades més gran del món.

A L'AVANTGUARDA

El 1995, després d'una visita al santuari del Diví Nen Jesús de Bogotà (Colòmbia), la mare Angèlica rep la inspiració divina d'edificar un temple. El 1999 s'acaba la construcció d'aquest temple i d'un nou monestir a Hanceville (Alabama).

EWTN, el 1996, afegeix un nou servei a Internet. El servei Online compta amb una col·lecció de documentació catòlica i vaticana extensa, notícies diàries i altres

«L'any 1981 la mare Angèlica va crear el canal de televisió catòlic Eternal Word Television Network (EWTN) amb l'objectiu fonamental d'oferir a l'ésser humà un sentit transcendent de la vida fent servir els mitjans de comunicació. Des d'aleshores s'ha convertit en un punt de referència dels testimonis cristians en el món complex dels mass-media.»

fòrums interactius. Gradualment expandeix el servei de ràdio satel·lital a Europa (1998), Àfrica (1998), Canadà (2001) i l'Índia (2002). D'entre els seus programes televisius cal subratllar els següents: *La mare Angèlica en directe*, *Mare Angèlica presenta*, *Una conversa amb la mare Angèlica* i *Alimenta les meves ovelles*.

Actualment la mare Angèlica continua com a abadessa del monestir que va fundar, el de Nostra Senyora dels Àngels a Alabama (EUA). Fins ara ha rebut diversos graus honorífics i uns vint-i-vuit reconeixements (doctora *honoris causa* en Comunicacions per l'Ave Maria College de Michigan, el premi Catòlic de l'Any...). D'entre les obres publicades, més de 53 llibres, destaquem els títols: *Respuestas, no promesas*; *Amanecer en la montaña*; *Hablan espontáneamente con el Señor*; *El esplendor del Padre*; *El poder sanador del sufrimiento*; *Viviendo la oración...*

UNA ESPIRITUALITAT SENZILLA

Mare Angèlica transmet als seus oients i telespectadors una espiritualitat senzilla, però necessària. En un món on l'odi, les guerres i la violència cada dia són més sorollosos, la mare Angèlica desitja contrarestar aquest infern en vida amb un missatge de pau i d'esperança.

Davant de l'ésser humà que pateix i viu desorientat, la nostra monja franciscana vol fer arribar-hi el missatge nítid i profund de Jesús, el fuster de Natzeret. És un missatge transcendent que ens fa mirar cap amunt. Des de la ràdio, la televisió i Internet, la mare Angèlica aconsegueix elevar els nostres ulls a les promeses celestes.

I és que l'home i la dona del segle XXI tenen set de Déu. La mateixa mare Angèlica ens ho recorda: «El món té set de Déu. El meu deure és portar l'Evangeli a tots els racons de la terra. Hem de fer servir els mitjans de comunicació per transmetre'l i sobretot cal utilitzar aquells mitjans davant dels quals les persones passen hores i hores, com ara la televisió.»

La seva espiritualitat se centra en els valors de l'Evangeli i en la necessitat de viure creient en la transcendència d'un Déu que ens estima. I això ho posa en pràctica. La seva programació televisiva no ens ofereix violència, ni diners, ni sexe, sinó una programació constructiva i entretinguda, basada en els pilars de la fe catòlica.

Un altre element de la seva espiritualitat és la contemplació. Veure la necessitat que tenen els éssers humans de Jesús. Recollir forces del Santíssim Sagrament i portar aquest al·lè diví als altres. Aquest és un altre nucli de l'espiritualitat de la mare Angèlica. Sense Jesús tot el seu apostolat

és buit de sentit. Ella mateixa ens ho recorda: «Per davant de tot sóc una contemplativa. Tinc clar que primer és la meua vocació. La meua missió és estar davant del Santíssim Sagrament. No veig cap mena de diferència entre el que jo faig i la feina que fan les meves germanes a casa cuinant o fregant el terra. El meu objectiu no és ser una personalitat televisiva, ho faig perquè és la voluntat de Déu.»

CRISTIANIS EN LA SOCIETAT MEDIÀTICA

El pensament teològic de la mare Angèlica no es defineix per grans abstraccions. El seu valor rau en l'originalitat d'una teologia per a l'acció. En efecte, la mare Angèlica no escatima esforços humans, encoratjada per la força divina, per predicar el Regne de Jesús.

Així, el pensament que emana de la seva profunda espiritualitat es caracteritza per infondre els mass-media d'un sistema de valors evangèlics. En l'era de la informació en què ens situem, informar sobre l'Evangeli i la religió sembla obsolet. La mare Angèlica ha aconseguit que el missatge cristià sigui nou. La presència cristiana en els mitjans és una de les claus de la seva teologia: fer present Crist Ressuscitat enmig del brogit del món.

Un altre pilar de pensament és donar vida amb la Vida a l'oient i al telespectador. Sense un missatge que ompli els cors humans la mare Angèlica no hauria aconseguit el que està aconseguint, l'atenció de milions de persones. El llenguatge cristià i atractiu de la mare Angèlica està creant història, una nova mentalitat, una nova manera d'enfocar els mitjans humans.

La mare Angèlica comprèn que els nostres llenguatges no són abstractes, i que no veiem la realitat tal com és, sinó tal com són els nostres llenguatges. Per això aquest llenguatge atorga un sentit determinat a la nostra cultura. Crea cultura. En aquest sentit, la mare Angèlica redescobreix la teologia de la cultura dels mitjans moderns, la finalitat dels quals continua sent promoure la cultura de l'Evangeli i dels valors com el sí a la vida, el diàleg ecumènic, la construcció social des de la pau i la perspectiva transcendent, entre molts altres.

Malgrat que la cultura del zàping desplaça les masses de les grans tradicions religioses, l'experiència cristiana encara continua vigent en mans de testimonis d'esperança que, com la mare Angèlica, saben comunicar un sistema de valors i explicar el que és essencial per a la societat, enmig dels nous areòpags del segle XXI.

Joan Manuel Gutiérrez Delgado

Escriptor i humanista (stein@mixmail.com)

MANUEL TOVAR FEIJOO

que morí el 24 de desembre del 1999
en la pau de Crist
tal com havia viscut.

*Un dia tornarem a estar junts joiosos en la
presència de Déu i serà per sempre.*

La teua esposa, Maria Teresa Mercader

(Les misses commemoratives se celebraran el 24 de desembre a les 12 h i l'1 de gener a les 11.30 h a l'església de Santa Anna de Barcelona i també a la missa conventual del monestir de Montserrat el 24 de desembre i l'1 de gener a les 11 h.)

Què passa amb les neurones a l'adolescència?

Ben bé que ho saben els pares. I també els mestres. En arribar a l'adolescència molts que quan eren infants no presentaven problemes als seus educadors de cop es tornen insolents i difícils de tracte. «N'estic tip, d'això», «no em dona la gana», «deixa'm en pau»... són sortides habituals en els nois i noies de 12-16 anys. Aquesta actitud tan generalitzada no podria tenir una causa fisiològica? Això és el que van pensar uns neuròlegs americans, i en van fer un estudi amb tota regla que han publicat ara a la revista *Brain and Cognition*. El cap de l'equip que ha fet la investigació es diu Robert McGivern i és de la universitat de San Diego. Quin ha estat el resultat de la seva recerca? Que a l'entrada de la pubertat al cervell humà s'hi fa una activitat tan intensa que els jovenets no poden o no saben controlar; es troben incapaços de processar tota la informació que els arriba de l'entorn i això afecta les seves emocions i els fa tenir una certa insociabilitat. A més la «lectura» que fan de les situacions socials que els envolten els fa sentir com si la injustícia ho dominés tot i això fa que es posin en una actitud de rebel·lia.

L'estudi neurològic que han fet McGivern i els seus col·laboradors ha estat amb 300 individus d'entre 10 i 22 anys. Així han comprovat l'evolució emocional al llarg de l'adolescència. Un experiment consistia a mostrar-los

ganes de tenir-los, i això els produeix antagonisme intern.

El professor de la universitat autònoma de Madrid Francisco Rodríguez-Santos, neuropsicòleg, diu que aquesta investigació americana «ve a donar suport a la idea que durant el temps que es desenvolupa l'escorça prefrontal es produeixen reajustaments en el cervell que afecten el processament de les funcions d'aquestes àrees».

Conseqüència: molta comprensió i paciència a l'hora d'educar adolescents. No donar gaire importància a les seves actituds de rebel·lia. L'amor ho pot tot, ja ho sabem, sobretot l'amor autènticament cristià.

imatges de rostres i de paraules, o de les dues coses alhora, i havien de dir les emocions que hi creien veure, com enuig, tristesa, ira, goig o indiferència. I comprovaren que en el pas de 10 a 11 anys la velocitat d'identificació baixava en un 20% i no es recuperava fins als volts dels 18 anys. A més l'estudi neurològic els mostrà que entre els 11 i 17 anys hi ha com una «remodelació» del cervell que fa que les respostes neuronals siguin més confuses i se senti més aviat el mal humor. Diuen també que, sobretot a les civilitzacions occidentals, a la disfunció afectiva pot contribuir el fet que es troben en aquesta edat sense cap paper important a realitzar en la societat i senten

Per Francesc Nicolau, professor de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya

Actualitats científiques

Teories evolucionistes i ciència de l'evolució

El títol d'aquest capítol és el mateix del llibre de Peter J. Bowle, *The Eclipse of Darwinism* (1983) publicat per la Universitat Hopkins dels Estats Units. N'existeix una edició castellana, *El eclipse del darwinismo* (Ed. Labor, Barcelona, 1985), que porta de subtítol: *Teorías evolucionistas antidarwinistas en las décadas en torno a 1900*. Aquesta expressió d'«eclipse del darwinisme» no és original de Bowler. Està manllevada del llibre de Julian Huxley (nét de Thomas Huxley, el famós «bulldog de Darwin»), *Evolution: The Modern Synthesis* (1942). L'obra de Bowler (286 pàgines a l'edició espanyola) és una ressenya històrica del que passà a finals del segle XIX i inicis del XX amb la doctrina darwinista. En aquesta època hi hagué una davallada entre els biòlegs en l'acceptació del mecanisme darwinista de la selecció natural per explicar l'evolució, cosa que motivà l'increment de teories alternatives, ja que el fet evolutiu ja no era pas negat per la gran majoria dels autors.

Les objeccions al darwinisme s'anaven multiplicant: les inexplicades estructures no adaptatives (Carl von Nägeli i Joseph T. Cunningham), la regularitat de l'evolució (Mivart), la incapacitat de la selecció natural per explicar òrgans nous (com passar de no tenir ulls a tenir-ne), l'herència barrejada (Fleeming Jenkin), etc., anaven fent pes cada vegada més i els darwinistes ja no tenien un front unit contra els seus oponents. La decadència del darwinisme va ser notable. L'alemany Eberhart Dennert ja en veia la desaparició i va publicar *Von Sterbelager des Darwinismus* («Del llit de mort del darwinisme»), llibre que va ser molt llegit als Estats Units en la seva traducció anglesa del 1903 (*At the Deathbed of Darwinism*), però exagerava, perquè hem de reconèixer que, a mort del tot, no hi arribà.

Quines van ser les alternatives que es presentaren? Tres principalment: evolució dirigida per Déu (evolucionisme teista), adaptació amb herència de caràcters ad-

21 L'eclipsi del darwinisme

quirits (lamarckisme) i una tendència o força evolutiva interna dels organismes (ortogènesi).

Evolució teista

La primera alternativa de les tres va ser defensada per un bon grup d'autors. Fonamentalment era una teoria que afirmava que només una acció de Déu que fes que les variacions no es produïssin a l'atzar sinó segons un disseny diví que les dirigís cap a un objectiu determinat, que era l'aparició de l'home i dels animals que li serien útils, podia explicar la regularitat del fet evolutiu.

Louis J. R. Agassiz (1807-1873) en va ser un precursor. Era suís, natural de Mottier (cantó de Friburg). Va estudiar anatomia comparada i medicina a Zuric i Heidelberg, i filosofia a Munic. Es va graduar en filosofia (1829) i en medicina (1830). El 1846 es traslladà als Estats Units a fer de professor a la universitat de New Cambridge. Pels seus treballs merescué el 1859 un premi de l'Acadèmia de Ciències de París. Va fer investigacions geològiques per Amèrica del sud i morí al Cambridge americà. Era partidari del fixisme de Cuvier. Creia en la sèrie de catàstrofes que s'han esdevingut a la Terra fins a l'aparició de l'home. Veia que l'objectiu de la creació era la creació de l'home. Per la seva autoritat com a científic famós va influir en els naturalistes evolucionistes americans, tant en els que recorregueren al disseny diví per explicar l'evolució com en els que es decantaren pel lamarckisme. D'aquests en parlarem al capítol següent.

Dels americans evolucionistes teistes el més representatiu va ser Asa Gray. Admetia la selecció natural i per això se sol citar com l'introduïdor del darwinisme a

Amèrica. Però hi afegia la idea del disseny diví d'Agassiz. A la seva obra *Darwiniana* (Nova York, 1876) afirma que qualsevol procés que faciliti l'adaptació d'una espècie al seu medi ambient és un signe de la benvolença divina; un creador benvolent ha dirigit d'alguna manera la variació dels resultats beneficiosos.

D'Anglaterra podem citar quatre autors que, considerant insuficient la selecció natural, recorren també al disseny diví director de l'evolució per poder-la explicar: el duc d'Argyll (George J. Douglas Campbell) que publica el 1866 *Reign of Law* («Regne de la llei») afirmant que el disseny diví es realitza a través d'un procés de llei natural i tot el que passa durant el curs de l'evolució era predeterminat per Déu. Richard Owen, que en la seva *Anatomy of vertebrates* del 1866 diu que el procés evolutiu és una seqüència de transmutacions ordenades per Déu (teoria de la «derivació»). St. George Jackson Mivart, que a *Genesis of Species* diu que l'evolució s'ha d'haver fet per salts discontinus, provocats potser per estímuls externs però dirigits segons un pla intern establert a la vida pel Creador. I William B. Carpenter, que a l'article *The Argument from Design in the Organic World* de 1884 parla d'una evolució planificada per Déu amb una sèrie de testimonis biològics.

La influència del que digueren aquests autors no es pot menystenir en l'ambient que s'anà formant contra una selecció natural que, segons els darwinistes purs, actua cegament a l'atzar.

Què hi podem dir nosaltres?

No podem pas posar-nos en contra

d'aquests autors per haver invocat la providència o un disseny diví en el fet de l'evolució. També ho hem d'afirmar nosaltres. Però aquí cal distingir i precisar. No és el mateix una intervenció del Creador amb una actuació immediata que fa que es produeixi el canvi, que una acció mediata, en el sentit que ja va preveure tot el que passaria quan va establir les lleis de biologia i va deixar que tot succeís sense noves intervencions «sobrenaturals» (és l'adjectiu que posen a les accions divines immediates certs científics oponents). La nostra opinió és que és demanar massa que Déu anés intervenint modificant el curs de la natura per poder-lo orientar segons el seu disseny diví. Per consegüent, si algun d'aquests autors ho entenia així, no hi estem pas d'acord. Creiem que diu molt més a favor de l'omnisciència i omnipotència divines afirmar que Déu va establir les lleis de la natura de manera que fessin el seu curs sense haver-hi de fer ja miracles (accions per sobre o contra les lleis naturals). Ell ja sabia què passaria i es compliria sense més el seu disseny d'arribar fins a l'home. No hem de pensar en un «Déu tapaforats».

En aquest sentit no és científic voler explicar l'evolució per un «disseny diví». La ciència ha d'esbrinar les causes naturals que han portat a l'evolució que veiem i no cal parlar d'intervenció immediata de Déu quan es fa purament ciència. I això ho ha de tenir en compte tot científic per creient que sigui. Recordem allò de Laplace. Quan presentà la seva *Mécanique céleste* a Napoleó, aquest li digué que no hi veia el nom de Déu per enlloc i el matemàtic respongué: «No he tingut necessitat d'aquesta hipòtesi.» Era ateu Laplace? No. Volia dir que el curs del sistema solar es podia explicar per les lleis de la física sense fer-hi intervenir una acció positiva de Déu de tant en tant, que era el que havia suposat Newton per explicar l'estabilitat del sistema solar, i això Laplace acabava de demostrar que era innecessari. Aquí creiem que es pot dir una cosa semblant.

2

Diumenge 22

08.45 *Tiempo de creer* (programa protestant). Programa dedicat a les manifestacions religioses de la comunitat musulmana, jueva i evangèlica.

09.30 *Pueblo de Dios* (repetició del dilluns 16)

«Los hijos de la tierra.»

10.00 *Últimas preguntas*

«Navidad en Belén.»

Entrevista a Sobhy Makhoul, secretari del patriarcat maronita de Jerusalem.

10.25 *Testimonio*

«Mercedarios, sacerdotes entre rejas.»

Juan José Galve uneix en el seu testimoni la història de la seva vocació sacerdotal i les claus del carisma mercedari.

10.30 *Santa Missa*

Amb la participació de la coral parroquial Santa Quitèria de Vilanova del Vallès (Vallès Oriental), sota la direcció de Pelegrí Bernial.

(Director i celebrant habitual: Mn. Manuel Valls i Serra; coordinador: Víctor Subirana.)

Dilluns 23

17.15 *Pueblo de Dios*

«Lábrea, memoria y futuro.»

Dimarts 24

24.00 *Missa del Gall*

Santa Missa de la Nit de Nadal. Homilia del Sant Pare.

Dimecres 25

11.00 *Missa de Nadal* (sense confirmar)

12.00 Tradicional benedicció *Urbi et orbi* des de la basílica de Sant Pere de Roma.

TV 3

Diumenge 22

08.15 *Signes dels Temps*

«Nadal a la Catalana.»

La Catalana és una de les zones més oblidades de l'àrea metropolitana. Un barri de Sant Adrià de Besòs que els pròxims anys viurà una profunda transformació urbanística. El programa emet un reportatge sobre el pessebre vivent que cada any per Nadal organitzen els veïns de la Catalana.

Altres temes:

—Conversa sobre Jesucrist, amb el director de Cristianisme i Justícia, Francesc Riera.

—Comentari de llibres, amb Jaume Reixach.

—Comentari de cinema, amb Jordi Cabanes.

—Comentari de l'Evangeli de diumenge.

(Dirigit per Francesc Rosaura i presentat per Teresa Pou.)

Signes dels Temps repeteix l'emissió la nit del diumenge al dilluns, a partir de les 02.00 h per TV3; el diumenge a les 10.30 h pel Canal TVC Internacional i pel Canal TVC Sat.

33

Dimarts 25

12.00 Retransmissió de la missa des de la catedral de Vic.

TVM

Divendres 20

20.30 *Creure avui*

Espai Cultural, coordinat per Quim Amargant i Lluís Hugas amb el tema dels pessebres; l'entrevista d'actualitat de Ramon Salicrú; l'agenda coordinada per Montserrat Romaguera; el temps de reflexió, un comentari de l'Evangeli fet per les clarisses de Mataró.

Programa presentat per Stefi Leonardi i coordinat per Ramon Safont-Tria. El programa repeteix l'emissió el dilluns a les 13.30 h.

Més TV

Cada diumenge

12.00 *Paraula i vida*

Espai que escriu i presenta Mons. Lluís Martínez Sistach. (El programa repeteix l'emissió el diumenge a la tarda cada tres hores).

També s'emet pel Canal Reus TV a partir de les 11.55 (es repeteix cada dues hores).

Canal Berquedà de Televisió

Bona notícia, programa quinzenal que s'emet els dimecres a les 20.15h, el dissabte (migdia) i el diumenge (nit).

www.radioestel.com

Els teus programes a la web, per escoltar-los quan vulguis

Roger de Llúria, 5 • 08010 Barcelona
Tel. 933 010 887 • Fax 933 174 830 • A/e: editorial@claret.es
www.claret.es

Calendari 2003

Punts de llibre per a cada mes

Dotze punts de llibre amb el calendari de cada mes. Cadascun duu una citació bíblica i una imatge suggeridora que poden ser motiu de reflexió.

Edicions en català i en castellà. Format: 6 x 21 cm. 1,36 €

Agenda de la comunitat cristiana 2003

Editorial Claret ofereix novament a les comunitats cristianes la seva clàssica agenda litúrgica de butxaca en català.

L'Agenda de la comunitat cristiana es compon d'un dietari amb dos dies per pàgina, amb el santoral i les lectures de cada dia de l'any; un planning mensual; pàgines de notes i llistat de telèfons.

8,5 x 13 cm. 3,50 €

Els bisbes de Catalunya

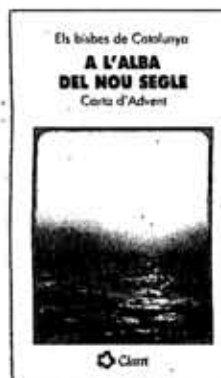
A l'alba del nou segle

Carta d'Advent

En les imatges de l'Església que ofereixen els mitjans de comunicació predominen les referències als aspectes conflictius, la crítica sovint poc matisada i, no rarament, l'atac o el menyspreu.

Conscients d'aquest entorn difícil i fins i tot hostil, els nostres bisbes ens volen convidar a l'esperança. Aquest breu opuscle segueix en la línia que apuntava el document *Arrels cristianes de Catalunya*, exhortant els fidels a avançar decididament cap a una maduresa humana, social i cristiana.

Documents del Magisteri 39. 22 p. 1,50 €

Francesc Riera Figueras

Jesús de Natzaret

Una història de Déu subversiva i subjugant

L'Evangeli no és pas com un telenotícies al qual hem de demanar absoluta precisió informativa, sinó més aviat una catequesi que pretén explicar el sentit de l'esdeveniment Jesús.

L'autor ens ofereix una eina per aprofundir aquesta catequesi que és l'Evangeli, perquè més enllà de les paraules escrites el lector creient pugui arribar a trobar-se ell mateix amb el qui és la Paraula feta Vida.

Eines 27. 224 p. 12,90 €

Anselm Grün

Imatges de Jesús

Anselm Grün ha pintat aquestes cinquanta «Imatges de Jesús» que són com finestres que ens fan veure Jesús amb una llum diferent: imatges tradicionals i altres de desconegudes, fins i tot una mica estranyes a primera vista: Jesús el jueu; Jesús l'itinerant; el Rei; l'amic de les dones; el qui causà divisió... Imatges de Jesús que són alhora imatges de l'home: multicolors com la vida i que no es deixen encasellar.

Les imatges ens mostren quelcom de Jesús que una teologia conceptual no ens pot ensenyar. Ens posen en moviment, ens porten més lluny.

Els Daus 215. 232 p. 15,00 €

Roger de Llúria, 5 • 08010 Barcelona
Tel. 933 010 887 • Fax 933 174 830 • A/e: editorial@claret.es
www.claret.es

5ª CAMPANYA **REIS PER A TOTHOM**

**CAMPANYA DE
RECOLLIDA DE
JOGUINES NOVES
PER A INFANTS
I OBSEQUIS PER
A GENT GRAN**

PUNTS DE RECOLLIDA: CCU - Centre Cristià del Universitariis
VILLARROEL, 81, BAIXOS

Ràdio Estel
COMTES DE BELL-LLOC, 67-69

Càritas
PLAÇA NOVA, 1

**DATES DE RECOLLIDA: DEL 18 DE NOVEMBRE DE
2002 AL 5 DE GENER DE
2003**

PARTICIPA-HI COM A VOLUNTARI/A

**DEL 31 DE DESEMBRE DE 2002
AL 5 DE GENER DE 2003**

PER A MÉS INFORMACIÓ

93 323 33 68

ORGANITZAT PER:

Càritas
Diocesana de
Barcelona

FM 106.6

 CCU.
Centre
Cristià
dels
Universitaris

EL CLERGAT NADIU PROMOU LA IMPLANTACIÓ DE L'ESGLÉSIA ALS PAÏSOS DE MISSIÓ

Direm ben alt:

***Missió
complerta***

AJUDEM ELS SEMINARISTES NADIUS I DIGUEM BEN ALT QUE...

...la llavor ha arrelat i el clergat nadiu és el fruit d'unes terres que necessiten l'ajut de l'Església.

...els missioners passen el testimoni a mans de bisbes i sacerdots nadius.

...el clergat nadiu és el futur de la nostra Església i ara més que mai aconseguirem que les vocacions no es perdin per manca de mitjans.

...100.000 seminaristes joves es preparen per servir els seus pobles ajudats per les **OBRES MISSIONALS PONTIFÍCIES**. També ajudem els noviciats femenins i masculins de Missions.

Enguany aquests quatre Seminaris Majors depenen especialment de la nostra col·laboració per garantir el futur de l'Església en aquests països.

St. Joseph's Seminary Aboke	Lira (Uganda)	180 alumnes
Seminari Major Cristo Sacerdote	La Ceja (Colòmbia)	170 alumnes
Seminari Major Morning Star	Calcuta (Índia)	186 alumnes
Queen of Apostles College Seminary	Tagum (Filipines)	113 alumnes

Constatem que l'ajuda als Seminaris és la millor inversió en favor de les Esglésies joves de Missions

- ☐ **UNA BECA de 1.800 € facilita 6 anys d'estudi**
- ☐ **MITJA BECA de 900 € facilita 3 anys d'estudi**
- ☐ **UN CURS SENCER per 300 €**

**PER A INFORMACIÓ I DONATIUS
adreceu-vos a les Delegacions Diocesanes de Missions de Catalunya:**

08002 BARCELONA C/ Bisbe, 5 Tel. (93) 270 10 14	25003 LLEIDA C/ Cononge Brugulat, 11 Tel. (973) 26 76 39	25280 SOLSONA Bisbat Tel. (973) 48 06 19
43003 TARRAGONA Pla de Palau, 2 Tel. (977) 23 34 12	17004 GIRONA C/ Albareda, 15 Tel. (972) 20 32 97	43500 TORTOSA C/ Cruera, 5 Tel. (977) 44 07 00
	25700 LA SEU D'URGELL Bisbat Tel. (973) 35 00 54	08500 VIC C/ Santa Maria, 1 Tel. (93) 883 26 55

DESEMBRE ÉS EL MES CONSAGRAT A LA IMMACULADA CONCEPCIÓ

Internet

• **PESSEBRES DIGITALS.**— VE Multimedios organitza la IV Exposició de Naixements i Pessebres a Internet. S'hi pot participar enviant una fotografia, dibuix o pintura a navidad@multimedios.org i la mostra es pot visitar a www.multimedios.org/navidad/inscripcion.htm fins al 14 de gener.

Altres bisbats

• **JOSEP PLA.**— Fins al 31 de desembre es pot visitar l'exposició «Josep Pla:

...sóc un illòman», que repassa la vida d'aquest periodista i escriptor nascut a Palafrugell. Lloc: claustre del Carme, pl. del Carme - Maó.

• **CONFER.**— El monjo benedictí Marmerto Menapace impartirà un curs de formació permanent, del 18 al 19 de gener del 2003, sobre *Buscadores de Dios, trabajadores de fraternidad*. El curs té com a objectiu aprofundir en el sentit de la vida religiosa en l'Església i el món. Per participar cal trucar al telèfon 915 193 635 o escriure a conferformacion@planalfa.es

• **RELIGIOSOS CAMILS.**— El Centre d'Humanització de la Salut dels religiosos camils organitza a Ciudad Real un curs sobre *Cómo ayudar en situaciones de conflicto ético en la acción social* (en col·laboració amb Càritas), del 24 al 26 de gener del 2003. Més informació: tel. 918 060 696.

EXPOSICIÓ DE PESSEBRES

• **ASSOCIACIÓ DE PESSEBRISTES DE LLORET DE MAR.**— Fins al 6 de gener al local parroquial, plaça de l'Església. Festius d'11.00 a 14.00 i de 16.00 a 20.00; feiners de 10.00 a 13.00 i de 16.00 a 20.00.

• **ASSOCIACIÓ DE PESSEBRISTES DE TARRAGONA.**— Del 20 de desembre al 7 de gener al Moll de la Costa, Tinglado, 1; festius de 10.00 a 14.00; feiners d'11.00 a 14.00.

• **PESSEBRISTES DE CAN MANSO DE CENTELLES.**— Del 24 de desembre al 6 de gener a la plaça Vella, 3. Festius d'11.00 a 14.00 i de 17.00 a 20.00.

• **AMICS DE L'ART PESSEBRÍSTIC DE PREMIÀ DE MAR.**— Del 25

de desembre al 6 de gener al carrer Aurora, 20; festius i dissabtes d'11.00 a 14.00 i de 18.00 a 21.00; feiners de 18.00 a 21.00.

• **AGRUPACIÓ DE PESSEBRISTES DE MONTCADA I REIXAC.**— Fins al 7 de gener a la parròquia de Santa Engràcia, plaça de l'Església, 9. Festius de 10.30 a 14.00 i de 17.30 a 20.30; dissabtes de 17.30 a 20.30.

PESSEBRES VIVENTS

• **FONTCOBERTA.**— Dies 24, 25, 26 i 29 de desembre. Més informació: tel. 972 582 591.

• **FLAÇA.**— Dia 25 de desembre. Més informació: tel. 696 219 036.

• **SANTA PAU.**— Dies 25 i 26 de desembre. Més informació: tel. 972 262 241.

CELEBRACIONS LITÚRGIQUES DE NADAL

✓ **PARRÒQUIA DE LA CONCEPCIÓ.**— El 24 de desembre, a les 20.00, missa del Pollet (missa de vetlla de Nadal per a nens) amb el cor Camí; pessebre monumental instal·lat al claustre de la parròquia (c/ Aragó, 299 - Barcelona); s'hi representaran també escenes del pessebre.

✓ **PASTORAL DEL SORD.**— El 24 de desembre, a les 24.00, missa del Gall amb llengua de signes per a sords a la capella del Santíssim de la parròquia de la Puríssima Concepció (entrada pel c/ Roger de Llúria, cantonada Aragó - Barcelona).

✓ **TEATINS.**— El 24 de desembre, a les 23.45, vetlla de Nadal amb el *Cant de la Sibilla* (versió mallorquina), cant de nades i missa del Gall. C/ Consell de Cent, 293 - Barcelona.

✓ **CENTRE CRISTIÀ DELS UNIVERSITARIS.**— El 24 de desembre, a les 24.00, missa del Gall a la parròquia de Sant Josep Oriol, c/ Diputació-Villarreal de Barcelona.

✓ **TURBALLOS.**— La comunitat de Turballos convida a participar els dies 24 i 25 de desembre en la celebració de la vetlla i la festa de Nadal. Més informació: tel. 966 516 710 i 966 660 726.

✓ **TEMPLE SANT ANTONI M. CLARET DE VIC.**— El 24 de desembre, a les 20.00, missa vespertina de la vigília de Nadal; a les 24.00, missa del Gall; el 25, a les 11.00, missa de Nadal; el 26, a les 20.00, missa; el 29, a les 11.00, missa solemne de la festa de la Sagrada Família.

✓ **SANTUARI DE MONTSERRAT.**— El 24 de desembre, laudes a les 7.30; misses a les 9.00, 11.00 (conventual) i 12.15; *Salve* i *Virolai*, a les 13.00; vespres a les 18.45; matines a les 22.30, i missa del Gall a les 24.00; el 25, laudes a les 8.30; misses a les 8.00, 9.30, 11.00 (conventual), 13.00 i 17.30; vespres i *Salve* a les 18.00; el 26, laudes a les 7.30; misses a les 9.30, 11.00 (conventual), 13.00 i 17.30; vespres i *Salve* a les 18.45; el 31, laudes a les 7.30; misses a les 9.00, 11.00 (conventual) i 12.15; vespres i *Salve* a les 18.45; vetlla de pregària i eucaristia per la pau a les 22.30.

Casa d'Exercicis
**COVA DE ST. IGNASI
MANRESA**

Programació 1r trimestre

ANY
2
0
0
3

EXERCICIS DE 8 DIES EN GRUP

Del 10 al 19 de gener P. Alfonso Álvarez Bolado s.j. —en castellà—
Del 21 al 30 de gener P. Francesc Roma s.j. —en català—
Del 4 al 13 de febrer P. Manel Casanova s.j. —en català— «EE per a un camí de guarició»
Del 11 al 20 de març P. Jaume Roig s.j. —en castellà—

EXERCICIS PERSONALITZATS DE 30 DIES

AMB ENTREVISTA DIÀRIA
Del 1 al 28 de febrer P. Lau de Balanzó s.j.

ENNEAGRAMA

INICIACIÓ: SESSIÓ 1/3
Del 21 de febrer (vespre) al 23 (tarda) P. Josep Ll. Iriberry s.j.
SESSIÓ 2/3
Del 21 de març (vespre) al 23 (tarda) P. Josep Ll. Iriberry s.j.
AMPLIACIÓ
Del 2 de gener (vespre) al 5 (tarda) P. Josep Ll. Iriberry s.j.

RECÉS

MENSUAL OBERT
Dia 8 de febrer «Jesús: passió pel pare, passió per la fraternitat», Dolors Oller

SEMINARI

Del 7 al 10 de febrer «La via sufí del cor en el jardí de la consciència», Isabel Lozoya
Dia 1 de març «Pares amb fills adolescents», Equip del CCJ
Del 21 al 23 de març «La pregària corporal dels salms», Lluís López

TALLER

Del 15 al 16 de febrer «Acompanyament en la mort i en el dol», Alba Payàs Puigarnau
Del 14 al 16 de març Per a joves de 18 a 25 anys, P. Ernest Botargues, s.j.

TRIDU

DE QUARESMA
Del 7 al 9 de març P. Manel Casanova, s.j.

Per a més informació: Tel. 938 720 422
Fax 938 729 116
a/e: covae@terra.es — web: www.jesuites.net
cova s/n - 08240 Manresa

EXERCICIS ESPIRITUALS

Des del carrer

Són una família d'artistes. D'aquelles que ja no en queden. Els Olguin, col·laboradors del programa infantil Barri Sèsam, gaudeixen amb els seus nins de goma escuma i al mateix temps fan gaudir els més petits. Enguany s'han volgut unir a l'homenatge d'Antoni Gaudí amb un espectacle sobre l'arquitecte genial i més concretament sobre la seva tan oblidada vessant religiosa. Les funcions per als col·legis, que duraran tot el 2003, són els dilluns i dijous al matí, a les 10.00 i a les 11.25, i els dilluns, dimarts, dimecres i divendres, a les 15.30. Per a esglésies, grups de catequesi i públic en general, hi ha funcions els dissabtes a les 11.30 i a partir de gener s'ampliarà als diumenges a les 11.00. Per reservar dia i hora: tel. 934 366 933, fax 934 360 795, a/e: jms@sc1.ictnet.es.

El grup d'animació Valibán ha creat un espectacle de titelles sobre la figura d'Antoni Gaudí

«Les titelles són un instrument evangelitzador de primer ordre»

—Com va sorgir la idea original de crear un espectacle de titelles sobre Gaudí?

—Per a qualsevol artista Gaudí representa una personalitat molt atractiva, un personatge genial i molt innovador. I si aquest artista a més és catòlic, com és el nostre cas, Gaudí representa la conciliació de dos aspectes que en aquest moment estan força separats: fe i cultura. Ell ha aconseguit expressar a través de la seva creativitat tota una cosmovisió religiosa. Per a nosaltres és tot un exemple. D'aquí sorgeix la idea de fer veure aquesta realitat a la societat, i especialment als nens, per als quals aquesta mena d'exemples és una cosa molt valuosa. El nostre desig és evangelitzar i transmetre valors a través d'històries concretes i personalitats que encarnen un ideal. Una d'aquestes personalitats és Antoni Gaudí, amb tota la seva part amable, de vell venerable, que en els seus últims anys va desenvolupar una gran capacitat de contacte personal. Volem que els nens se'n vagin havent après com a mínim el que Gaudí va voler fer amb el seu temple, és a dir, un lloc pensat per a la lloança de Déu.

—És possible traslladar tot això als nins de goma escuma?

—El primer de tot és aprofundir en un

món de ficció. És un personatge històric, però amb unes llicències artístiques. Perquè sigui atractiu per als nens hem fet que els personatges que se suposa que Gaudí va tenir com a models prenguin vida: la ruca Margarida, la granota, el cargol o el pelec... Un altre gran atractiu és la música, perquè hi ha coses que serien una llauna d'explicar amb paraules però que amb cançons resulten molt més amenes.

—L'espectacle es desenvolupa, a més, en un lloc ben especial...

—Així és. En aquest cas la funció té un valor addicional pel fet que es representa al casal parroquial de la Sagrada Família, en una sala que va ser el taller d'Antoni Gaudí. Precisament al lloc on instal·lem el teatre ell hi tenia el seu llit. Aquest element li dona un valor històric i sentimental molt fort.

—Quina imatge de Gaudí s'emporten els nens?

—Aquesta representació és un projecte que pretén parlar als nens d'un aspecte de Gaudí que enguany s'ha ignorat molt, el religiós. I ho fem d'una manera senzilla i divertida, però a la vegada profunda. Tot-hom parla de Gaudí com del gran geni, però l'aspecte religiós es considera una mena d'additiu molest, una raresa que tenia malgrat que era un geni. Això és injust.

El seu procés personal és per a nosaltres, els creients, tot un procés de santedat.

—Com responen els nens davant de l'espectacle?

—En general queden molt contents. L'obra té moments divertits, que els produeix grans rialles... Molts no se'n volen anar, i això és bon senyal. Els nens surten amb ganes de comentar-ho i de transmetre-ho.

—Per què les titelles representen un instrument privilegiat per a la transmissió d'aquesta mena de valors?

—Les titelles són una manera única de comunicar continguts als nens perquè són un espectacle viu. Els nens el viuen amb molta intensitat, perquè poden intervenir-hi, proposar i, el que és més important, s'hi impliquen personalment i emocionalment. Això li dona un valor que no té cap altre espectacle audiovisual per a nens. La titella, pel fet de ser un ninot, perquè és ficció però a la vegada real, té una màgia que és inexplicable, capaç de despertar l'interès en nens que, d'altra banda, ja estan molt estimulats. En aquest sentit, tot i que són poc valorades per les institucions, les titelles constitueixen una eina pedagògica i evangelitzadora de primer ordre.

Samuel Gutiérrez

Joan Carrera Planas
Bisbe auxiliar de Barcelona

Tres missatges verdaguerians

En aquest Nadal que clou pràcticament el centenari de la mort de Jacint Verdaguer, m'abelleix de felicitar els amics lectors amb l'evocació de tres missatges del poeta. Tenen força. Són bells i actuals. Són capaços de fer-nos vibrar encara avui.

El primer ens situa en ple exili de la sagrada família. El poeta —lluny, en aquesta ocasió, d'endolcides llegendes apòcrifes— recrea amb realisme extrem un moment dur: «L'infant Jesús demana pa / i sant Josep no li'n pot dar.»

No ens resulta difícil d'evocar, a partir d'aquests versos, molts drames d'avui. Tants infants del tercer món, desnodrits i sense escola. Explotats —a diversos indrets— en el treball a les mines, en la producció de calçat i de pilotes de futbol, en la confecció de catifes...

Mossèn Cinto continua:

«Lo patriarca agafa l'eina / i a la ciutat va a cercar feina; / de porta en porta va dient: / dau-me treball, oh bona gent, / que vine de fer un llarg viatge / i no tinc res, ni pa ni hostatge.»

Arribarem a sentir-la —i a acollir-la— més enllà dels carrers il·luminats i remorosos del nostre Nadal ambigu, la veu de l'immigrant que avui, entre nosaltres, cerca pa, feina i hostatge?

El segon és un missatge d'amor tendre: el de Maria, la mare, Besa el nen, el bressa, l'alleta i l'adorm. Però plora i sospira...

«Les flors que somriuen, / una a l'altra es diuen: / per què plora tant? / És que pressent el futur: / Ella està bressant / l'amorós infant: / tot bressant-lo mira / aquells peus i aquells braços / que en creu clavaran, / i plora i sospira.»

Mirant el seu filllet amorós, ja veia la creu en la qual seria clavat de peus i de braços: dels misteris de goig, als misteris de dolor. Nosaltres ara, a la inversa, aprenem a reconèixer, en els crucificats d'avui, el rostre gloriós del Senyor que ve: del dolor compartit... a l'esperança.

Finalment, un missatge de llum, d'il·luminació interior. Enllaça amb l'evangelí de Joan: «Existia el qui és la llum veritable, el qui ve al món i il·lumina tots els homes» (Jn 1,9). A diferència del món, Maria l'acull: «La Verge li respon: / —Sa voluntat és mia; / sa esclava la té ací / que el cor li donaria.»

I li neix del si un devesall de llum que la fa resplendent i, des d'ella, empena la terra: «Sobre ella un blanc colom / ses ales estenia, / i amb la claror del Verb / la Verge resplendia.»

Els poemes esmentats són *Captant*, *Espines* i *La rosa de Jericó*.

Ara mateix

Rauxa

Terra Santa: l'atàvica llei del talió

La terra que fa 2.002 anys va veure néixer Jesús el Messies, el Fill de Déu, ja fa massa temps que és escenari d'un conflicte sagnant que no sembla tenir aturador. Aquesta guerra polaritza l'opinió pública d'una manera absurda, ja que gairebé sembla obligatori prendre partit per una de les dues parts. Així, tenim els qui enarboren la causa palestina i fan manifestacions contra l'ocupació israeliana dia sí dia també. Aquests mateixos, però, no denuncien amb la mateixa contundència els atemptats islamistes, i no han sortit mai al carrer per altres conflictes tant o més sagnants i prolongats com el del Kurdistan, el de Txetxènia o el del Caixmir. La seva causa, per tant, no és tant propalestina sinó més aviat antiisraeliana.

A l'altra banda tenim els qui constantment denuncien la crueltat dels atemptats palestins, acusen de tots els mals l'OAP però són incapaces de criticar amb la mateixa vehemència els atacs israelians contra civils innocents. Aquests mateixos també acostumen a rebutjar sistemàticament la més mínima objecció contra el govern d'Israel tot qualificant-la d'actitud antisemita. En definitiva, la llista d'estirabots i incoherències és llarga. Sobre el terreny aquestes actituds extremistes duen a l'atàvica i salvatge llei del talió: ull per ull, dent per dent. I aquest és, tristament, el punt en comú de les dues parts: uns i altres fan de la venjança la seva manera de viure. L'era del perdó encara els queda lluny.

Eduard Brufau

Francesc Malgosa i Riera

De mà en mà

POEMARI

 Claret

**«UN PONT DE POEMES
DEL SEGLE I ALS NOSTRES DIES»**

*Llindar: Mn. Joan E. Jarque i Jutglar
Pòrtic: Cristina Kaufmann, carmelita descalça
Il·lustracions: Oriol Diví, monjo de Montserrat*

En venda a l'Editorial Claret i a les principals llibreries